

УДК 342.922

Комірчий, П. О.

Публічна служба в правоохоронній сфері України: теорія та практика : монографія. Київ : Маслаков, 2020. 476 с.

ISBN

Монографію присвячено формулюванню теоретичних основ публічної служби в правоохоронній сфері України з урахуванням реформи публічної служби 2019 року та подальших структурних перетворень у правоохоронних органах, що тривають й в 2020 році. У науковій праці комплексно узагальнено теоретико-методологічне підґрунтя існування вказаної служби, визначено особливості адміністративно-правового забезпечення організації публічної служби у розглядуваній сфері та встановлено організаційно-правові засади реалізації функцій кадрового забезпечення даної служби. Особлива увага приділена дослідженню досвіду правового регулювання публічної служби у правоохоронній сфері держав колишнього СРСР і держав-членів ЄС, а також окресленню можливостей його використання в Україні.

Видання розраховане на практикуючих юристів, наукових і практичних працівників, аспірантів, здобувачів вищої освіти, публічних службовців і на широке коло читачів, які цікавляться проблематикою організації та функціонування публічної служби у правоохоронній сфері України.

ISBN

УДК 342.922

© Комірчий П. О., 2020

Перелік умовних скорочень

АМКУ	Антимонопольний комітет України
АР	Азербайджанська Республіка
АРК	Автономна Республіка Крим
ВККСУ	Вища кваліфікаційна комісія суддів України
ВК АРК	Верховна Рада Автономної Республіки Крим
ВП	Військова прокуратура
ВРП	Вища рада правосуддя
ВРУ	Верховна Рада України
ГВП	Головна військова прокуратура
ГПУ	Генеральна прокуратура України
ГУ ВВ	Головне управління внутрішніх військ
ДАС	Державна аудиторська служба
ДБР	Державне бюро розслідувань
Держкомтелерадіо	Державний комітет телебачення і радіомовлення
Держприкордонслужба	Державна прикордонна служба України
Держспецзв'язку	Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України
Держфінмоніторинг	Державна служба фінансового моніторингу України
ДВС	Державна виконавча служба
ДКВС	Державна кримінально-виконавча служба
ДПС	Державна пенітенціарна служба
ДСА	Державна судова адміністрація
ДФС	Державна фіскальна служба
ЄРДР	Єдиний реєстр досудових розслідувань
ЄС	Європейський Союз
ЗСУ	Збройні Сили України
КВК	Кримінально-виконавчий кодекс
КДКП	Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів
КЗпП	Кодекс законів про працю
КК	Кримінальний кодекс
КМУ	Кабінет Міністрів України
КПК	Кримінальний процесуальний кодекс
КР	Киргизька Республіка
КСУ	Конституційний Суд України
ЛР	Латвійська Республіка
МВС	Міністерство внутрішніх справ
НАБУ	Національне антикорупційне бюро України
НАДС	Національне агентство України з питань державної служби
НАЗК	Національне агентство з питань запобігання корупції

НАПУ	Національна академія прокуратури України
НБУ	Національний банк України
НГУ	Національна гвардія України
НП	Національна поліція
ОВС	Органи внутрішніх справ
ОГП	Офіс Генерального прокурора
ОПУ	Офіс Президента України
ОРД	Оперативно-розшукова діяльність
РВ	Республіка Вірменія
РЄ	Рада Європи
РК	Республіка Казахстан
РМ	Республіка Молдова
РМ АРК	Рада міністрів Автономної Республіки Крим
РНБОУ	Рада національної безпеки і оборони України
РПУ	Рада прокурорів України
РС	Республіка Словенія
РХ	Республіка Хорватія
САП	Спеціалізована антикорупційна прокуратура
СБУ	Служба безпеки України
США	Сполучені Штати Америки
ТВП	Територіальні (відокремлені) підрозділи
ТЦПУ	Тренінговий центр прокурорів України
УР	Угорська Республіка
ФДМУ	Фонд державного майна України
ФРН	Федеративна Республіка Німеччина
ЦВК	Центральна виборча комісія
ЧР	Чеська Республіка

ЗМІСТ

Перелік умовних скорочень **Вступ**

Розділ 1. Теоретико-методологічні основи публічної служби у правоохоронній сфері України

- 1.1 Сучасна українська модель публічної служби: поняття та види
- 1.2 Теоретико-правова природа та ознаки публічної служби у правоохоронній сфері України
- 1.3 Основні завдання та функції публічної служби у правоохоронній сфері України
- 1.4 Система принципів публічної служби у правоохоронній сфері України
- 1.5 Правове регулювання публічної служби у правоохоронній сфері та місце у ньому адміністративного законодавства України

Розділ 2. Характеристика адміністративно-правового забезпечення організації публічної служби у правоохоронній сфері України

- 2.1 Поняття, система та структура органів публічної служби у правоохоронній сфері України в сучасних умовах
- 2.2 Основні форми і методи діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері України
- 2.3 Персонал органів публічної служби у правоохоронній сфері України та їх адміністративно-правовий статус

Розділ 3. Організаційно-правові основи кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України

- 3.1 Комплекс актуальних нормативних вимог до кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України
- 3.2 Основні форми та процедури кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України
- 3.3 Особливості правового регулювання просування по службі та професійної підготовки персоналу правоохоронних органів України

Розділ 4. Шляхи удосконалення адміністративно-правових засад публічної служби у правоохоронній сфері України

- 4.1 Досвід адміністративно-правового регулювання публічної служби у правоохоронній сфері пострадянських держав і держав-членів ЄС й можливості його використання в Україні
- 4.2 Основні напрямки удосконалення національного адміністративного законодавства, яке регламентує публічну службу в правоохоронній сфері України

Висновки

Список використаних джерел

ВСТУП

Фундаментальні цивілізаційні зрушення в житті українського суспільства та держави останніх років, які відбуваються в умовах численних кризових явищ безпекового та культурного характеру, обумовлюють потребу ретельного концептуального переосмислення адміністративно-правової теорії публічної служби в правоохоронній сфері держави, сформованої на підвалинах радянської теорії органів боротьби із злочинністю. Це становить собою ґрунтовне теоретичне та практичне питання, від належного вирішення якого будуть безпосередньо залежати, з одного боку, сучасний державотворчий процес в Україні, метою якого є побудова сучасної правової, соціальної та демократичної держави, а з іншого боку – стан забезпечення національної безпеки, рівень охорони та захисту прав і законних інтересів людини та громадянина, суспільства та держави. Поряд із тим, додатково актуалізують потребу системного переосмислення наявної теорії публічної служби в правоохоронній сфері України європейські прагнення нашої держави, нормативним підґрунтям яких є Угода про асоціацію між Україною та ЄС, що є «дороговказом» для внутрішніх реформ у нашій державі, а також Конституція України, в якій 7 лютого 2019 року було підтверджено «європейську ідентичність Українського народу і незворотність європейського та євроатлантичного курсу України».

Теоретична та практична значимість критичного переосмислення адміністративно-правової теорії публічної служби в правоохоронній сфері України обумовила потребу в дослідженні вітчизняними вченими окремих питань соціально-правової сутності теоретико-правових засад публічної служби у цій сфері, адміністративно-правового забезпечення організації відповідної публічної служби, а також організаційно-правових засад реалізації функцій кадрового забезпечення публічної служби у сфері правоохорони. Зокрема, наукову думку в цій теоретичній площині формували наукові праці В.Б. Авер'янова, С.О. Андренко, Ю.І. Андрієвської, М.І. Ануфрієва, О.М. Бандурки, О.В. Батраченка, Ю.П. Битяка, А.І. Біласа, І.І. Боршуляка,

Р.Г. Ботвінова, В.О. Бурбика, В.М. Вац, В.С. Венедиктова, Й.І. Горінецького, В.Ю. Грітчіної, С.Д. Гусарева, Є.І. Гусевої, М.В. Джафарової, М.М. Дивака, А.В. Долинного, О.М. Дручек, Н.А. Дубини, О.П. Єфремової, Ю.О. Загуменної, А.П. Запотоцького, Т.Є. Кагановської, М.В. Калатури, Д.П. Калаянова, Н.В. Капітонової, Ю.Ю. Кізілова, В.Ю. Кікінчука, А.М. Клочка, І.О. Клочка, Ю.І. Коваленка, В.В. Колпакова, А.Ю. Коротких, Ю.Ф. Кравченка, О.В. Красноборова, Ю.В. Кривицького, А.Є. Крищенко, М.М. Кулешова, А.М. Куліша, А.М. Кучука, Д.Л. Лемеша, В.Я. Малиновського, М.М. Маськовіти, Н.П. Матюхіної, А.Г. Нікуліної, А.В. Перепелиці, О.В. Петришина, А.М. Подоляки, В.Л. Полярної, О.М. Рєзніка, Р.А. Сербина, В.В. Сокурєнка, В.В. Столбової, В.В. Сухоноса, В.Я. Тація, В.М. Тетері, А.А. Тогобіцької-Громової, Ю.М. Топчія, О.П. Угровецького, В.В. Устименко, Н.В. Федіної, П.І. Хамули, В.В. Чернея, С.С. Чернявського, Н.Л. Шевченко, В.Г. Яцуби та інших вітчизняних науковців.

Поряд із тим, слід констатувати, що на сьогоднішній день суттєві зміни в чинному законодавстві про публічну службу та про публічну службу в правоохоронній сфері України обумовлюють потребу в системному та оновленому перегляді адміністративно-правової теорії публічної служби в правоохоронній сфері, ґрунтуючись на фундаментальних наукових працях зазначених та інших українських правників, фахівців у галузі публічного адміністрування. Вказане пояснюється тим, що, починаючи з вересня 2019 року в Україні розпочався новий етап реформування публічної служби, що отримав назву «перезавантаження влади». Метою цих нормативних перетворень було проголошено приведення наявного адміністративно-правового регулювання публічної служби до відповідних європейських стандартів, а також збільшення антикорупційного потенціалу публічної служби та обсягу можливостей протидії наявним кризовим явищам в державі. Також відповідні нормативні зміни безпосереднім чином стосувались і публічної служби в правоохоронній сфері, а саме зміною низки правил стосовно вступу на публічну службу в правоохоронні органи, проходження служби у відповідних

органах публічної служби та припинення публічної служби в цих органах. Окремим виявом нового етапу трансформації публічної служби в Україні стали зміни в адміністративно-правовому статусі окремих органів публічної служби у сфері правоохорони нашої держави.

Додатково слід відзначити той факт, що на пострадянському просторі в багатьох державах, навіть тих, що не окреслили своїх європейських перспектив, на сьогоднішній день відбуваються концептуальні перетворення в адміністративно-правовому регулюванні органів публічної служби у правоохоронній сфері, що так чи інакше здійснюються крізь призму стандартів умовної «європейської моделі» публічної служби у відповідній сфері. Однак відповідні зміни, їх переваги та недоліки, а також короткостроковий та довгостроковий ефект ще не враховувалися українськими науковцями в процесі вибудовування стратегії європеїзації національного адміністративного законодавства про публічну службу в сфері правоохорони. При цьому, ґрунтуючись на особливостях національної традиції організації та діяльності цієї публічної служби, враховуючи окреслений досвід, а також, орієнтуючись на європейські стандарти функціонування публічної служби, вітчизняний законодавець зможе оминати потенційні проблеми та матиме можливість раціонально використовувати оптимальні підходи та інструменти на шляху до побудови ефективної публічної служби в правоохоронній сфері.

ВИСНОВКИ

Проведене монографічне дослідження дозволило вирішити важливу сучасну наукову проблему, яка полягала у необхідності формулювання науково-обґрунтованих теоретичних основ публічної служби в правоохоронній сфері України з урахуванням останніх проведених адміністративних реформ в цій області, а також орієнтуючись на необхідність європеїзації публічного адміністрування в нашій країні в світлі її проєвропейських прагнень. У результаті отримано ряд нових та певною мірою удосконалених наукових положень, що комплексно можуть бути покладені в основу сучасної теорії публічної служби в правоохоронній сфері України та які полягають в наступному:

1. щодо теоретико-методологічних основ публічної служби в правоохоронній сфері України:

Під публічною службою в Україні слід розуміти вид служби, що: безпосереднім чином об'єктивується в професійній діяльності фізичних осіб (тобто, публічних службовців), яка фінансується за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів та здійснюється на посадах в державних органах та органах місцевого самоврядування, на які вони призначаються (обираються); виявляється у виконанні та практичній реалізації публічного адміністрування.

Публічна служба в Україні об'єктивується наступним чином:

- 1) державна службу, яка поділяється на: а) загальну державну службу (перелік органів, в яких проходять цю службу, закріплений у ч. 2 ст. 3 Закону України «Про державну службу»); б) спеціальну державну службу (їх перелік органів міститься в ч. 3 ст. 3 вказаного Закону);
- 2) служба в органах місцевого самоврядування, що поділяється на: а) службу в органах місцевого самоврядування загального режиму (в органах місцевого самоврядування сільського, селищного, міського, районного та обласного рівнів); б) службу в органах місцевого самоврядування спеціального (особливого) режиму (в органах місцевого самоврядування м. Києва та м. Севастополя, а також у військово-цивільних адміністраціях).

Поділ публічної служби на види, як правило, здійснюється у залежності від особливостей адміністративно-правового статусу державних службовців та/або специфіки посад, які вони займають, а також, залежно від державних органів, в яких ця державна служба здійснюється. У прив'язці до адміністративно-правового статусу публічних службовців (та/або їх посад) відповідна служба поділяється у залежності від управлінської характеристики службовців, котрі складають відповідний вид публічної служби. В той же час, коли видова структура державної служби осмислюється в контексті різних видів державних органів, то в цьому сенсі вказаний вид публічної служби поділяється на види у залежності від сфер державної політики (відповідно, й певних функцій держави), за забезпечення, охорону та захист правопорядку в якому відповідає відповідний державний орган.

Правоохоронна сфера України складається з наступних структурних елементів: 1) правоохоронна система – статичний елемент правоохоронної сфери (публічні органи влади та публічна служба, яка виконує правоохоронну функцію; академічні кола вчених-юристів та кола юристів-практиків, котрі розробляють теоретичну та практичну площину для формування стратегії охорони правопорядку, прав фізичних і юридичних осіб, реалізації цієї стратегії і т. д.); 2) правоохоронна діяльність органів публічної служби – динамічний елемент правоохоронної сфери, з урахуванням того, що не всі органи, які здійснюють правоохоронну функцію, є правоохоронними органами, однак, усі правоохоронні органи реалізують правоохоронну функцію держави, що для них є генеральною, визначальною; 3) інституційно-функціональна частина правоохоронної сфери – гібридний елемент правоохоронної сфери (правосвідомість членів суспільства; акти застосування права та правозастосовна діяльність; заходи юридичної відповідальності та інші державні примусові заходи і т. д.).

Під публічною службою в правоохоронній сфері України слід розуміти адміністративно-правовий інститут підгалузі публічної служби, що в практичній дійсності об'єктивується в особливій та безперервній, неупередженій

професійній діяльності громадян України, котрі володіють належним рівнем службової правосуб'єктності, на посадах в правоохоронних органах України з приводу реалізації в інтересах держави і суспільства посадових завдань щодо належного функціонування цих суб'єктів публічної адміністрації та виконання покладених на них функцій на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Публічна служба в правоохоронній сфері України характеризується комплексом особливих ознак, які поділяються на наступні дві групи:

1) загальні ознаки публічної служби в правоохоронній сфері, тобто ознаки, що у тій чи іншій мірі є властивими для різних видів публічної служби. Ці ознаки виявляються в тому, що публічна служба у правоохоронній сфері України: а) є підзаконною; б) виконує свої повноваження у відповідності до комплексу правових принципів; в) є професійною діяльністю; г) є особливою компетентною діяльністю в певних суб'єктах публічної адміністрації (та в їх апараті), будучи частиною організаційної діяльності держави; г) має владний характер; д) сполучена із комплексом обмежень прав і свобод публічних службовців, що виявляється гарантією належного виконання цими службовцями завдань та функцій; е) ґрунтується на засадах добровільності; є) фінансується за рахунок коштів державного бюджету;

2) особливі ознаки публічної служби у правоохоронній сфері України, до яких належать ознаки, котрі обумовлені обставинами здійснення професійної служби у правоохоронних органах та відповідною реалізацією функцій цих органів. Таким чином, ці ознаки виявляються в тому, що публічна служба у правоохоронній сфері: а) має безпосереднє відношення до правоохоронних органів – здійснюється переважно в органах, що уповноважуються законом для здійснення правоохоронної діяльності; б) переслідує особливу комплексну (безпосередню та похідну) правоохоронну мету; в) є переважно правозастосовною діяльністю (хоча, окремі посадові особи повноважні також розробляти та приймати, затверджувати нормативно-правові акти, які уточнюють положення чинного законодавства нашої держави у

правоохоронній сфері); г) виконує специфічні функції, безпосередньо виконувати які можуть лише відповідні публічні службовці; г) здійснюється в межах особливого режиму та умов перебігу службових відносин; д) має власну нормативно-правову базу, положеннями якої врегульовується організація та проходження служби, адміністративно-правове та соціально-правове становище службовців; е) є організаційною підсистемою держави, яка має внутрішню структуру, а також сувору ієрархічну побудову складових її елементів; є) має власну систему спеціальних звань і зовнішньої атрибутики; ж) передбачає підвищені вимоги до службовців, як при прийомі, так і при проходженні служби, а також особливо суворі дисциплінарні вимоги до виконання службових обов'язків та правила про відповідальність за порушення цих обов'язків.

Під завданнями публічної служби в правоохоронній сфері України слід розуміти похідний від мети її діяльності комплекс дій в правоохоронній сфері, що визначає шляхи досягнення мети діяльності відповідного державного органу у цій сфері. Ці завдання поділяються на наступні три групи: 1) загальні завдання публічної служби в правоохоронній сфері України, тобто, завдання, що виконуються публічною службою загалом та, які закріплені у п. п. 1–7 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про державну службу»; 2) спеціальні завдання публічної служби в правоохоронній сфері України, тобто, ті завдання, що випливають з самої сутності діяльності держави в сфері правоохорони, – функції, які стосуються виключно правоохоронних органів та, відповідної публічної служби, головним чином: а) виявлення загроз існуючому правопорядку; б) попередження (профілактика) та припинення порушень правопорядку; в) зменшення латентності злочинності; г) застосування заходів юридичної відповідальності до порушників правопорядку; 3) особливі (конкретні) завдання публічної служби в правоохоронній сфері України, тобто завдання, котрі має виконувати публічна служба певного суб'єкта публічної адміністрації в правоохоронній сфері (зокрема, завдання СБУ, НАБУ і т. д.).

Під функціями публічної служби у правоохоронній сфері України слід розуміти соціально обумовлену, наперед визначену (врегульовану

законодавством), спрямовану на виконання комплексу завдань відповідного правоохоронного органу діяльність публічних службовців, яка впливає на функціонування відповідного суб'єкта публічного адміністрування та на суспільні відносини у сфері правоохорони.

Функції публічної служби у правоохоронній сфері України поділяються на наступні групи: 1) універсальні функції публічної служби в правоохоронній сфері (зокрема, функції контролю, нагляду, а також публічна захисна, ресоціалізаційна, дозвільна, нормотворча, правороз'яснювальна, аналітична, інформаційна, інформаційно-комунікаційна, координаційна, методична функції), особливо важливою серед яких є антикорупційна функція; 2) спеціальні функції публічної служби в правоохоронній сфері (наприклад, профілактична, публічна захисна, оперативно-розшукова, виконавча функції, а також функція розслідування та розкриття злочинів й адміністративних правопорушень).

Під принципами публічної служби у правоохоронній сфері України слід розуміти основоположні ідеї здійснення завдань публічною службою, що на законних підставах впливає на правоохоронну сферу держави, з приводу належної охорони правопорядку та прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, суспільства та держави. При цьому систему принципів публічної служби в правоохоронній сфері України складають наступні групи принципів: 1) загальноправові принципи (тобто, фундаментальні засади права, що відображають сьогочасний етап розвитку суспільства та вимог суспільства до правової дійсності), головним чином, наступні принципи: верховенства права; законності; гуманізму; справедливості; правової рівності; 2) загальнослужбові принципи (тобто, принципи, що поширюються на всю публічну службу, набуваючи особливих властивостей у контексті їх реалізації публічною службою в певній сфері діяльності держави), а саме такі принципи: забезпечення рівного доступу до публічної служби; прозорості (гласності і відкритості) публічної служби; а також професійності; ефективності; добросовісності; патріотизму; політичної неупередженості (нейтральності);

стабільності публічної служби.

Система правового регулювання публічної служби у правоохоронній сфері України складається з наступних груп нормативно-правових актів:

- 1) Конституція України; 2) міжнародно-правові документи, що врегульовують діяльність публічної служби у правоохоронній сфері України, а саме:
 - а) міжнародно-правові документи, якими врегульовується діяльність публічної служби у правоохоронній сфері України, та які створюються і укладаються в рамках міжнародних урядових організацій (фундаментальні універсальні та регіональні акти у сфері прав людини і основоположних свобод; універсальні та регіональні акти, положення яких спрямовані на протидію порушенням правового порядку); б) міжнародні угоди між КМУ та урядами інших держав про допомогу, співробітництво, взаємодію в правоохоронній сфері; в) міжнародні договори, укладені правоохоронними органами, щодо співробітництва в охороні правопорядку, прав і законних інтересів фізичних і юридичних осіб;
- 3) закони України, які стосуються публічної служби у правоохоронній сфері, а саме:
 - а) загальні законодавчі акти України, що спрямовані на врегулювання діяльності публічної служби;
 - б) загальні законодавчі акти України, що спрямовані на врегулювання охорони правового порядку (кримінально-правові та адміністративно-правові законодавчі акти матеріального і процесуального характеру);
 - в) спеціальні законодавчі акти України, що спрямовані на врегулювання діяльності публічної служби правоохоронних органів;
- 4) підзаконні нормативно-правові акти, положення яких регулюють публічну службу в правоохоронній сфері, головним чином:
 - а) уставні підзаконні акти України, спрямовані на врегулювання діяльності публічної служби у правоохоронній сфері;
 - б) підзаконні акти України, спрямовані на забезпечення діяльності правоохоронного органу, тобто, акти, які безпосередньо регулюють діяльність публічної служби у правоохоронній сфері з приводу виконання завдань і функцій відповідного правоохоронного органу, підтримання функціонування цього державного органу;
 - в) загальні підзаконні акти України, спрямовані на

врегулювання діяльності публічної служби правоохоронних органів з приводу організаційних та технічних питань функціонування правоохоронного органу.

Отже, діяльність публічної служби в правоохоронній сфері врегульовується положеннями конституційного, міжнародно-правового, кримінально-правового та адміністративного законодавства. Утім, саме положеннями адміністративного законодавства організація та діяльність цієї публічної служби врегульовується безпосередньо й найбільш повно, уможливаючи її належним чином досягати своєї мети, виконувати покладені на неї завдання. Це обумовлено тим, що адміністративне законодавство України у повній мірі врегулює адміністративно-процесуальні, адміністративно-процедурні (відбір службовців, зайняття ними посади, переміщення та переведення, звільнення службовців; об'єктивне функціонування правоохоронного органу – здійснення ним власних завдань), технічні аспекти (використання технічного устаткування правоохоронного органу) організації та діяльності публічної служби у правоохоронній сфері.

2. щодо адміністративно-правового забезпечення організації публічної служби у правоохоронній сфері України:

Система органів публічної служби у правоохоронній сфері України в сучасних умовах: 1) у вузькому сенсі охоплює систему органів публічної служби в органах охорони правопорядку (структуру цієї системи складають, зокрема, органи прокуратури, НПУ, СБУ, ДБР, НАБУ, НГУ); 2) у широкому аспекті, окрім органів охорони правопорядку, інші правоохоронні органи (контрольні органи виконавчої влади, зокрема, Державна інспекція енергетичного нагляду України, Державна служба України з лікарських засобів та контролю за наркотиками, Державне агентство рибного господарства України і т. д.; органи охорони Конституції та державного контролю), а також інші державні органи, органи місцевого самоврядування, що у тій чи іншій мірі забезпечують правопорядок у правоохоронній сфері держави.

Форми діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері України – це зовнішнє практичне вираження дій та рішень публічних службовців

органів публічної служби у відповідній сфері, що ними вчиняються (приймаються) на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені діючим законодавством України, з метою забезпечення та здійснення покладених на них чинним законодавством завдань у правоохоронній сфері держави.

Зважаючи на характер діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері нашої держави цю діяльність вказаних органів можна поділити на наступні групи форм: 1) правові форми діяльності (діяльність, яка здійснюється в межах професійної юридичної діяльності), а саме: а) нормотворча; б) правозастосовна; в) установча; г) контрольно-наглядова; г) виконавча; 2) неправові форми діяльності (ті форми, що не здійснюються в контексті професійної юридичної діяльності), тобто: а) організаційні; б) матеріально-технічні.

Методами діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері України є сукупність передбачених законодавством прийомів, засобів й способів досягнення мети в правоохоронній сфері – вирішення поставлених у ній завдань (зокрема, охорона конституційного ладу, суверенітету та територіальної цілісності держави, захист громадян; запобігання та протидія протиправній діяльності; забезпечення та розвиток системи правоохорони), при застосуванні яких найбільш оптимальним чином досягається бажаний результат діяльності органу та його кадрового складу (частини кадрового складу) у відповідній сфері.

Методи діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері України поділяються на наступні групи: 1) загальні методи діяльності (в тій чи іншій мірі притаманні практично всім органам публічної служби), головним чином, методи: а) переконання; б) заохочення (стимулювання); в) примусу; 2) пізнавально-програмуючі методи діяльності (наукові, статистичні та інші методи); 3) організаційно-регулюючі методи діяльності (застосування способів і прийомів організації та регулювання різних об'єктів діяльності з метою їх оптимізації): адміністративні (організаційні та розпорядчі) та неадміністративні методи.

Адміністративно-правовий статус персоналу органів публічної служби в правоохоронній сфері України – це системна сукупність взаємозалежних нормативно визначених адміністративно-правових властивостей кадрового складу органу публічної служби в правоохоронній сфері України, як суб'єкта адміністративного права.

Персонал органу публічної служби у правоохоронній сфері України – це постійний чи тимчасово працюючий кадровий склад відповідного органу публічної служби, особи, віднесені до якого, володіючи відповідним рівнем правосуб'єктності, а також, перебуваючи у державно-службових (чи лише трудових) відносинах, виконують службово-трудова (чи лише трудову) функцію в структурі цього органу публічної служби на основі чинного законодавства та контрактів (договорів)⁷⁵⁸.

Адміністративно-правовий статус персоналу органів публічної служби у правоохоронній сфері України складається з наступних груп складових елементів: 1) обсягу правосуб'єктності кандидата на посаду, яка дозволяє виникнути адміністративно-правовому статусу та зберігати його після призначення на посаду; 2) порядку зайняття посади (працевлаштування); 3) прав та обов'язків персоналу (цим елементом охоплено: права та обов'язки людини і громадянина; трудові права та обов'язки; загальні права та обов'язки державних службовців; загальні права та обов'язки державних службовців відповідного органу; безпосередні права та обов'язки державного службовця відповідного органу); 4) обмежень персоналу; 5) принципів та гарантій, передбачених законодавцем для персоналу; 6) юридичної відповідальності персоналу (особливості настання, перебігу та припинення).

3. щодо організаційно-правових основ кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України:

Кадровою політикою у правоохоронній сфері України є: 1) сукупність вихідних ідей, нормативно визначених інструментів оптимізації суміщення мети

⁷⁵⁸ Комірчий П.О. Персонал органу публічної служби у правоохоронній сфері України.

діяльності держави у сфері правоохорони, цілей органів публічної служби у відповідній сфері та персоналу цих органів, а також шляхів реалізації цих інструментів; 2) компетентна діяльність уповноважених органів (осіб) щодо впровадження у практичній дійсності відповідних вихідних ідей, реалізації у передбачений законодавством спосіб інструментів оптимізації суміщення мети діяльності держави у правоохоронній сфері, цілей органів публічної служби у відповідній сфері та персоналу цих органів.

Кадрове забезпечення у загальному контексті є окремою галуззю (напрямом) кадрової політики, що підпорядкована меті цієї політики й органічно взаємопов'язана з іншими її спрямуваннями. У цьому сенсі кадрове забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України є феноменом, що виявляється у статичному та динамічному аспекті, а тому є: 1) галуззю кадрової політики, що має системний характер, власну структуру, принципи та функції, безпосередньо спрямовані на діяльність і процес з належним чином здійснюваного укомплектування органів публічної служби у сфері правоохорони професійно підготовленими, кваліфікованими кадрами з урахуванням особливостей проходження служби у відповідних органах; 2) нормативно врегульованою, особливою та цілеспрямованою управлінською діяльністю уповноважених осіб в структурі органів публічної служби у сфері правоохорони та процес й сукупність відносин, у межах яких реалізовується комплекс форм, методів, процедур і заходів уможливлення належного функціонування органів публічної служби у правоохоронній сфері шляхом вчасного та оптимального укомплектування цих органів якісними кадрами.

Мета кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України виявляється у плануванні, підготовці, формуванні та збереженні кадрового складу публічної служби у відповідній сфері задля уможливлення належної організації ефективної діяльності цієї публічної служби, враховуючи людиноцентристську ідею функціонування суб'єктів публічної адміністрації.

Комплекс завдань кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України визначається метою цього забезпечення й в

загальному вигляді виявляється у вимогах стосовно дій компетентних суб'єктів (служб) щодо кадрового забезпечення, перебігу правовідносин з укомплектування установи кадрами саме таким чином, щоби уможливити належне функціонування публічної служби. У більш вузькому значенні завдання кадрового забезпечення публічної служби так чи інакше виявляються у комплексі завдань служб управління персоналом державного органу.

Організаційна структура кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України – це елемент управління кадрами органів публічної служби в сфері правоохорони, що є нормативно упорядкованою системою взаємопов'язаних елементів, котрі знаходяться між собою у стійких адміністративно-правових відносинах стосовно кадрового забезпечення, в межах яких забезпечується їх функціонування як єдиного цілого.

Нормативність кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України є якістю відповідного кадрового забезпечення, котра вказує на відповідаюче встановленим нормам впорядкування суспільних відносин і процесів з приводу укомплектування відповідної публічної служби кадрами та впливу на ці кадри. Отже, нормативні вимоги до кадрового забезпечення публічної служби у сфері правоохорони – це положення чинного адміністративного законодавства, доктринальні норми теорії права, адміністративного права та теорії публічного адміністрування, котрі в своїй сукупності, з одного боку, обумовлюють нормативне розуміння кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері, а, з іншого боку – безпосередньо впорядковують правові відносини та процеси, обумовлені цими відносинами, щодо укомплектування публічної служби у сфері правоохорони кадрами та легального впливу на ці кадри повноважних суб'єктів кадрового забезпечення.

Нормативні вимоги до кадрового забезпечення публічної служби у сфері правоохорони в межах джерельного контексту їх розуміння дозволяє сформулювати наукову думку про ці вимоги крізь призму структури джерел, в яких містяться відповідні нормативні вимоги, а саме: 1) конституційні нормативні вимоги;

2) нормативні вимоги, що закріплені у законодавчих актах України, тобто: а) загальні законодавчі нормативні вимоги (передбачені в положеннях Закону України «Про державну службу»); б) спеціальні законодавчі нормативні вимоги (положення, що містяться в законодавчих актах, які врегульовують діяльність органів прокуратури України, ДБР, СБУ, НПУ і т. д.); 3) нормативні вимоги, що передбачені у підзаконних нормативних актах України, головним чином: а) загальні підзаконні нормативні вимоги (передбачені у Типовому положенні про службу управління персоналом державного органу); б) спеціальні підзаконні нормативні вимоги (закріплені в спеціальних положеннях про управління персоналом в органах прокуратури, СБУ, ДБР і т. д.); в) процедурні нормативні вимоги (містяться в порядках здійснення процедур кадрового забезпечення, зокрема, органів прокуратури, НПУ і т. д.).

Нормативні вимоги до кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України у межах змістовного контексту нормативності відповідного забезпечення є комплексом норм, спрямованих на врегулювання феномену відповідного забезпечення, що стосуються різних питань (форм, методів, процесів) об'єктивації кадрового забезпечення, головним чином: 1) засадничі нормативні вимоги (вимоги, що: корегують мету кадрового забезпечення; визначають завдання цього забезпечення; формують принципи кадрового забезпечення); 2) організаційні нормативні вимоги (вимоги, що стосуються: форми та призначення служби управління персоналом; змісту функціонування та меж правомочності здійснення службою управління персоналом компетентної діяльності); 3) кадрово-статусні нормативні вимоги (вимоги до рівня правосуб'єктності: осіб, що можуть вступити на публічну службу в сфері правоохорони; публічних службовців, що можуть просуватись по службі у правоохоронній сфері; публічних службовців, до котрих може застосовуватись заохочення; публічних службовців, що можуть притягуватись до дисциплінарної та матеріальної відповідальності); 4) процесуальні нормативні вимоги (виявляються у сукупності різних порядків здійснення процедур кадрового забезпечення в у правоохоронній сфері).

Форми кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України – це об'єктивні конструктивні прояви взаємоузгодженого функціонування складових елементів механізму кадрового забезпечення публічної служби у відповідній сфері, що відображають сутність, цілі, завдання, зміст та особливості належного функціонування цих органів, а також спрямовані на перетворення закріплених у нормативно-правових актах вимог щодо здійснення кадрового забезпечення у практичну дійсність.

Форми кадрового забезпечення окреслюють межі процедур кадрового забезпечення, а види цих процедур обумовлюють видову структуру вказаних форм. У цьому сенсі процедури кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України є встановленими адміністративним законодавством публічно-правовими порядками, якими впорядковується діяльність публічної служби у відповідній сфері й формується високоефективний та кваліфікований кадровий склад цієї публічної служби, а також забезпечуються права, свободи та законні інтереси суб'єктів кадрового забезпечення шляхом здійснення компетентним суб'єктом комплексу дій та заходів, прийняття та виконання управлінських рішень у відповідних межах.

До основних форм кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України можна віднести:

1) групу форм стратегічної організаційно-штатної роботи, яка складається з: а) обліку кадрового складу; б) планування кадрового складу (потреби в кадрах) публічної служби у правоохоронній сфері України; в) розподілу штатної чисельності між органами й підрозділами; г) стимулювання належної службової активності кадрів, укріплення службової дисципліни, законності та поваги прав людини й людської гідності, а також посилення позитивної відповідальності в діяльності публічної служби. У межах групи форм стратегічної організаційно-штатної роботи з кадрового забезпечення реалізується низка кадрових процедур, зокрема, з: а) процедури розрахунку кадрової чисельності публічної служби у сфері правоохорони; б) процедури позитивного стимулювання публічної служби у сфері правоохорони;

2) групу навчально-підготовчих форм кадрового забезпечення, яка складається з: а) відбору кандидатів на навчання до закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання; б) перебігу процесу навчання; в) завершення процесу навчання, позитивні результати якого передбачають подальший розподіл випускника до держоргану. Основними кадровими процедурами, що здійснюються в межах цієї групи форм кадрового забезпечення є, зокрема, відбір кандидатів на навчання у відомчому вищому навчальному закладі, а також направлення та зарахування цих кандидатів, подальше навчання та екзаменування студентів (курсантів, слухачів) і т. д.;

3) групу форм добору та відбору публічних службовців, що складається з відповідних форм кадрового забезпечення, в яких здійснюються різні кадрові процедури, основними з яких є процедури конкурсного відбору персоналу;

4) групу форм призначення на вакантну посаду та заміщення цієї посади, розстановки кадрів, яка охоплена відповідними формами кадрового забезпечення, в рамках яких здійснюються різні кадрові процедури, основними з яких є: а) процедура приведення до присяги та складання присяги; б) процедура прийняття розпорядчого документу про призначення на посаду;

5) групу форм, що стосуються процесу проходження служби, головним чином: а) оцінювання ефективності роботи публічних службовців та контролю за виконанням ними службових обов'язків (основною кадровою процедурою є атестація публічних службовців); б) підвищення кваліфікації, професіоналізму та перепідготовки кадрів, яка складається з наступних основних підформ кадрового забезпечення: (а) забезпечення післядипломної освіти публічних службовців (кадрові процедури пов'язані з реалізацією спеціалізації, перепідготовки, підвищення кваліфікації, стажування службовців); (б) обмін співробітниками та експертами у правоохоронній сфері;

б) групу форм кадрового забезпечення у вигляді припинення службових відносин з публічними службовцями у сфері правоохорони (припинення публічної служби).

Враховуючи, що просування по службі є частиною структури службової кар'єри, а також воно пов'язане зі зайняттям службовцем вищої посади за результатами конкурсу, просування по службі в правоохоронних органах України доцільно розглядати у двох розуміннях, а саме: 1) у динамічному контексті – як врегульовану на рівні законодавчих і підзаконних актів компетентну діяльність й процес здійснення цієї діяльності, в межах якої відбуваються обґрунтовані якісні зміни публічного статусу держслужбовця шляхом зайняття ним вищої вакантної посади за результатами конкурсу в правоохоронному органі України; 2) у статичному контексті – як результат професійної самореалізації службовця та якісної оптимізації структури персоналу правоохоронного органу України внаслідок здійснення компетентної діяльності стосовно зміни становища службовця у відповідному правоохоронному органі на підставі й за умов, визначених в діючому законодавстві.

Право на просування по службі публічних службовців у сфері правоохорони загалом ґрунтується на можливості зміни публічно-правового стану в межах публічних правовідносин за участю публічного службовця за об'єктивної наявності в практичній дійсності комплексу критеріїв (підстав і умов) для зміни відповідного стану⁷⁵⁹. З цього зрозуміло, що просування по службі здійснюється за наявності нормативних (акти, в яких встановлюється режим просування по службі) і фактичних (проведення конкурсної процедури кадрового забезпечення за наявності позитивних для службовця результатів цього конкурсу; прийняття компетентним органом розпорядчого акту про призначення) підстав для заміщення службовцем вищої вакантної посади, а також за наявності наступних основних умов для цього: 1) відсутність у держслужбовця особистих професійних та особистих непрофесійних рис, які б обмежували можливість реалізації ним права на просування по службі;

⁷⁵⁹ Комірчий П.О. Особливості просування по службі в правоохоронних органах України. *Актуальні питання вітчизняної юриспруденції*. 2019. Спецвип., Т. 2. С. 133–138.

2) наявність у держслужбовця належного рівня професійної компетентності та добросовісності.

Професійна підготовка персоналу правоохоронних органів є нормативно врегульованою, організованою, цілеспрямованою діяльністю та процесом, що здійснюється з метою опанування працівником правоохоронного органу знань, спеціальних умінь та навичок, яких він потребує для успішного виконання службових завдань, щонайперше у результаті просування по службі. При цьому відповідна підготовка персоналу правоохоронних органів у контексті просування по службі виявляється в двох основних формах професійної підготовки: 1) спеціалізація; 2) підвищення кваліфікації.

4. щодо подальшого вдосконалення адміністративно-правових засад публічної служби у правоохоронній сфері України:

Процес запозичення зарубіжного досвіду адміністративно-правового регулювання органів публічної служби в правоохоронній сфері та правового статусу цієї служби, особливостей діяльності публічних службовців в правоохоронній сфері, повинен здійснюватися з врахуванням: 1) розбіжності усталених систем органів публічної служби в правоохоронній сфері України та відповідної зарубіжної держави, зокрема розбіжності, обумовлені культурним аспектом (зокрема, юридичним культурним аспектом), історичним контекстом, розбіжності сучасних умов існування держав; 2) дійсній необхідності здійснення запозичення в контексті змісту всього «пакету» запозичення, а також готовність нашої правової системи та суспільства до впровадження запозиченого досвіду в повному обсязі; 3) обсяг фінансових витрат на впровадження запозиченого досвіду та подальшу реалізацію цього досвіду.

Слід врахувати, що на рівні Європейського Союзу по сьогодні не створено «європейської моделі публічної служби в правоохоронній сфері», адже в кожній державі-члені Союзу: 1) існує власна модель цієї служби, заснована на усталених традиціях і юридичній культурі; 2) розроблено власну концептуальну модель правового статусу публічної служби в правоохоронній сфері та персоналу відповідних органів публічної служби; 3) сформульоване власне

тлумачення феномена «публічна служба» (воно окреслюється різними термінами, від стандартизації яких вже відмовилась Європейська Комісія). Поряд із тим, існує умовна «загальна європейська модель» зазначеної публічної служби, котра відображає певну адміністративно-правову абстракцію – «ідеальний» орган публічної служби в правоохоронній сфері, що організований та функціонує на певних засадничих ідеях, спільних для публічної служби у сфері правоохорони всіх держав-членів ЄС. Утім, в практичній дійсності (зокрема, зважаючи на приклад Болгарії) публічні служби в правоохоронній сфері не всіх держав об'єктивно відповідають цим стандартам, становлячи таким чином загрозу, як для національної безпеки, так і для безпеки всього ЄС.

Ретельний аналіз нормативної бази адміністративно-правового регулювання діяльності публічної служби в правоохоронній сфері в державах-членах ЄС та в пострадянських державах дозволяє констатувати, що за останні роки в окремих з цих держав окреслилась тенденція до систематизації правового регулювання відповідної публічної служби. З огляду на це, усі держави-члени ЄС та держави колишнього СРСР можемо поділити на наступні дві групи держав:

1) держави, в яких публічна служба в правоохоронній сфері врегульовується окремим спеціальним законодавчим актом, а особливості діяльності публічної служби конкретних правоохоронних органів закріплюються на рівні статутних законодавчих актів про відповідні правоохоронні органи. До групи цих держав на рівні ЄС слід віднести, зокрема, Угорську Республіку, в якій створено та діє Закон УР «Про службу професійного персоналу правоохоронних органів» 2015 року, що складається з близько 400 статей, які закріплені у межах 33 розділів, якими, зокрема: врегульовано сферу дії цього закону, розтлумачено основні терміни, уточнено юридичний характер службових відносин у сфері правоохорони; встановлені основні засади взаємодії публічних службовців, а також окреслено особливий характер службових відносин та перелік обмежень публічних службовців в правоохоронній сфері; визначено суб'єктів служби у сфері правоохорони; врегульовано питання виникнення службових відносин та можливостей членства і сумісної роботи

службовця; визначено випадки зміни службових правовідносин; визначено особливі питання змісту виконання службових обов'язків службовцями правоохоронних органів, час виконання службових обов'язків і час відпочинку тощо.

До групи цих держав на рівні пострадянських держав слід віднести Республіку Казахстан та Киргизьку Республіку. В Казахстані наразі діє Закон «Про правоохоронну службу» 2011 року, який в межах 12 розділів врегульовує, зокрема: загальні засади діяльності публічної служби в правоохоронній сфері РК та дії відповідного закону; вступ на правоохоронну службу; різні правові становища співробітників; спеціальні звання (класні чини, кваліфікаційні класи); призначення на посаду, переміщення та висування по службі в правоохоронних органах; особливості атестації; режим службової дисципліни та особливості морально-психологічного клімату в підрозділах правоохоронного органу; стандарти застосування співробітниками вогнепальної та іншої зброї, спеціальних засобів і фізичної сили; особливості соціального захисту службовців та реалізацію ними права на відпустку; правила припинення служби в правоохоронних органах. У КР розроблено та з 2020 року починає діяти «Про проходження служби в правоохоронних органах Киргизької Республіки» 2019 року, що є практично ідентичний зазначеному законодавчому акту, що діє в РК.

2) держави, в яких публічна служба в правоохоронній сфері не врегульовується окремим спеціальним законодавчим актом. Наприклад, в Румунії нормативну базу адміністративно-правового регулювання публічної служби в правоохоронній сфері складають законодавчі акти про поліцію (Закони «Про організацію та функціонування поліції Румунії» 2002 року, «Про статус поліцейського» 2002 року), а також підзаконні акти, головним чином: урядові постанови, що врегульовують питання організації та функціонування МВС Румунії, а також питання діяльності персоналу в межах організаційної структури цього міністерства; надзвичайні накази, якими затверджуються, зокрема, спеціальні положення органів МВС Румунії. У свою чергу в Республіці Молдова

нормативна база адміністративно-правового регулювання публічної служби в правоохоронній сфері може бути структурована в межах наступних груп нормативно-правових актів: а) нормативно-правові акти, що врегульовують публічну службу у загальному контексті (Закони РМ «Про центральне спеціальне публічне управління» 2012 року та «Про місцеве публічне управління» 2006 року); нормативно-правові акти, що врегульовують публічну службу в окремих правоохоронних органах (зокрема, Закони РМ «Про діяльність поліції та статус поліцейського» 2012 року, «Про Прикордонну поліцію» 2011 року, «Про державного службовця з особливим статусом Міністерства внутрішніх справ» 2016 року).

Досвід адміністративно-правового регулювання публічної служби у правоохоронній сфері УР, РК і КР обґрунтовує необхідність створення та прийняття в нашій державі спеціального законодавчого акту, що визначав би правовий статус публічної служби в правоохоронній сфері України, а також містив би правові та організаційні засади організації, порядку й умов функціонування публічної служби в правоохоронній сфері держави. При цьому, зважаючи на переваги та недоліки створення відповідних законодавчих актів у розглядуваних державах, в процесі створення спеціального законодавчого акту про публічну службу в правоохоронній сфері України необхідно: 1) закріпити виключно норми, котрі не будуть дублювати вже існуючі положення чинного законодавства, а відобразатимуть особливості їх дії у відповідних умовах; 2) розробити зміни до існуючих «статутних» законодавчих актів, результатом чого було би скорочення кількості універсальних норм, які дублювали би відповідні норми спеціального законодавчого акту про публічну службу в правоохоронній сфері.

Динамізм адміністративно-правового регулювання публічної служби в правоохоронній сфері України – це: 1) рухливість (за формою та/або змістом) системи теорії публічної служби в правоохоронній сфері й окремих її елементів, норм адміністративного законодавства про публічну службу, що визначає правовий статус публічної служби у відповідній сфері, особливості її організації

та діяльності; 2) швидкий розвиток системи теорії публічної служби в правоохоронній сфері й окремих її елементів, норм адміністративного законодавства про публічну службу, що сукупно пояснюється динамізмом відносин, які становлять предмет адміністративного права, й мінливістю сукупності чинників, що впливають на ці правовідносини.

Основними напрямками подальшого здійснення реформи публічної служби в правоохоронній сфері України є: 1) підвищення авторитету публічної служби в правоохоронній сфері та мінімізації толерантності корупції в правоохоронних органах; 2) системне удосконалення організаційних засад публічної служби у правоохоронній сфері; 3) системна оптимізація механізмів управління та координації публічною службою у правоохоронній сфері; 4) системна оптимізація механізму контролю публічної служби в правоохоронній сфері.

Ці та інші напрями подальшого здійснення реформи публічної служби в правоохоронній сфері можливо реалізувати у межах наступних напрямів удосконалення національного адміністративного законодавства, яке регламентує публічну службу в правоохоронній сфері: 1) створення та затвердження Концепції оптимізації функціонування публічної служби в правоохоронній сфері України з 2020 по 2025 роки, а також Програми дій щодо реалізації відповідної Концепції; 2) створення та прийняття окремого законодавчого акту, що врегулює діяльність публічної служби в правоохоронній сфері України, а саме Закону України «Про публічну службу в правоохоронній сфері України».

Розроблення проекту Закону України «Про публічну службу в правоохоронній сфері України» доцільно здійснювати у рамках тієї моделі, що використана в Угорщині. Пропонований законопроект має складатись з наступних структурних частин: 1) преамбули; 2) розділів: «Загальні положення», «Правовий статус публічного службовця в правоохоронній сфері України», «Управління публічною службою в правоохоронній сфері», «Вступ на публічну службу в правоохоронній сфері», «Службова кар'єра публічного службовця в правоохоронній сфері», «Реалізація прав, виконання обов'язків та гарантії публічних службовців в правоохоронній сфері», «Службова дисципліна і

морально-психологічний клімат в органі публічної служби в правоохоронній сфері», «Дисциплінарна та матеріальна відповідальність публічних службовців в правоохоронній сфері», «Порядок застосування фізичної сили, спеціальних засобів, зброї, озброєння і бойової техніки», «Оцінювання діяльності органу публічної служби в правоохоронній сфері та публічних службовців», «Припинення публічної служби в органах публічної служби в правоохоронній сфері», «Фінансування органів публічної служби в правоохоронній сфері. Нагляд і контроль за дотриманням законодавства України про публічну службу в правоохоронній сфері», «Координація публічної служби в правоохоронній сфері», «Прикінцеві та перехідні положення».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Авер'янов В.Б. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / за заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ: Факт, 2003. 384 с.
2. Авер'янов В.Б. Державне управління: теорія і практика / за ред. В.Б. Авер'янова. Київ: Юрінком Інтер, 1998. 432 с.
3. Авер'янов В.Б. Значення адміністративних процедур у реформуванні адміністративного права. *Часопис Київського університету права*. 2009. № 3. С. 8–14.
4. Авер'янов В.Б. Органи виконавчої влади і права людини в світлі адміністративної реформи. *Вісник державної служби України*. 1997. № 4. С. 60–65.
5. Аврутин Ю.Е. Полиция и милиция в механизме обеспечения государственной власти в России: теория, история и перспективы. Санкт-Петербург: Юрид. центр Пресс, 2003. 499 с.
6. Аврутин Ю.Е. Правоохранительная деятельность: сущность, социально-правовые основания институализации, объективные и субъективные факторы реализации. *Избранные труды. О государстве и государственной власти, законности и правопорядке, публичном управлении и административном праве* / вступит. ст. Ю.Н. Старилова. Санкт-Петербург: Юрид. центр, 2017. С. 258–299.
7. Аврутин Ю.Е. Правоохранительная система: субстанциональная характеристика. *Избранные труды. О государстве и государственной власти, законности и правопорядке, публичном управлении и административном праве* / вступит. ст. Ю.Н. Старилова. Санкт-Петербург: Юрид. центр, 2017. С. 217–257.
8. Аврутин Ю.Е., Зубов И.Н. Органы внутренних дел в государственном механизме Российской Федерации (государственно-

правовые и социальные вопросы функционирования и перспектив развития): монография. Санкт-Петербург: СПбУ МВД, 1998. 198 с.

9. Авторгов А.М. Адміністративно-правовий статус державного виконавця: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2008. 17 с.

10. Автушенко І.Б. Кар'єрне зростання військовослужбовців Збройних Сил України. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2018. Т. 1, Вип. 20. С. 4–9.

11. Агапова О.В. Адміністративно-правові засади діяльності Національної гвардії України: дис. ...канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2017. 244 с.

12. Агапова О.В. Контроль та нагляд за діяльністю Національної гвардії України. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія: *Юридичні науки*. 2015. Т. 2, Вип. 2. С. 112–115.

13. Агапова О.В. Поняття й елементи адміністративно-правового статусу Національної гвардії України. *Юридичний вісник*. 2015. № 1. С. 60–66.

14. Агеева Е.А. Формы управленческой деятельности исполкомов местных советов. Москва: Юрид. лит., 1973. 104 с.

15. Адміністративне право України / за ред. Ю.П. Битяка. Харків: Право, 2000. 370 с.

16. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник: у 2 т. / ред. кол.: В.Б. Авер'янов (гол.). Київ: Юридична думка, 2004. Т. 1. Загальна частина. 584 с.

17. Адміністративне право України. Загальна частина: підручник / за заг. ред. О.М. Бандурки. Харків: Золота миля, 2012. 584 с.

18. Адміністративне право України: підручник / за заг. ред. С.В. Ківалова. Одеса: Юрид. літ., 2003. 896 с.

19. Аземша І.Б. Юридична відповідальність: сучасні погляди, дискусії та концепції. *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. С. 54–57.

20. Аккаева Х.А. О некоторых признаках терроризма и предметах посягательства террористической деятельности. *Теория и практика общественного развития*. 2015. № 21. С. 107–109.

21. Аккаева Х.А., Манукян А.Р. Задачи государственной службы в органах внутренних дел Российской Федерации. *Приоритетные направления развития науки и образования*. 2016. № 2. С. 251–253.

22. Акопова С.Н. Антикоррупционная функция государства и гражданского общества. *Право и государство*. 2007. № 4(28). С. 70–72.

23. Акопова С.Н. *Антикоррупционная функция Российского государства и гражданского общества (проблемы теории и практики)*: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Краснодар, 2007. 28 с.

24. Александрова Н.А., Васильцова Л.И. Инвестиции в персонал в условиях кризиса как стратегический фактор конкурентоспособности. *Аграрный вестник Урала*. 2016. № 5. С. 88–94.

25. Алексеев С.С. Азы права: азбука для всех. *Собрание сочинений*: в 10 т. + Справоч. том. Москва: Статут, 2010. Т. 8. С. 248–384.

26. Алексеев С.С. Теория права: учебник. Москва: БЕК, 1994. 224 с.

27. Алексійчук М.М. Адміністративно-правовий статус міського, районного органу внутрішніх справ: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2009. 20 с.

28. Алехин А.В. Управление ресурсным обеспечением предприятий промышленности строительных материалов Хабаровского края. *Власть и управление на Востоке России*. 2015. № 2. С. 167–176. URL: https://elibrary.ru/download/elibrary_23641099_13641641.pdf (дата звернення: 16.01.2019).

29. Алехин А.П., Кармолицкий А.А., Козлов Ю.М. Административное право Российской Федерации: учебник. Москва: Зерцало, 2003. 608 с.

30. Алехин А.П., Кармолицкий А.П., Козлов А.А. Административное право Российской Федерации: учебник. Москва: Зерцало, 1998. 671 с.

31. Алікова О.М. Організаційно-правові форми діяльності державних органів у сфері фізичної культури і спорту. *Актуальні проблеми держави і права*. 2005. Вип. 25. С. 210–214.
32. Алімов Р.С. Процедури в адміністративному праві України: теорія і практика: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Донецьк, 2002. 171 с.
33. Алфьоров С.М. Причини корупції в ОВС, що зумовлені специфікою органу. *Форум права*. 2011. № 1. С. 21–26.
34. Андренко С.О. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення органів внутрішніх справ України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2015. 215 с.
35. Андренко С.О. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення органів внутрішніх справ України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2015. 22 с.
36. Андренко С.О. Методи та форми кадрового забезпечення органів внутрішніх справ України. *Єдність і диференціація трудового права та права соціального забезпечення*: матер. III Всеукр. наук.-практ. конф. (Харків, 28 листоп. 2014 р.); за заг. ред. К.Ю. Мельника. Харків: ХНУВС, 2014. С. 291–294.
37. Андренко С.О. Принципи, форми та методи кадрового забезпечення органів внутрішніх справ України. *Митна справа*. 2013. Спец. вип., № 2. С. 189–195.
38. Андрєєва О.Б. Форми та методи профілактичної діяльності дільничних інспекторів міліції. *Право і безпека*. 2011. № 1(38). С. 148–152.
39. Андрієвська Ю.І. Адміністративні процедури в діяльності органів прокуратури: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2017. 200 с.
40. Андріїв В.М. Система трудових прав працівників та механізм їх забезпечення: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Одеса, 2012. 40 с.
41. Андріюк В.В. Функціонування судової влади в контексті принципу верховенства права: постановка проблеми. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. 2014. № 36. С. 3–17.

42. Андрюшкин Р.В. Кадровое обеспечение государственной службы: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.14. Санкт-Петербург, 2001. 170 с.
43. Антипцева О.Ю., Калініна О.М. Сучасні форми кадрового забезпечення маркетингової служби підприємства. *Збірник тез доповідей XLIV наук.-практ. конф. наук.-пед. працівн., наук., аспірант. та співробітн. академії* (Харків, 18–25 лют. 2011 р.). Харків: [б. в.], 2011. Ч. 5. С. 43–44.
44. Антошкіна В.К. Проблеми тлумачення при особливій формі реалізації цивільно–правових норм (правозастосуванні). *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2015. Т. 1, Вип. 35. С. 144–147.
45. Ануфрієв М.І. Основні напрямки кадрового забезпечення органів внутрішніх справ України: організаційно-правовий аспект: монографія. Харків: НУВС, 2001. 238 с.
46. Армаш Н.О. Адміністративно-правовий статус керівників органів виконавчої влади: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2005. 18 с.
47. Артеменко Н.Ф. Атестація та оцінка державних службовців як важливий чинник управління їх професійним удосконаленням. *Університетські наукові записки*. 2008. № 2. С. 315–321.
48. Артеменко Н.Ф. Службова кар'єра та кар'єрний розвиток державного службовця. *Актуальні проблеми державного управління*. 2008. Вип. 2(32). С. 198–205.
49. Архиреева А.С. Теоретико-правовые основы института государственной службы. *Общество и право*. 2015. № 3(53). С. 31–35.
50. Ашин А.А., Михайлов А.Е. К проблеме определения понятия «правоохранительная служба» (в рамках государственной службы иных видов). *Ученые записки*. 2016. № 3(19). С. 134–137.
51. Бабенко Е.В. Доктрина захисту трудових прав працівників при припиненні трудових правовідносин: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2019. 423 с.

52. Бабич І.Г. *Принцип справедливості в римському праві і у сучасному зобов'язальному праві України*: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03. Одеса, 2006. 22 с.

53. Базарбай У.Э. Принципы организации государственной службы Кыргызской Республики. *Наука, новые технологии и инновации*. 2011. № 9. С. 120–124.

54. Базарбай У.Э., Шерипов Н. Цели, задачи и функции государственной службы Кыргызской Республики. *Наука, новые технологии и инновации Кыргызстана*. 2012. № 8. С. 174–177.

55. Байрачна Т.О. Адміністративно-правові засади контролю за діяльністю Національної гвардії України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2018. 234 с.

56. Балух Д.В. Управління державною службою в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2009. 19 с.

57. Бальций Ю.Ю. Конституційно-правові засади локальної нормотворчості. *Юридичний вісник*. 2011. № 3. С. 45–52.

58. Бандурка О.М., Стародубцев А.А. Морально-психологічний стан персоналу органів внутрішніх справ як основа його кар'єрного зростання. *Право і безпека*. 2011. № 3. С. 52–55.

59. Бандурка О.О. Сутність та види форм управлінської діяльності в Державній податковій службі України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2005. № 30. С. 230–236.

60. Банчук-Петросова О.В. Політична нейтральність як основа кадрової політики держави. *Правові, управлінські та економічні аспекти трансформації сучасного громадянського суспільства*: тези допов. Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ 25 березня 2016 р.): у 2 ч. Київ: Видав. Центр КНУКіМ, 2016. Ч. 1. С. 45–50.

61. Бараннік Р.В. Судові, правоохоронні та правозахисні органи України: навчальний посібник. Київ: Дакор, 2008. 347 с.

62. Баранцева С.М., Моспан В.В. Теоретичне обґрунтування сутності понять «мотивація» та «стимулювання». *Сталий розвиток економіки*. 2012. № 3. С. 265–268.
63. Бараш Є.Ю. Персонал Державної кримінально-виконавчої служби: поняття та структура. *Право і безпека*. 2010. № 4(36). С. 75–80.
64. Бардаш С.В. Метод фінансово-господарського контролю: теоретична інтерпретація. *Фінанси України*. 2010. № 3. С. 117–126.
65. Барко В.І., Кондратьєв П.Я. Тренінгові технології у підготовці управлінців органів внутрішніх справ. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України*. 2002. № 3. С. 175–182.
66. Барко В.І., Остапович В.П., Барко В.В. Шляхи оптимізації професійного психологічного відбору кандидатів на службу до Національній поліції України. *Право і безпека*. 2017. № 1(64). С. 12–19.
67. Бармак М.В. Державна служба в Російській імперії: правові основи формування та функціонування корпусу цивільних службовців (XVIII – перша половина XIX ст.): монографія. Тернопіль: Астон, 2006. 288 с.
68. Басов А.В. До питання про визначення поняття «юридична процедура». *Вісник Академії митної служби України*. Серія: *Право*. 2011. № 2. С. 17–22.
69. Батраченко О.В. Адміністративно-правові засади діяльності Національної поліції України щодо забезпечення публічної безпеки і порядку: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Суми, 2017. 218 с.
70. Бахрах Д.Н. Административное право: учебник для вузов. Москва: БЕК, 1999. 368 с.
71. Бахрах Д.Н. Государственная служба России: учебное пособие. Москва: Проспект, 2007. 152 с.
72. Бевзенко В.М. Деякі теоретичні міркування щодо адміністративних процесуальних і процедурних категорій у вітчизняній адміністративно-правовій та адміністративно-процесуальній науці. *Вісник Вищого адміністративного суду України*. 2011. № 3. С. 56–62.

73. Бевзюк І.М. Рефлексія рис особистості прокурора в анкеті доброчесності. *Корупція як загроза національній безпеці України: попереджаємо, протидіємо, переслідуюмо*: матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 29 листопада 2016 р.). Київ: НАПУ, 2017. С. 136–139.

74. Бедний О.І. Організаційно-правові основи служби в органах місцевого самоврядування в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2003. 19 с.

75. Бедний О.І. Організаційно-правові основи служби в органах місцевого самоврядування в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2003. 19 с.

76. Безпалова О.І. Пріоритетні напрямки діяльності органів прокуратури України як суб'єктів реалізації правоохоронної функції держави. *Право і безпека*. 2013. № 2(49). С. 70–76.

77. Безпалько О.В., Черноус Л.В. Методичні аспекти планування чисельності персоналу. *Научният потенциал на света – 2013*: матеріали за ІХ междунар. науч.-практ. конф. (Софія, 17–25 сент. 2013 г.). Софія: Бят ГГ-Д-БГ» ООД, 2013. Т. 2. С. 9–11.

78. Береза В.В. Місце і роль департаменту кіберполіції в системі органів Національної поліції України. *Право і суспільство*. 2018. № 6, Ч. 2. С. 78–81.

79. Березюк Т.В. Діяльність інституційних утворень у межах упровадження рамкової конвенції ООН зі зміни клімату. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2015. Т. 2, № 30. С. 183–187.

80. Берез О.І. Переваги демократичної держави. *Закарпатські правові читання*: матер. VII міжнар. наук.-практ. конф. (м. Ужгород, 17–19 квіт. 2015 р.) / за заг. ред. В.І. Смоланки, Я.В. Лазура, О.Я. Рогача, І.М. Полюжин. Ужгород: Говерла, 2015. Т. 1. С. 37–41.

81. Бесчастний В.М. Правове регулювання проходження служби в органах внутрішніх справ: монографія. Донецьк: ДонЮІ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2009. 132 с.

82. Бибик С.П., Сюта Г.М. *Словник іношомовних слів: тлумачення, словотворення та слововживання: близько 35000 слів і словосполучень* / за ред. Є.Я. Єрмоленко. Харків: Флао, 2005. 623 с.

83. Бистрик Г.М. Контрольно-наглядова діяльність як форма правової діяльності органів державної влади. *Держава і право*. 2009. Вип. 46. С. 115–123.

84. Бистрик Г.М. Правоохоронна діяльність у контексті вдосконалення правових форм діяльності держави. *Юридична Україна*. 2010. № 2. С. 20–27.

85. Битяк Ю.П. Державна служба в Україні, її види. *Вісник Академії правових наук України*. 2000. № 3. С. 58–65.

86. Битяк Ю.П. Державна служба в Україні: організаційно-правові засади: монографія. Харків: Право, 2005. 304 с.

87. Біла Л.Р. Основні етапи проходження державної служби та їх правове забезпечення. *Актуальні проблеми держави і права*. 2001. Вип. 11. С. 358–363.

88. Білас А.І. Правоохоронна діяльність країн ЄС: порівняльно-правове дослідження: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Львів, 2016. 227 с.

89. Білас А.І. Суб'єкти правоохоронної діяльності країн Європейського Союзу: теоретичні та практичні аспекти. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2015. № 3. С. 198–208.

90. Біла-Тіунова Л.Р. Службова кар'єра в адміністративній науці радянського періоду (20–60-х рр. ХХ ст.). *Митна справа*. 2010. № 1. С. 61–68.

91. Біла-Тіунова Л.Р. Службова кар'єра державного службовця: теорія і правове регулювання: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2012. 39 с.

92. Біла-Тіунова Л.Р. Службова кар'єра державного службовця: теорія і правове регулювання: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2012. 39 с.
93. Білодід І.М. Адміністративні повноваження органів прокуратури України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2015. Т. 2, Вип. 35, Ч. II. С. 63–67.
94. Білодід І.М. Завдання правоохоронної системи України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2014. Т. 1, Вип. 29, Ч. 2. С. 30–33.
95. Білокінь Р.М. Кримінально-процесуальна відповідальність: монографія. Кив: Видавн. центр «Кафедра», 2017. 430 с.
96. Бойко І.В. Основні критерії оцінки діяльності органів і підрозділів внутрішніх справ України. *Бюлетень з обміну досвідом роботи МВС України*. 2003. Вип. 3. С. 9–23.
97. Бойко-Бузиль Ю.Ю., Швець Д.В. Професіоналізм діяльності та особистості керівників органів і підрозділів МВС України. *Право і безпека*. 2017. № 1(64). С. 119–124.
98. Бокало Н.І. Формування і розвиток ідеї рівності в праві: філософсько-правовий вимір: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12. Львів, 2014. 205 с.
99. Бондарева Л.В. Сучасні технології добору кадрів: перспективний досвід для публічної служби в Україні. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*. 2015. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tprdu_2015_1_3 (дата звернення: 16.02.2018).
100. Бондаренко В.В. Професійна підготовка працівників патрульної поліції: зміст і перспективні напрями: монографія. Київ: ФОП Кандиба Т.П., 2018. 524 с.
101. Бондаренко К.В. До питання про форми й методи державного управління. *Вісник Запорізького національного університету*. Серія: *Юридичні науки*. 2015. № 4(1). С. 111–118.

102. Боняк В.О. До проблеми визначення системи органів охорони правопорядку України. *Правоохоронна діяльність: конституційні та адміністративно-правові аспекти*: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Львів, 25 жовтня 2013 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2013. С. 18–21.

103. Боняк В.О. Органи охорони правопорядку України в сучасному вимірі: конституційно-правовий аспект: монографія. Дніпропетровськ: Ліра, 2015. 372 с.

104. Бородін Д.І. Правоохоронні органи України: поняття та функції. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2015. № 2(35). С. 47–51.

105. Бортник О.П. Гарантії працівника у випадку розірвання трудового договору. *Часопис Національного університету «Острозька академія»*. Серія: *Право*. 2013. № 1(7). URL: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13boprtd.pdf> (дата звернення: 12.04.2018).

106. Боршуляк І.І. Організаційно-правові засади проходження служби в органах прокуратури: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Київ, 2015. 259 с.

107. Босак Х.З. Професійна підготовка як різновид вдосконалення службової діяльності співробітників органів внутрішніх справ України. *Митна справа*. 2011. № 4(76), Ч. 2. С. 155–161.

108. Боссарт Д., Деммке К. *Державна служба у країнах-кандидатах до вступу до ЄС: нові тенденції та вплив інтеграційного процесу* / пер. з англ. О.М. Шаленко. Київ: Міленіум, 2004. 128 с.

109. Бостан Л.М. Оцінка (оцінювання) успішності та якості навчання в системі КМОРСОНП у вищих закладах освіти системи МВС України: проблеми і перспективи. *Вісник Запорізького юридичного інституту*. 2009. № 2. С. 231–239.

110. Ботвінов Р.Г. Здійснення правоохоронної діяльності органами державної влади: сутність та ознаки. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2016. № 4(31). С. 44–50.

111. Ботвінов Р.Г. Ідентифікація поняття та видовий поділ публічної служби особливого призначення. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2018. № 1(16). С. 89–99.

112. Ботвінов Р.Г. Організаційні засади діяльності правоохоронної служби: зарубіжний досвід. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2016. № 2(15). URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vamcudu_2016_2_16 (дата звернення: 02.04.2019).

113. Ботвінов Р.Г. Підходи до класифікації видів державної служби. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2016. № 3. С. 114–119.

114. Ботвінов Р.Г. Принципи публічної служби в правоохоронних органах. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2017. № 1. С. 110–115.

115. Ботвінов Р.Г. Типологізація державної служби: термінологічна полеміка. *Аспекти публічного управління*. 2016. № 35-36(9-10). С. 91–98 DOI:10.15421/152016854.

116. Бояринцева М.А. Адміністративно-правовий статус громадянина України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2005. 213 с.

117. Братель С.Г. Мета, завдання та принципи правоохоронної сфери. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. Серія: *Право*. 2014. № 2. С. 54–59.

118. Братель С.Г. Функції правоохоронної сфери. *Право і суспільство*. 2015. № 4. С. 63–66.

119. Братель С.Г. Шляхи реформування правоохоронної системи України. *Роль правоохоронних органів у формуванні правової держави в р умовах євроінтеграції України*: матер. Всеукр. підсумк. наук. практ. конф. (Київ, 12 берез. 2015 р.). Київ: НАВС, 2015. Ч. 1. С. 54–56.

120. Братко А.Г. Правоохранительная система: вопросы теории: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01. Москва, 1992. 368 с.

121. Брус І.І. Порядок призначення прокурора на адміністративну посаду. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2015. № 1. С. 208–211. URL: http://lsej.org.ua/1_2015/55.pdf (дата звернення: 14.07.2018).
122. Бугайчук К.Л. Застосування технологій дистанційного навчання в післядипломній освіті працівників Національної поліції України. *Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України*: зб. матер. II Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 21 квіт. 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 157–161.
123. Бугайчук К.Л. Кадрова політика та кадрове забезпечення публічного адміністрування в органах Національної поліції. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 5. С. 125–131. DOI:10.32849/2663-5313/2019.5.22.
124. Бугайчук К.Л. Національна поліція України як суб'єкт реалізації правоохоронної функції держави. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми*: тези доп. круглого столу (м. Харків, 27 жовтня 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 30–33.
125. Бугайчук К.Л. Планування у процесі публічного адміністрування в органах Національної поліції. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 2. С. 84–89.
126. Булгаков О.С. Юрисдикція адміністративного суду щодо вирішення справ у сфері публічної служби: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2018. 204 с.
127. Бурак В.Я. Правові засади захисту трудових прав працівників. Київ: Істина, 2013. 186 с.
128. Бурбика В.О. Адміністративно-правові засади взаємодії органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Суми, 2017. 251 с.
129. Бурцева В.В. Обґрунтування поняття прав і свобод громадянина у провадженні у справах про порушення митних правил. *Вісник Академії митної служби України*. Серія: *Право*. 2010. № 2. С. 26–31.

130. Бушуева И.П., Богдан Н.Н., Зубов В.Е. Карьера в государственной гражданской службе: прошлое, настоящее, будущее. *Управленческое консультирование*. 2014. № 7. С. 7–18.

131. Вавженчук С.Я. Трудова правосуб'єктність: антиномії праворозуміння. *Підприємництво господарство і право*. 2016. № 6. С. 79–83.

132. Вавренюк О.С. Оцінка ефективності діяльності правоохоронних органів з протидії злочинності. *Наше право*. 2013. № 2. С. 76–80.

133. Василенко В.М. Адміністративно-правовий статус працівників ветеренарної міліції: дис. ... канд. юр. наук: 12.00.07. Харків, 2009. 184 с.

134. Васильев А.С. Административное право Украины (общая часть): учебное пособие. Харьков: Одиссей, 2002. 288 с.

135. Васильева Е.А. Управление персоналом государственной гражданской службы: учеб. для студ. учрежд. высш. проф. образования. Санкт-Петербург: Астерион, 2017. 310 с.

136. Васильев І.О., Мінка Т.П. Контрольна діяльність штабів ОВС: монографія. Дніпропетровськ: ДДУВС, 2010. 260 с.

137. Васильківська В.В. Розвиток адміністративно-правового статусу державного службовця в Україні з урахуванням законодавчих перетворень. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2016. № 4. С. 111–114.

138. Васильківська В.В. Теоретико-правова характеристика новітніх принципів державної служби з урахуванням законодавчих перетворень. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 10. С. 87–91.

139. Васильчак С.В., Мацюняк І.Р. Кадрова безпека підприємства – основа економічного розвитку. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2009. Т. 19, № 12. С. 122–128.

140. Вац В.М. Адміністративно-правове регулювання кадрового забезпечення органів внутрішніх справ України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2015. 197 с.

141. Ведерніков Ю.А., Шкарупа В.К. Адміністративне право України: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2005. 334 с.

142. Ведерніков Ю.А., Шкарупа В.К., Карпунчев В.П. Щодо визначення поняття правоохоронної діяльності. *Науковий вісник Дніпропетровського юридичного інституту МВС України*. 2001. № 3. С. 102–111.

143. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з додатками і доповненнями) / уклад. і голов. ред. В. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. 1728 с.

144. Величко Л.Ю. Дія норм трудового права на правове регулювання праці державних службовців. *Актуальні проблеми державного управління*. 2017. № 1(51). С. 1–5.

145. Венедиктов В.С., Зозуля І.В. Професіоналізм працівника на терезах реформування системи МВС України. *Право і безпека*. 2003. № 4. С. 8–17.

146. Венедиктов В.С., Іншин М.І. Статус працівників органів внутрішніх справ України як державних службовців: науково-практичний посібник, Харків: НУВС, 2003. 221 с.

147. Венедіктов В.С. Національна поліція України: професіоналізм та конкурентоспроможність як перспективи розвитку. *Право і безпека*. 2017. № 1. С. 89–93.

148. Венедіктов В.С., Іншин М.І. Сутність та основні напрямки кадрової політики в сфері державної служби. *Форум права*. 2005. № 1. С. 4–8.

149. Венедіктов С.В. Матеріальне та моральне стимулювання ефективної професійної діяльності працівників органів внутрішніх справ України: науково-практичний. посібник. Харків: НУВС, 2005. 328 с.

150. Витко Т.Ю. Кадрове забезпечення державної служби: досвід Словацької Республіки для України. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2015. № 1. С. 217–229.

151. Волинець В.В. Засоби переконання та стимулювання (заохочення) у забезпеченні зобов'язань за трудовим договором. *Форум права*. 2009. № 1. С. 92–98.

152. Волинець В.В. Основні підходи до розуміння юридичної відповідальності у сучасному трудовому праві. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Т. 3, Вип. 6. С. 37–42.

153. Волкова Н.С. Сущность и признаки государственной службы в органах внутренних дел. *E-SCIO*. 2017. № 6. URL: <http://e-scio.ru/wp-content/uploads/2017/06/Волкова-Н.С.-статья.pdf> (дата звернення: 03.08.2018).

154. Волоско В.В. Демократичні принципи діяльності органів внутрішніх справ. *Демократичне врядування*. 2008. № 2. С. 1–8. URL: http://lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/visnik2/fail/Volosko.pdf (дата звернення: 19.12.2017).

155. Волоско В.В. Функції правоохоронних органів у демократичній державі. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. Серія: *Юридична*. 2008. № 2. С. 101–110.

156. Волох О.В. Публичная служба как институт народовластия. *Вестник Томского государственного университета*. 2006. № 292-2. С. 253–256.

157. Волох О.В. Формирование институтов публичной службы в политических системах современных демократических государств (зарубежный и российский опыт): автореферат дис. ... д-ра полит. наук. Санкт-Петербург, 2006. 36 с.

158. Волошина Ю.В. Національний суверенітет: праворозуміння та практика забезпечення: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2015. 201 с.

159. Вольская Е.М., Васылева-Керян О.В. Теоретические основы кадрового обеспечения органов местного самоуправления. *Економіка будівництва і міського господарства*. 2015. Т. 11, № 4. С. 173–179.

160. Вороніна І.М. Аксіологічний аспект нормотворчої діяльності. *Юридичні науки: проблеми та перспективи*: матер. III міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 22–23 трав. 2015 р.). Херсон: Гельветика, 2015. С. 12–15.
161. Вороніна І.М. Аксіологічні засади нормотворчості МВС України щодо координації діяльності Національної поліції: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12. Київ, 2018. 258 с.
162. Гаврильців М.Т. Соціальна відповідальність у правоохоронній діяльності: професійно-виховні мотиватори. *Правоохоронна діяльність: конституційні та адміністративно-правові аспекти*: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Львів, 25 жовтня 2013 р.). Львів: ЛьвДУВС, 2013. С. 45–49.
163. Гайсина Л.М., Дорожкін Ю.Н. Управление персоналом в российских компаниях нефтегазового комплекса: социологический аспект. *Вестник Башкирского университета*. 2009. Т. 14, № 1. С. 261–264.
164. Галіцина Н.В. Адміністративна процедура як інститут адміністративного процесу. *Форум права*. 2010. № 4. С. 163–177.
165. Галкін Д.В. Організаційно-штатна робота у міліції Радянської України. *Право і безпека*. 2009. № 5. С. 33–36.
166. Гальонкін С.А. Адміністративно-правове забезпечення апеляційного провадження в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Суми, 2018. 232 с.
167. Гаспарян С.Г. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення судово-експертних установ України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2019. 20 с.
168. Гладкий В.В. Базові інтерпретаційні гіпотези концепту корупції. *Актуальные научные исследования в современном мире*. 2018. Вып. 7(39), Ч. 3. С. 58–65. DOI:10.2139/ssrn.3228412.
169. Гладкий В.В. Виникнення трудових правовідносин у світлі соціально-відповідального конструктивізму. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. № 4. С. 163–168.

170. Гладкий В.В. Концептуалізація попередження та протидії непотифічній практиці в Україні. *Юридична Україна*. 2019. № 1–2(193–194). С. 72–75. DOI:10.5281/zenodo.3534936.

171. Гладкий В.В. Корупція як найбільш руйнівна зброя. *Вища освіта – студентська наука – сучасне суспільство: напрями розвитку*: матер. II міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 20 квіт. 2018 р.). Київ: МНТУ, 2018. С. 59–61. DOI:10.5281/zenodo.1226654.

172. Гладкий В.В. Мінливість і занепад законодавства: постановка питання. *Актуальні проблеми реформування сучасного законодавства*: мат. III міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 14–15 верес. 2017 р.). Харків: Молод. вчен., 2017. С. 5–10.

173. Гладкий В.В. Неоднозначність трудової правосуб'єктності державного службовця. *Актуальні проблеми трудового законодавства, законодавства про державну службу та службу в правоохоронних органах*: матер. VII Всеукр. наук.-практ. конф. (Харків, 16 листоп. 2018 р.); за заг. ред. К.Ю. Мельника. Харків: ХНУВС, 2018. С. 354–357.

174. Гладкий В.В. Об'єктивні прояви пенітенціарної корупції. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Вип. 6, Т. 2. С. 187–192.

175. Гладкий В.В. Отдельные вопросы правотворческой деятельности Национальной полиции Украины. *Zakon.ru*. 2016. № 1. С. 1–2. DOI:10.5281/zenodo.439726.

176. Гладкий В.В. Практика Європейського суду з прав людини у діяльності органів правосуддя як антикорупційний інструмент: проблеми та шляхи їх вирішення. *Практика ЄСПЛ в діяльності органів прокуратури і суду: виклики та перспективи*: матер. I Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 13 черв. 2018 р.). Київ: НАПУ, 2018. С. 35–39. DOI:10.5281/zenodo.495764.

177. Гладкий В.В. Проблемы универсального понимания термина «юридическая ответственность»: исторический контекст. *Актуальные научные исследования в современном мире*. 2017. Вып. 4-9(24). С. 37–50.

178. Глухова В.А. Министерство внутренних дел Украины в системе правоохранительных органов государства. *Jurnalul juridic național: teorie și practică*. 2016. № 5(21). С. 48–50.

179. Глухова В.А. Національна поліція: стан та проблеми реформування. *Форум права*. 2016. № 5. С. 20–23.

180. Гойман В.И., Лазарев В.В. Правоохранительные органы в Советском правовом государстве. Понятие, система, направления совершенствования. *Теоретические и организационно-правовые проблемы применения наказания*: сб. науч. трудов. Уфа: Уфим. юрид. ин-т МВД РФ, 1990. С. 3–16.

181. Головка О.М. До витоків розуміння правоохоронної функції держави. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми*: тези доп. круглого столу (м. Харків, 27 жовт. 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 56–59.

182. Голосніченко Д.І. Набуття повноважень органами законодавчої та виконавчої влади. *Вісник Національного технічного університету України Київський політехнічний інститут. Серія: Політологія. Соціологія. Право*. 2014. № 1. С. 92–95.

183. Горінецький Й.І. Правоохоронна функція держав Центральної Європи: теоретичні і практичні аспекти: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2005. 203 с.

184. Горшкова Т.М. К вопросу о понятии и функциях государственной службы. *Наука, образование, общество: тенденции и перспективы развития*: сб. матер. Междунар. науч.-практ. конф. / ред. А.А. Коротких. Кемерово: Большая книга, 2017. С. 217–222.

185. Государственное управление: основы теории и организации: учебник: в 2 т. / под ред. В.А. Козбаненко. Москва: Статут, 2002. Т. 2. 592 с.

186. Граждан В.Д. Государственная гражданская служба: учебное пособие. Москва: Юркнига, 2005. 280 с.

187. Грай М.П. Державно-службові відносини в Україні: стан та напрями розвитку: автореф. дис. ... канд. наук з держ. управл.: 25.00.03. Київ, 2012. 20 с.

188. Грек Б.М., Грек Г.Б. Співвідношення принципів законності, доцільності та справедливості в теорії кримінального права. *Юридична Україна*. 2013. № 11. С. 73–80.

189. Грек М.В. Методи адміністративної діяльності Служби безпеки України. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2012. Вип. 25. С. 233–241.

190. Греков І.П. Особливості правового регулювання праці державних службовців: автореф. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Суми, 2003. 18 с. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/3441/1/97.pdf> (дата звернення: 27.04.2017).

191. Греков І.П. Підстави припинення службово-трудових відносин з державними службовцями. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2002. № 19. С. 264–271.

192. Григонис Э.П., Харченко О.В. Правоохранительная функция государства и формы ее реализации: монография. Санкт-Петербург: СПБИГО, 2007. 208 с.

193. Григор'єв В.А. Становлення публічної самоврядної (муніципальної) влади в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.13. Одеса, 2002. 18 с.

194. Григоренко І.А. Принципи правоохоронної (поліцейської) діяльності в Україні та Німеччині. *Наше право*. 2013. № 7. С. 24–30.

195. Гриненко А.М. Соціальна справедливість як ключовий принцип у реалізації соціальної політики держави. *Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу Києво-Могилянська академія]*. Серія: Педагогіка. 2009. № 112, Вип. 99. С. 104–107.

196. Грицевич В.С. Суспільно-географічне пізнання світу як наукова категорія і важлива сфера людської діяльності. *Регіональні проблеми України:*

географічний аналіз та пошук шляхів вирішення: зб. наук. пр. Херсон: Вишемирський, 2009. С. 133–136.

197. Гриценко В.Г. Поняття правоохоронної діяльності. *Митна справа*. 2014. № 6. С. 422–427.

198. Гриценко В.Г. Принципи правоохоронної системи. *Форум права*. 2014. № 3. С. 462–465.

199. Гриценко В.Г. Проблеми формування та функціонування правоохоронної системи України. *Наукові записки [Кіровоградського державного університету імені Володимира Винниченка]*. Серія: *Право*. 2017. № 2. С. 4–7.

200. Гришковец А.А. Право государственного служащего на продвижение по службе. *Государство и право*. 1998. № 10. С. 27–34.

201. Грищук А.Б. Державна служба в Україні: адміністративно-правовий вимір: монографія. Львів: ЛьвДУВС, 2018. 232 с.

202. Грищук В.К., Пасека О.Ф. Кримінальна відповідальність юридичних осіб: порівняльно-правове дослідження: монографія. Львів: ЛьвДУВС, 2013. 248 с. С. 7–37.

203. Грітчина В.Ю. Адміністративно-правове забезпечення кадрових процедур в Національній поліції України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2017. 18 с.

204. Грітчина В.Ю. Поняття і значення кадрових процедур у національній поліції України. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2015. Т. 2, Вип. 3(9). С. 21–24.

205. Гронський С.В. Щодо методів взаємодії Державної прикордонної служби України з іншими правоохоронними органами. *Форум права*. 2014. № 1. С. 130–135.

206. Гудзь Т.І. Форми реалізації правоохоронної функції місцевого самоврядування. *Право і суспільство*. 2011. № 3. С. 70–75.

207. Гурковський М.П., Єсімов С.С. Основні форми та методи діяльності поліції у сфері забезпечення конституційних прав і свобод людини

та громадянина України. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2016. № 4. С. 171–186.

208. Гусар О.А. Адміністративно-правовий статус персоналу державного управління. *Адміністративне право і процес*. 2013. № 2(4). С. 116–123.

209. Гусаров С.М. Адміністративно-процесуальний статус органів внутрішніх справ щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення (проступки) та механізм його реалізації. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2009. № 2. С. 91–99.

210. Гусєва Є.І. Адміністративно-правове регулювання участі громадян у забезпеченні безпеки дорожнього руху: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2018. 236 с.

211. Гуцуляк М.Я. Про судову практику й нормативні передумови пенсійного забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб. *Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України: зб. наук. пр. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, Каф. спец. фіз. підгот. ф-ту № 2*. Харків: ХНУВС, 2018. С. 12–16.

212. Дедурін Г.Г. Деформація правоохоронної функції держави у Німеччині внаслідок встановлення нацистської диктатури. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми: тези доп. круглого столу* (м. Харків, 27 жовтня 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 72–74.

213. Дем'яненко О.С. Роль і значення відомчих навчальних закладів МВС у підготовці кадрів для Національної поліції України. *Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів: матер. II Міжнар. наук.-практ. конф.: у 2 ч.* (м. Суми, 18–19 трав. 2018 р.); редкол.: А.М. Куліш, О.М. Рєзнік. Суми: СДУ, 2018. Ч. 2. С. 175–178.

214. Дембіцька С.Л. Переконавання як психологічний метод застосування адміністративного примусу. *Право і суспільство*. 2015. № 3(3). С. 131–135.

215. Денисюк Д.С. Принципи діяльності національної поліції України: теорія та практика реалізації. *Митна справа*. 2015. № 5(101). С. 63–68.
216. Денисюк Д.С. Стан і перспективи реформування органів внутрішніх справ України: досвід поліції зарубіжних держав. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2014. Т. 2, Вип. 29, Ч. 2. С. 36–39.
217. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні: підручник для студ. вищих навч. закл. / за ред. С.Г. Серьогіної. Харків: Право, 2005. 256 с.
218. Джафарова М.В. Адміністративні процедури прийняття та реалізації управлінських рішень органами внутрішніх справ у відносинах з населенням: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2008. 175 с.
219. Джураєва О.О. Генеральна функція держави. *Актуальні проблеми держави і права*. 2004. № 22. С. 107–111.
220. Дзевелюк М.В. Традиції та новації в розвитку функція сучасної держави: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Одеса, 2017. 209 с.
221. Дивак М.М. Адміністративно-правові засади управління якістю кадрового забезпечення органів внутрішніх справ: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Харків, 2012. 208 с.
222. Дирдін М.Є., Цимбал Т.Я., Власова Г.П., Грицюк І.В. Повторність у слідчій діяльності: монографія. Ірпінь: НУ ДПС України, 2012. 182 с.
223. Діденко С.В. Адміністративно-правовий статус Національної поліції у сфері забезпечення обігу та застосування зброї в Україні. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2016. № 3. С. 88–92.
224. Добродумов П.О. Антикорупційна політика як функція держави. *Підприємництво, господарство і право*. 2007. № 9. С. 54–58.
225. Долинний А.В. Адміністративно-правове забезпечення національною поліцією України публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2017. 198 с.

226. Дручек О.М. Адміністративно-правовий статус Національної поліції України як суб'єкта забезпечення прав і свобод дитини: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2018. 254 с.

227. Дручек О.М. Профілактика правопорушень у середовищі дитини як завдання міліції: поняття, зміст. *Право і суспільство*. 2014. № 2. С. 196–201.

228. Дубенко С.Д. Державна служба і державні службовці в Україні: навч.-метод. посіб.; за заг. ред. Н.Р. Нижник. Київ: Ін Юре, 1999. 244 с.

229. Дубина Н.А. Адміністративно-правове регулювання кадрового забезпечення органів внутрішніх справ України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2012. 231 с.

230. Дубина Н.А. Правове регулювання кадрового забезпечення органів внутрішніх справ. *Європейські перспективи*. 2011. № 1, Ч. 2. С. 82–86.

231. Дудченко О.Ю. Адміністративні посади у судовій системі України. *Актуальні проблеми права: теорія і практика*. 2012. № 25. С. 251–258.

232. Дуйсенов Э.Э. К вопросу о единстве системы государственной службы. *Құқық және мемлекет*. 2016. № 4(73). С. 32–35.

233. Дымков А.В., Грязнов С.Н., Черных Г.С. Анализ деятельности организаций и различных категорий сотрудников МЧС России на основе сущности и содержания государственной правоохранительной службы. *Стратегия гражданской защиты: проблемы и исследования*. 2014. Т. 4, № 2(7). С. 57–70.

234. Европейский кодекс полицейской этики: Рекомендация Рес.(2001)10, принята Комитетом министров Совета Европы 19.09.2001. URL: <https://polis.osce.org/file/8641/download?token=5AlYESI> (дата звернення: 27.09.2018).

235. Единая конвенция о наркотических средствах: Конвенция от 30.03.1961 с поправками, внесенными в нее в соответствии с Протоколом 1972 г. *Конвенции о международном контроле над наркотиками*. Нью-Йорк: Изд-во ООН, 2014. С. 3–48.

236. Езекян А.Р. Цели, задачи и функции публичной (государственной) службы в Республике Армения. *Правозащитник*. 2016. № 2. С. 7. URL: <http://pravozashitnik.net/ru/2016/2/7> (дата звернення: 23.09.2018).

237. Ємець Л.О. Адміністративно-правові форми управління у сфері забезпечення екологічної безпеки держави. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 7. С. 62–67.

238. Єрмоленко Д.О. Правовий статус людини і громадянина в Україні як соціальної державі: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків, 2002. 175 с.

239. Єфремова О.П. Конкурс як різновид кадрової процедури при формуванні кадрового потенціалу державної служби України. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*. Серія 18: *Економіка і право*. 2013. № 21. С. 159–164.

240. Єфремова О.П. Конкурсний відбір у системі державної служби України (теоретико-прикладний аналіз): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2015. 210 с.

241. Жароїд І.В. Компетенція Президента України у сфері державного управління: поняття та форми реалізації. *Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права*. 2003. № 1. С. 104–111.

242. Жуков С.В. Добросовісність як правова категорія: онтологія та особливості сучасного розуміння. *Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід*: матер. III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Тернопіль, 20–21 квітня 2018 р.). Тернопіль: ТНЕУ, 2018. С. 92–94.

243. Журавльов Д.В. Правові форми діяльності центральних органів виконавчої влади України. *Публічне право*. 2013. № 1. С. 85–90.

244. Завгородній В.А. Механізм адміністративно-правового регулювання взаємодії органів внутрішніх справ і громадських організацій у протидії корупції. *Публічне право*. 2011. № 2. С. 119–127.

245. Завидівська Н.Н. Професійно-прикладні основи формування здорового способу життя студентів вищих навчальних закладів економічного профілю: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Київ, 2002. 20 с.
246. Загальна декларація прав людини: Декларація ООН від 10.12.1948. *Офіційний вісник України*. 2008. № 93. Ст. 3103.
247. Загальна теорія держави і права: підручник / за ред. М.В. Цвіка, О.В. Петришина. Харків: Право, 2009. 584 с.
248. Загидуллин Р.И. Правоохранительная функция современного Российского государства (вопросы теории и практики): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Уфа, 2004. 184 с.
249. Загуменна Ю.О. Правоохоронні органи: поняття, ознаки, функції, особливості діяльності. *Право і безпека*. 2010. № 3. С. 145–150.
250. Загуменна Ю.О. Реалізація правоохоронної функції держави органами внутрішніх справ України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2011. 225 с.
251. Задихайло О.А. Щодо проблеми визначення категорії «публічна служба» в законодавстві України. *Юридичний електронний науковий журнал*. 2016. № 6. С. 143–145.
252. Заїка Н.Ю. Проблема соціальної справедливості в контексті соціальної держави. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2007. № 84-86. С. 169–171.
253. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3-х кн. Київ: Вид. Дім «Ін Юре, 2007. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. 424 с.
254. Закалюк А.П., Томкіна О.О. Запобігання корупції та іншій недоброчесності у судочинстві як кримінологічна проблема. *Право України*. 2008. № 5. С. 61–66.
255. Закон України «Про Національну поліцію»: науково-практичний коментар / О.І. Безпалова, К.Ю. Мельник, О.О. Юхно та ін.; за заг. ред. В.В. Сокурєнка. Харків: ХНУВС, 2016. 408 с.

256. Запорожець І.Г. Видання управлінських актів як форма управління у сфері охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності. *Право України*. 2004. № 11. С. 54–57.

257. Заросило В.О., Гладкий В.В. Хабарництво як базисна форма прояву корупції. *Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. 2018. № 16. С. 123–139.

258. Зеленков А.В., Кононенко А.В., Налапко М.М. Організація набору та відбору персоналу. *Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі*. 2008. № 3. С. 125–135.

259. Зенцова Ю.А. Замещение должностей правоохранительной службы в органах внутренних дел: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.14. Москва, 2010. 213 с.

260. Зиновьева Н.М. Квалифицированный персонал как результат интеграции науки, образования и бизнеса. *Территория науки*. 2015. № 6. С. 123–125.

261. Зіллер Ж. Політико-адміністративні системи країн ЄС: порівняльний аналіз: монографія; пер. з фр. В. Ховкуна. Київ: Основи, 1996. 420 с.

262. Зозуля В.О. Принципи кадрового забезпечення органів державної влади як інструмент реалізації демократичного врядування. *Держава та регіони*. 2017. С. 11–15.

263. Зозуля І.В. Чи є європейською Національна поліція України? *Форум права*. 2018. № 3. С. 30–39. DOI:10.5281/zenodo.1336836.

264. Золотарьова Я.С. Адміністративні посади та їх правовий статус у судовій системі України. *Юридична наука*. 2015. № 10(52). С. 46–51.

265. Золотарьова Я.С. Адміністративно-правовий статус державних службовців судових органів: теоретичний аспект. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2015. Т. 2, Вип. 34. С. 80–83.

266. Иоголевич Н.И., Сагандыков М.С. Принципы государственной гражданской службы: соотношение конституционного и административного законодательства. *Вестник Южно-Уральского государственного университета*. Серия: *Право*. 2012. Вып. 32. С. 85–88.

267. Иоффе О.С. Личные неимущественные права и их место в системе советского гражданского права. *Советское государство и право*. 1966. № 7. С. 51–59.

268. Іванищук А.А. Адміністративно-правове забезпечення судової влади в Україні: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2017. 466 с.

269. Іншин М.І. Щодо визначення сутності державної служби як різновиду суспільно-корисної праці. *Право і безпека*. 2003. № 2. С. 39–42.

270. Іншин М.І. Види державної служби. *Ученые записки Таврического национального университета им. В.И. Вернадского*. Серия: *Юридические науки*. 2010. Т. 23(62). С. 129–135.

271. Іншин М.І. Загальні види державної служби. *Вісник Запорізького юридичного інституту*. 2003. № 4. С. 72–79.

272. Іншин М.І. Особливості розвитку службово-трудова відносин на державній службі. *Вісник Національного університету внутрішніх справ*. 2004. № 26. С. 278–285.

273. Іншин М.І. Підстави звільнення зі служби в поліції. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. Вип. 1-1. С. 138–142.

274. Іншин М.І. Правові питання розвитку службово-трудова відносин в сфері державної служби України. *Право і безпека*. 2002. № 4. С. 67–71.

275. Іншин М.І. Проблеми правового регулювання праці державних службовців України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2005. 452 с.

276. Кабанець О.С. Демократія як явище правової дійсності (теоретико-правовий аналіз): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2016. 182 с.

277. Кагановська Т.Є. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення державного управління в Україні: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2012. 33 с.

278. Кагановська Т.Є. Кадрове забезпечення державного управління в Україні: монографія. Харків: ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2010. 330 с.

279. Кагановська Т.Є. Неперервна професійна освіта кадрів як один з етапів проходження державної служби в Україні. *Європейські перспективи*. 2013. № 10. С. 48–59.

280. Кагановська Т.Є. Сутність та завдання кадрового забезпечення як засобу сприяння функціонуванню держави та її органів. *Форум права*. 2008. № 1. С. 215–220.

281. Казімірська В.О., Ярьоменко С.Г. Мотивація і оплата праці персоналу. *Туристичний та готельно-ресторанний бізнес: світовий досвід та перспективи розвитку для України*: мат. Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 10 квіт. 2019 р.). Одеса: ОНЕУ, 2019. С. 437–439.

282. Калатур М.В. Адміністративно-правові засади організації та функціонування слідчих підрозділів правоохоронних органів: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2019. 432 с.

283. Калашник М.В. Чітке визначення правового статусу працівника міліції та підрозділів системи МВС – головна підвалина реформування органів внутрішніх справ. *Право і безпека*. 2011. № 5(42). С. 57–62.

284. Каляянов Д.П. Поліція країн ЄС та використання її досвіду в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ України: теорія і практика: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2010. 455 с.

285. Кальна-Дубінюк Т.П. Роль консалтингу в плануванні кар'єри державного службовця. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Економіка, аграрний менеджмент, бізнес*. 2014. Вип. 200, Ч. 1. С. 173–178.

286. Кальниш Ю.Г., Сухорукова А.Л. Компетенція обласних державних адміністрацій як повноважних органів системи виконавчої влади на місцях в

Україні. *Наукові праці. Серія: Державне управління. Політологія*. 2010. Т. 130, Вип. 117. С. 6–10.

287. Каляшин А.В. О публичной службе Российской Федерации. *Вестник Уфимского юридического института МВД России*. 2014. № 1(63). С. 34–36.

288. Капітонова Н.В. Муніципальна поліція в структурі органів публічної влади: теоретико-правове дослідження: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2017. 236 с.

289. Капустіна К.О. Кадрове забезпечення діяльності кримінально-виконавчої інспекції України. *Право і суспільство*. 2015. № 3, Ч. 2. С. 162–168.

290. Карамишев Д.В., Удовиченко Н.М. Основні принципи функціонування системи охорони здоров'я в контексті загальнолюдських цінностей соціальної держави. *Медичне право України: правовий статус пацієнтів в Україні та його законодавче забезпечення (генезис, розвиток, проблеми і перспективи вдосконалення)*: матер. II Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Львів, 17–18 квітня 2008 р.). Львів: Фундація мед. права та біоетики України, 2008. С. 129–136.

291. Карамишев Д.В., Федак Н.М. Механізми формування системи професійної підготовки керівних кадрів галузі охорони здоров'я в Україні. *Теорія та практика державного управління*. 2011. № 3. С. 380–387.

292. Карпова Н.А. Правоохранительная функция правового государства: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Москва, 2007. 159 с.

293. Кашперський О.О. Адміністративно-правовий статус суб'єктів ліцензування господарської діяльності в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2011. 193 с.

294. Кириченко Ю.М. Служба в органах місцевого самоврядування як самостійний вид публічної служби. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2008. № 42. С. 153–157.

295. Кирій Л.М. Відомчий, судовий контроль та прокурорський нагляд за відмовою в порушенні кримінальної справи: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2007. 211 с.

296. Ківалов С.В. Принципи державної служби у новому Законі «Про державну службу». *Актуальні проблеми держави і права*. 2012. Вип. 68. С. 7–16.

297. Кізілов Ю.Ю. Особливості проходження державної служби в Україні в умовах адміністративної реформи: дис. ... канд. наук з держ. управл.: 25.00.03. Дніпро, 2017. 274 с.

298. Кікінчук В.Ю. Щодо визначення поняття державної служби. *Форум права*. 2012. № 3. С. 282–286.

299. Кікінчук В.Ю. Адміністративні процедури проходження служби в органах внутрішніх справ: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2010. 205 с.

300. Кікінчук В.Ю. Процедура звільнення зі служби в органах внутрішніх справ. *Право і безпека*. 2010. № 3. С. 197–202.

301. Кікінчук В.Ю. Процедура стимулювання державно-службової діяльності працівників органів внутрішніх справ України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2010. № 2. С. 289–296.

302. Кірмач А.В. Підстави та порядок припинення державної служби: європейський досвід правового регулювання. *Науковий вісник Львівського університету внутрішніх справ*. 2010. № 2. С. 202–211.

303. Клочко А.М. Кадрове забезпечення органів внутрішніх справ України: порядок та основні елементи. *Форум права*. 2014. № 4. С. 175–180.

304. Клочко А.М. Підготовка кадрів органів внутрішніх справ у вищих навчальних закладах МВС України. *Форум права*. 2012. № 1. С. 466–473.

305. Клочко А.М. Поняття та зміст кадрового забезпечення органів внутрішніх справ України. *Вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2012. № 1. С. 92–98.

306. Ключко А.М. Профорієнтаційна робота та професійний відбір у системі підготовки кадрів органів внутрішніх справ України. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*. 2012. № 3. С. 293–301.

307. Ключко І.О. Органи прокуратури України в системі суб'єктів протидії корупції: адміністративно-правовий аспект: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Суми, 2018. 227 с.

308. Ключев О.М. Інститут участі громадян у правоохоронній діяльності України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2003. № 24. С. 1–5. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2003_24_28 (дата звернення: 14.06.2018).

309. Ключев О.М. Проблеми кадрового забезпечення органів внутрішніх справ на місцевому рівні. *Форум права*. 2006. № 3. С. 67–71.

310. Ключев О.М. Щодо питання кадрового забезпечення ОВС на місцевому рівні. *Право України*. 2007. № 1. С. 37–39.

311. Кобзар В.В. Адміністративно-правовий статус персоналу кримінально-виконавчої установи: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2012. 20 с.

312. Кобзар О.Ф. Підходи щодо визначення поняття правоохоронної функції держави. *Юридична наука*. 2015. № 9. С. 7–13.

313. Ковалёва Е.А., Ковалёва Т.В. Трудовое право: заключительная часть: практическое пособие. Гомель: ГГУ им. Ф. Скорины, 2017. 45 с.

314. Коваленко Ю.І. Правовий статус працівника органів внутрішніх справ у перехідному суспільстві (порівняльно-правовий аналіз на матеріалах країн СНД): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків, 2005. 20 с.

315. Коваленко Ю.О. Адміністративно-правовий механізм інформаційного забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2018. 255 с.

316. Коваленко Ю.О. Інформаційне забезпечення протидії корупції в правоохоронних органах України: визначення та сутність. *Науковий вісник*

Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2016. Т. 4, Вип. 41. С. 204–207.

317. Ковалів М.В., Єсімов С.С., Лозинський Ю.Р. Правове регулювання правоохоронної діяльності: навчальний посібник. Львів: ЛДУВС, 2018. 364 с.

318. Ковалів М.В., Єсімов С.С., Лозинський Ю.Р. Правове регулювання правоохоронної діяльності: навчальний посібник. Львів: Вид-во ЛьвДУВС, 2018. 323 с.

319. Коваль Е.А. Визуализация нормативности экологической ответственности. *Гуманитарные науки и образование. 2014. № 1. С. 88–91.*

320. Ковальова Д.В. Державна служба України як суб'єкт професійної соціалізації. *Державне управління та місцеве самоврядування. 2015. № 3. С. 228–237.*

321. Ковальчук Ю.В. Законодавство України про адміністративно-правовий статус державного службовця: порівняльний аналіз. *Вісник Академії митної служби України. Серія: Право. 2014. № 2. С. 61–65.*

322. Ковбасюк Ю.В. Державна кадрова політика: проблеми та шляхи реалізації. *Стратегія державної кадрової політики – основа модернізації країни: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 31 трав. 2012 р.). Київ: НАДУ, 2012. С. 3–5.*

323. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV. *Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35–36, № 37. Ст. 446.*

324. Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12.1971 № 322-VIII. *Відомості Верховної Ради УРСР. 1971. Додаток до № 50 (у ред. від 01.01.2020). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08> (дата звернення: 19.01.2020).*

325. Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку: Резолюція Генеральної Асамблеї ООН № 34/169 від 17.12.1979. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_282 (дата звернення: 19.08.2019).

326. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-Х. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122 (у ред. від 19.01.2020). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 19.01.2020).

327. Козицький В.І. Поняття та місце регіональних управлінь МВС України в областях у сучасній організаційній структурі органів внутрішніх справ України. *Право і безпека*. 2011. № 5. С. 68–73.

328. Козін С.М. До питання звільнення з посади за порушення присяги державного службовця. *Право та інновації*. 2014. № 4. С. 171–178.

329. Козлов Ю.М. Административное право: учебник. Москва: Юристъ, 2005. 554 с.

330. Козьяков І.М. Принципи постійної професійної підготовки прокурорів. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2016. № 2. С. 37–43.

331. Колеснік Т.В. Сучасні підходи до застосування мотивації і стимулювання працівників. *Право і безпека*. 2015. № 3(58). С. 114–120.

332. Колінько Р.С. Правова політика держави у сфері прав людини: системно-структурний підхід. *Захист прав людини: національний та міжнародно-правовий виміри*: зб. тез допов. XIV Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 20 квіт. 2018 р.). Харків: ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2018. С. 621–624.

333. Колобов Ю.В. Державна служба як соціально-правовий та державно-управлінський інститут сучасного суспільства. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. Серія: *Управління*. 2012. № 4. С. 197–205.

334. Коломієць Т.О. Адміністративне право України: підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2011. 576 с.

335. Коломієць Ю.М. Реалізація правоохоронної функції держави як пріоритетний напрямок діяльності Президента України. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми*:

тези доп. круглого столу (м. Харків, 27 жовтня 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 102–105.

336. Коломоець Т.О., Шевченко М.В. Мотивація державного службовця за допомогою присяги. *Вісник Запорізького національного університету*. Серія: *Юридичні науки*. 2016. № 1. С. 77–84.

337. Комаришин Н.С. Принцип законності: поняття, особливості. *Права людини в умовах сучасного державотворення: теоретичні і практичні аспекти*: зб. тез доп. I Міжнар. наук.-практ. конф. студ. і молод. вчених (м. Суми, 8–9 груд. 2006 р.). Суми: УАБС НБУ, 2006. С. 49–51.

338. Комирчий П.А. Основополагаючі нормативні вимоги до кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2017. Вип. 1, Т. 4. С. 98–101.

339. Комирчий П.А. Відносно визначення видів публічної служби України. *Право і Закон*. 2019. № 1. С. 77–82.

340. Комирчий П.А. Структура правоохоронної сфери України. *Право і політика*. 2018. № 3. С. 94–101.

341. Комирчий П.А. Структура системи органів публічної служби в правоохоронній сфері України. *Право і політика*. 2018. № 2. С. 74–79.

342. Комирчий П.А. Форми підбору і відбору публічних службовців в правоохоронній сфері України. *Право і Закон*. 2019. № 2. С. 60–65.

343. Комирчий П.О. Адміністративно-правовий статус персоналу органу публічної служби у правоохоронній сфері України. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. Вип. 1, Т. 4. С. 102–106.

344. Комирчий П.О. Актуальні проблеми боротьби з організованими злочинними угрупованнями. *Формування правової держави в Україні. Проблеми і перспективи*: зб. тез допов. IX Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Тернопіль, 13 квіт. 2007 р.). Тернопіль: Економічна думка, 2007. Т. 2. С. 215–220.

345. Комирчий П.О. Антикорупційна функція публічної служби у правоохоронній сфері України. *Реалізація державної антикорупційної*

політики в міжнародному вимірі: матер. III міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 07 груд. 2018 р.): у 2 ч. / редкол.: В.В. Черней, С.Д. Гусарев, С.С. Чернявський та ін. Київ: НАВС, 2018. Ч. 1. С. 80–82.

346. Комірчий П.О. Базові принципи публічної служби у правоохоронній сфері України. *Актуальні питання реформування правової системи України*: матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 6–7 лип. 2018 р.). Дніпро: ГО «Правовий світ», 2018. С. 62–64.

347. Комірчий П.О. Вплив викривачів на зниження рівня корумпованості публічних службовців у правоохоронній сфері. *Роль інституту викривачів у запобіганні та протидії корупції*: матеріали круглого столу (Київ, 2 листоп. 2018 р.). Київ: НАВС, 2018. С. 70–73.

348. Комірчий П.О. Дослідження організованої злочинності: системно-функціональний підхід. *Право і суспільство*. 2017. № 5. С. 201–205.

349. Комірчий П.О. Завдання та функції публічної служби у правоохоронній сфері України. *Актуальні питання правової теорії та юридичної практики*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 12–13 серп. 2016 р.). Одеса, 2016. С. 77–80.

350. Комірчий П.О. Загальні ознаки публічної служби в правоохоронній сфері України. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2019. Vol. 1, № 2. P. 127–132.

351. Комірчий П.О. Загальнодержавні підходи до протидії організованій злочинній діяльності. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 6. С. 314–317.

352. Комірчий П.О. Загальнодержавні підходи до протидії організованій злочинній діяльності. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 6. С. 314–317.

353. Комірчий П.О. Кадрова політика та кадрове забезпечення у правоохоронній сфері України. *Вітчизняна юридична наука в умовах сучасності*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 15–16 берез. 2019 р.). Харків, 2019. С. 88–90.

354. Комірчий П.О. Кадрове забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері: поняття та правові вимоги. *Науковий вісник*

Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2019. № 41. С. 117–121.

355. Комірчий П.О. Методи діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері України. *Підприємництво, господарство і право. 2019. № 10. С. 95–100. DOI:10.32849/2663-5313/2019.10.16.*

356. Комірчий П.О. Нормативність кадрового забезпечення публічної служби у сфері правоохорони. *Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі* : матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 12 груд. 2019 р.) : у 2 ч. Київ, 2019. Ч. 2. С. 155–157.

357. Комірчий П.О. Окремі аспекти боротьби з корупцією та організованою злочинністю в умовах економічної кризи. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2009. Вип. 20. С. 117–121.*

358. Комірчий П.О. Організаційні засади міжнародного співробітництва у сфері боротьби з корупцією. *Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі*: матер. III міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 7 груд. 2018 р.): у 2 ч. Київ: НАВС, 2018. Ч. 1. С. 80–82.

359. Комірчий П.О. Організаційні та матеріально-технічні форми діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері України. *Актуальні проблеми реформування системи законодавства України* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Запоріжжя, 27–28 січ. 2017 р.). Запоріжжя, 2017. С. 67–19.

360. Комірчий П.О. Особливі ознаки публічної служби в правоохоронній сфері України. *Юридичний бюлетень. 2018. № 8. С. 183–190.*

361. Комірчий П.О. Особливі питання удосконалення адміністративного законодавства, яке регламентує публічну службу в правоохоронній сфері України. *Прикарпатський юридичний вісник. 2018. № 2 (23). С. 172–175.*

362. Комірчий П.О. Особливості просування по службі в правоохоронних органах України. *Актуальні питання вітчизняної юриспруденції. 2019. Спецвип., Т. 2. С. 133–138.*

363. Комірчий П.О. Персонал органу публічної служби у правоохоронній сфері України. *Юридична наука: виклики і сьогодення* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 8–9 черв. 2018 р.). Одеса, 2018. С. 67–69.

364. Комірчий П.О. Поширення корупції як загроза національним інтересам України. *Взаємодія державного сектору та громадянського суспільства у запобіганні корупції, розбудові доброчесності і належного врядування в Україні*: матер. міжвідомч. наук.-практ. конф. (Київ, 28 жовт. 2011 р.). Київ: НА СБУ, 2011. С. 153–156.

365. Комірчий П.О. Правові форми діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 4. С. 110–115.

366. Комірчий П.О. Процедури кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України. *Право як ефективний суспільний регулятор* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Львів, 15–16 лют. 2019 р.). Львів, 2019. С. 66–69.

367. Комірчий П.О. Публічна служба в правоохоронній сфері та правоохоронна функція держави. *Юридичний бюлетень*. 2018. № 7, Ч. 2. С. 69–76.

368. Комірчий П.О. Система загальнослужбових принципів публічної служби у правоохоронній сфері України. *Юридичний бюлетень*. 2019. № 10. С. 137–141.

369. Комірчий П.О. Спеціальні та особливі завдання публічної служби в правоохоронній сфері України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Т. 4, Вип. 6. С. 207–211.

370. Комірчий П.О. Структура адміністративно-правового статусу персоналу органу публічної служби у правоохоронній сфері України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2018. Вип. 50. Т. 3. С. 184–189.

371. Комірчий П.О. Сутність форм діяльності органів публічної служби у правоохоронній сфері України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 3. С. 123–127.

372. Комірчий П.О. Сучасні вимоги до організаційної структури кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 1. С. 100–104.

373. Комірчий П.О. Універсальні та спеціальні функції публічної служби у правоохоронній сфері України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Т. 2, № 2. С. 66–71. DOI:10.32844/2618-1258.2019.2-2.12

374. Комірчий П.О. Феномен публічної служби в сучасній Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2016. Випуск 40. Т. 4. С. 84–89.

375. Комірчий П.О. Форми кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2019. № 3. С. 111–115.

376. Комірчий П.О. Чинники, які сприяють криміналізації окремих сфер суспільного життя. *Боротьба з організованою злочинністю: актуальні проблеми та шляхи вирішення в умовах реформування правоохоронних органів*: зб. наук. праць. Київ: Міжвідом. НДЦ з пробл. боротьби з організ. злочинністю, 2016. С. 83–85.

377. Комірчий П.О., Гриненко І.М., Щербина Л.І. Протидія органами Служби безпеки України організованій злочинності та корупції: правові та організаційні засади: монографія. Київ: НА СБУ, 2016. 320 с.

378. Комірчий П.О., Новицький Г.В., Щербина Л.І. Основи систематизації законодавства у сфері забезпечення національної безпеки України: монографія. Київ: НА СБУ, 2013. 192 с.

379. Комірчий П.О., Пентегов В.А. Загальні підходи до розроблення концепції протидії організованій злочинності. *Законодавство: історія*

розвитку, соціальна обумовленість та вдосконалення: VI Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Бердянськ, 23 берез. 2018 р.). Бердянськ: Талком, 2018. 179–182.

380. Комірчий П.О., Самойленко О.Г. Інформаційні відносини – сутність правового регулювання. *Юриспруденція в сучасному інформаційному просторі: матер. IX міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 1 берез. 2019 р.). Тернопіль: Вектор, 2019. Т. 1. С. 226–228.*

381. Конвенція проти корупції: Конвенція ООН від 31.10.2003. *Офіційний вісник України. 2010. № 10. Ст. 506.*

382. Конвенція проти транснаціональної організованої злочинності: Конвенція ООН від 15.11.2000. *Офіційний вісник України. 2006. № 14. Ст. 1056.*

383. Коновалов В.А. Публичная служба в Российской Федерации: к вопросу определения содержания и роли в системе государственного аппарата. *Вестник Южно-Уральского государственного университета. Серия: Право. 2014. Т. 14, № 1. С. 86–90.*

384. Конопльов В.В. Поняття, зміст та основні напрями сучасної адміністративної діяльності органів внутрішніх справ. *Вісник Національної академії правових наук України. 2013. № 3. С. 135–150.*

385. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141 (у ред. від 01.01.2020). URL: <https://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 06.01.2020).*

386. Коренев А.П. Административное право России: учебник: в 3-х ч. Москва: Щит-М, 1999. Ч. 1. 271 с.

387. Корнута Л.М. Принцип політичної неупередженості в системі принципів державної служби. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2016. № 5. С. 72–75.*

388. Коротких А.Ю. Проблеми юридичної відповідальності державних службовців за трудовим законодавством України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2019. 472 с.

389. Корсун С.І. Проблеми професійного відбору працівників правоохоронних органів. *Проблеми сучасної психології*. 2013. Вип. 19. С. 302–313.
390. Коруля І.В. Напрями вдосконалення кадрового забезпечення органів внутрішніх справ. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 2. С. 230–232.
391. Косовец А.А. Проблемы противодействия угрозам информационной безопасности МВД России. *Вестник экономической безопасности*. 2011. № 1. С. 37–45.
392. Костенко О.М. Соціально-натуралістична юриспруденція – доктринальна основа для правової реформи в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2011. № 4. С. 309–314.
393. Костенко О.О. Деякі аспекти ролі викривачів (whistleblowers) у протидії правопорушенням. *Право України*. 2016. № 6. С. 188–194. URL: http://lib.nmu.org.ua/catalog/site/view.html?doc_id=677142 (дата звернення: 12.03.2018).
394. Костицький М.В. Деякі питання методології юридичної науки. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 3–11.
395. Котельникова Ю.М. Система управління кадрами як основний елемент системи управління підприємством. *Коммунальное хозяйство городов*. 2006. Вип. 68. С. 332–339.
396. Котирло О.О., Стефановський Т.П. Основні проблеми адаптації функцій прокуратури України до європейських стандартів. *Порівняльно-аналітичне право*. 2016. № 5. С. 314–317.
397. Котляр В.Ю. До питання оцінювання діяльності оперуповноважених ДСБЕЗ МВС України. *Вісник Академії управління МВС*. 2007. № 2-3. С. 35–47.
398. Котляр В.Ю., Антонов О.В. Оцінювання діяльності підрозділів карного розшуку: системний підхід. *Вісник Академії управління МВС*. 2009. № 1. С. 32–48.

399. Кочетков А.В., Сульдина Г.А., Халилова Т.В., Занко Т.А. Государственная и муниципальная служба: учебник для бакалавров / под общ. ред. Е.В. Охотского. Москва: Юрайт, 2015. 556 с.

400. Кравцова Т.М. Правові форми державного регулювання у сфері підприємницької діяльності. *Актуальні проблеми держави і права*. 2003. Вип. 19. С. 87–89.

401. Кравченко І.С. Актуальні питання комплектування підрозділів Національної поліції України. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. № 2(93). С. 52–58.

402. Кравченко І.С. Правові засади реалізації кадрової політики Національної поліції України. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 1. С. 68–72.

403. Кравченко О.О. Роль кадрової політики на підприємстві. *Економіка і суспільство*. 2016. № 3. С. 355–359.

404. Кравченко Ю.Ф. Актуальні проблеми реформування органів внутрішніх справ України (організаційно-правові питання): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 1998. 21 с.

405. Кравченко Ю.Ф. Основні напрямки реформування кадрової політики в органах внутрішніх справ України. *Вісник Університету внутрішніх справ*. 1997. № 2. С. 3–10.

406. Кравчук В.М. Поняття конституційної правосуб'єктності. *Історико-правовий часопис*. 2013. № 2. С. 71–74.

407. Краснікова Н.А., Овдієнко М.Ю. Юридичний зміст реформування правоохоронної системи. *Міжнародний юридичний вісник: збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2016. Вип. 1(3). С. 40–44.

408. Красноборов О.В. Кадрове забезпечення діяльності органів правосуддя як зовнішньо-організаційний напрямок діяльності Державної судової адміністрації України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2008. № 42. С. 171–178.

409. Кренслер Ф.Ф. Система служебно-професіонального продвиження сотрудників УИС. *Человек: преступление и наказание*. 2010. № 2(67). С. 110–112.

410. Кривицький Ю.В. Верховенство права як принцип діяльності міліції: перспективи закріплення та реалізації в умовах реформування МВС України. *Юридична Україна*. 2013. № 8. С. 8–13.

411. Кривицький Ю.В. Гуманізм як принцип діяльності міліції в умовах реформування МВС України. *Від громадянського суспільства – до правової держави: тези VII Міжнар. наук. Internet-конф. студ. та молод. вчених*. Харків: ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2012. С. 273–278.

412. Криворученко А.Г., Шишкин В.О. Система та основні методи кадрового забезпечення у системі управління вітчизняними підприємствами. *Менеджмент та підприємництво: тренди розвитку*. 2017. № 1. С. 8–15.

413. Кривошеїн П.П. Адміністративно-правовий статус замовника об'єкта будівництва. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 2. С. 133–137.

414. Крижановська В.А. Адміністративна відповідальність в адміністративному праві України: сучасне розуміння, нові підходи: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Львів, 2016. 258 с.

415. Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією: Конвенція РЄ від 27.01.1999 № ETS173. *Офіційний вісник України*. 2010. № 15. Ст. 717.

416. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131.

417. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9-10, № 11-12, № 13. Ст. 88.

418. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 № 1129-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3-4. Ст. 21.

419. Криштанович М.Ф. Модернізація механізмів державного управління в системі органів внутрішніх справ сучасної України: дис. ... д-ра наук з держ управл.: 25.00.02. Львів, 2016. 474 с.

420. Крищенко А.Є. Адміністративно-правовий статус керівника територіального органу Національної поліції в сфері забезпечення публічної безпеки і порядку: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2019. 255 с.

421. Крупнова Л.В. Адміністративно-правовий статус працівника державної виконавчої служби України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2008. 24 с.

422. Кубаєнко А.В. Принципи організації та діяльності підрозділів поліції в Україні. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2015. № 4. С. 101–103.

423. Кубрак О.В. Європейські політичні цінності: стан і динаміка утвердження в Україні. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 22: Політичні науки та методика викладання соціально-політичних дисциплін*. 2014. № Спецвип. С. 211–216.

424. Кузнєцов А.М. Планування кадрового забезпечення діяльності банку. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2014. Т. 2, № 2. С. 121–124.

425. Кузь В.І. Система розподілу прибутку підприємства: проблеми ідентифікації. *Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія: Економіка, управління та адміністрування*. 2009. № 2(48). С. 51–56.

426. Кузьменко Н.А. Адміністративно-процесуальні гарантії прав та законних інтересів публічних службовців: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2016. 205 с.

427. Кузьменко О.К. Еколого-економічна система: поняття та структура. *Вісник Полтавської державної аграрної академії*. 2012. № 2. С. 217–221.

428. Кулешов О.О. Примус як засіб забезпечення й охорони правопорядку адміністративною службою міліції. *Право і безпека*. 2004. № 1. С. 102–104.

429. Кулешов М.М., Маліновська Л.Т. Актуальні питання формування кадрової політики та порядку проходження служби в органах і підрозділах цивільного захисту: практичний посібник. Харків: НУЦЗУ, 2013. 115 с.

430. Куліш А.М. Організаційно-правові засади функціонування правоохоронної системи України: монографія: у 2 ч. Суми: СумДУ, 2007. Ч. II. 235 с.

431. Куліш А.М. Організаційно-правові засади функціонування правоохоронної системи України: монографія: у 2 ч. Суми: СумДУ, 2007. Ч. I. 221 с.

432. Куліш А.М. Правоохоронна система України: адміністративно-правові засади організації та функціонування: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2009. 432 с.

433. Куліш А.М., Миколенко Н.С. Критерії оцінки ефективності діяльності органів прокуратури України. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2018. Т. 1, № 2. С. 62–67.

434. Куліш А.М., Резнік О.М., Миколенко Н.С. Особливості проведення внутрішньої оцінки ефективності діяльності правоохоронних органів як суб'єктів забезпечення фінансово-економічної безпеки держави. *Правові горизонти*. 2018. Вип. 13(26). С. 72–78. doi:10.21272/legalhorizons.2018.i13.p72.

435. Кульчицький В.Й. Патріотичне виховання як складова професійної підготовки майбутнього фахівця. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. соціальна робота*. 2019. Вип. 1(44). С. 88–92. doi: 10.24144/2524-0609.2019.44.88-92.

436. Кумейко А.В. Адміністративно-правовий статус Служби безпеки України у системі суб'єктів протидії злочинності: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2016. 202 с.

437. Курилюк Ю.Б. Кримінологічні засади адміністративно-юрисдикційної діяльності органів охорони державного кордону. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2017. № 4. С. 64–68.

438. Кучук А.М. Теоретико-правові засади правоохоронної діяльності в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2007. 20 с.

439. Кыргыз Республикасынын укук коргоо органдарында кызмат өтөө жөнүндө: Кыргыз Республикасынын Мыйзамы 25.07.2019 № 102. *Эркин-Тоо*. 2019. № 64. URL: <http://cbd.minjust.gov.kg/act/view/ky-kg/111956> (дата звернення: 17.08.2019).

440. Лавренова О.І. Адміністративно-правовий статус державної служби як центрального органу виконавчої влади: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2014. 211 с.

441. Лагнюк О.М. До питання кадрового забезпечення судів загальної юрисдикції в Україні. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: *Юриспруденція*. 2014. Т. 1, № 10-2. С. 126–128.

442. Лагодієнко В.В. Механізм управління розвитком агропромислового виробництва: суть, функції, завдання та регіональні особливості. *Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України*. 2007. Т. 17. № 3. С. 54–59.

443. Лазарев В.В., Липень С.В. Теория государства и права: учебник. 4-е изд. Москва: Юрайт, 2011. 634 с.

444. Лазаренко Д.В. Адміністративно-правовий статус публічної адміністрації, яка здійснює регулювання використання природних ресурсів. *Актуальні проблеми держави і права*. 2014. № 73. С. 77–80.

445. Лапа Е.П. Конституционно-правовые основы публичной службы в Российской Федерации. *Сибирский юридический вестник*. 2011. № 2(53). С. 51–54.

446. Ларін С.В. Якими мають бути національні цінності українського суспільства в контексті цінностей об'єднаної Європи? *Публічне управління*

XXI століття: традиції та інновації: зб. тез XVII міжнар. наук. Конгресу (27 квіт. 2017 р.). Харків: Магістр, 2017. С. 156–161.

447. Лахижа М.І. Освітні аспекти удосконалення кадрового забезпечення публічної адміністрації: болгарський досвід. *Професійний розвиток та управління людськими ресурсами в системі післядипломної педагогічної освіти в контексті трансформації освіти України*: зб. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 28 жовт. 2016 р.); за заг.ред. В.В. Олійника. Київ: УМО НАПН України, 2016. С. 106–110.

448. Лебедев С.П. Проблема платоновського учения о началах. *Известия Российского государственного педагогического университета им. А.И. Герцена*. 2007. Т. 9, № 46. С. 7–18.

449. Левченко С.О. Нова публічна служба: основні принципи та особливості упровадження. *Теорія та практика державного управління*. 2017. № 4(59). С. 1–10.

450. Лемеш Д.Л. Адміністративно-правовий статус працівників поліції в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2016. 201 с.

451. Лигун Н.В. Професійно-психологічна підготовка працівників органів внутрішніх справ: основи та шляхи оптимізації. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2013. Вип. 2. С. 54–58.

452. Липовська Н.А. Особливості інституціонального розвитку державної служби. *Публічне адміністрування: теорія та практика*. 2009. № 2. С. 1–8. URL: <http://212.111.198.130/zbirnik/2009-02/09lnadsu.pdf> (дата звернення: 21.09.2018).

453. Литвин О.В. Адміністративно-правове регулювання статусу державного службовця в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2009. 213 с.

454. Литвиненко В.І. Концептуальні засади реформування правоохоронних органів України. *Наукові праці МАУП*. Серія: *Юридичні науки*. 2017. № 1. С. 7–16.

455. Литвиненко В.І. Функції правоохоронних органів як суб'єктів протидії корупції в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2015. № 2. С. 105–109.

456. Литяцька Д.В. Кадровий аудит в технології управління кадровим потенціалом агроформувань. *Удосконалення системи обліку, аналізу та аудиту як складової інформації суспільства*: мат. Міжнар. міжвуз. наук.-практ. конф. Тернопіль: [б. в.], 2004. С. 184–187.

457. Лук'янець Д.М. Типологія юридичної відповідальності. *Юридична Україна*. 2004. № 3. С. 4–10.

458. Лупало О.А., Котляр В.Ю., Забудський К.О. Оцінювання ефективності діяльності органів внутрішніх справ України шляхом вивчення громадської думки. *Науковий вісник КНУВС*. 2006. № 5. С. 197–206.

459. Луцюк П.С. Концептуальні засади юридичної відповідальності в сучасних умовах розвитку трудового законодавства: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Київ, 2017. 458 с.

460. Людькова К.І. Визначення видів державної служби. *Від громадянського суспільства – до правової держави*: тези VIII Міжнар. наук. Internet-конф. студ. та молод. вчених. Харків: ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2013. С. 315–317.

461. Ляшук Р.М. Методи переконання та примусу в адміністративній діяльності правоохоронних органів. *Порівняльно-аналітичне право*. 2016. № 3. С. 148–150.

462. Магас Н.З. Способи зменшення латентності корупційної злочинності. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2017. Вип. 4. С. 84–90.

463. Маєвський О.С. Удосконалення механізму соціального захисту та пенсійного забезпечення працівників міліції у контексті реформування системи МВС України. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. Серія: *Право*. 2014. № 2. С. 203–208.

464. Мажар М.А. Вплив трудових ресурсів на конкурентоспроможність підприємства. *Вісник Житомирського державного технологічного*

університету. Серія: *Економіка, управління та адміністрування*. 2010. № 2(52). С. 258–261.

465. Мазур В.С. Сучасна кадрова стратегія підприємства. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі*. Серія: *Економічні науки*. 2011. № 6(51), Ч. 2. С. 206–210.

466. Майфат М.А. Щодо принципів діяльності Національної гвардії України. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 4. С. 288–291.

467. Макаренко О.М. Форми профілактичної діяльності органів внутрішніх справ України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2005. № 30. С. 66–73.

468. Макаренко О.М. Щодо з'ясування терміна профілактика правопорушень та суміжних з ним понять. *Право і безпека*. 2004. № 3-1. С. 118–120.

469. Маковій В.В. Виправний центр як суб'єкт виконання покарання у виді обмеження волі: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Харків, 2011. 222 с.

470. Маланчій М.О. Концептуальні засади розвитку системи кадрового менеджменту Державної прикордонної служби України. *Університетські наукові записки*. 2017. № 2. С. 183–194.

471. Малиновський В.Я. Державна служба: теорія і практика: навч. посіб. Київ: Атіка, 2003. 160 с.

472. Малиновський В.Я. Державне управління: навчальний посібник. Луцьк: Вежа, 2000. 558 с.

473. Малиновський В.Я. Словник термінів і понять з державного управління; 2. вид., доп. й перероб. Київ: Центр сприяння інституц. розвит. держ. служби, 2005. 254 с.

474. Маліков С.В. Принципи місцевого самоврядування в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. Київ, 2012. 21 с.

475. Мамчур Г.В. Види і моделі державної служби. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Серія: *Державне управління*. 2014. № 1. С. 41–45.

476. Мамчур Д.В. Адміністративно-правові засади забезпечення транспортної дисципліни в державі: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2010. 19 с.

477. Мандичев Д.В. Питання реалізації правоохоронної функції держави господарськими судами України. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми*: тези доп. кругл. столу (Харків, 27 жовт. 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 124–126.

478. Манчева А.В. Государственная служба: понятие, виды, принципы. *В мире права*. 2000. № 2. URL: <http://www.law.edu.ru/doc/document.asp?docID=1147743> (дата звернення: 02.07.2018).

479. Марущак А.І. Проблеми інформаційної правосуб'єктності у сфері доступу до інформації. *Правова інформатика*. 2007. № 4(16). С. 25–30.

480. Масленникова С.А. Кадрове забезпечення патрульної служби України. *Національна поліція України: проблеми становлення та перспективи розвитку*: зб. матер. наук.-практ. конф. (Харків, 10 груд. 2015 р.). Харків: ХНУВС, 2015. С. 95–99.

481. Маськовіта М.М. Присяга працівників органів внутрішніх справ: історико-правовий вимір: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Львів, 2017. 224 с.

482. Матвіїв М.Я. Персонал в комплексі маркетингу на ринку праці. *Галицький економічний вісник*. 2010. № 3(28). С. 50–56

483. Матирко В.И. Формирование кадрового потенциала федеральных органов исполнительной власти: дис. ... д-ра экон. наук: 08.00.05. Москва, 1997 358 с.

484. Матюхіна Н.П. Управління персоналом органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2002. 36 с.

485. Мельник В.І. Функції правоохоронних органів України щодо забезпечення економічної безпеки держави. *Митна справа*. 2015. № 3(2). С. 160–166.

486. Мельник І.М. Особливості державної кадрової політики у сфері вдосконалення механізмів добору персоналу державної служби. URL: http://academy.gov.ua/ej/ej7/doc_pdf/melnik.pdf (дата звернення: 16.02.2018).

487. Мельник К.Ю. Окремі проблеми правового регулювання призначення на посади поліцейських. *Правова реформа в сучасних умовах: досягнення та перспективи*: мат. VI міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 26 лют. 2016 р.). Тернопіль: Вектор, 2016. Т. 2. С. 111–113.

488. Мельник К.Ю. Проблеми законодавчого закріплення поняття правоохоронні органи. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2009. № 3. С. 139–146.

489. Мельник К.Ю. Трудові правовідносини службовців правоохоронних органів: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Одеса, 2011. 34 с.

490. Мельник М.І., Хавронюк М.І. Правоохоронні органи та правоохоронна діяльність: навчальний посібник. Київ: Атіка, 2002. 576 с.

491. Мельничук С.М. Контрольно-наглядова форма правозастосовної діяльності: особливості теоретичного розуміння. *Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України*. 2016. № 7. С. 62–68.

492. Методика функціонального обстеження МВС України, його органів, підрозділів та організацій / Т.О. Проценко, І.П. Голосніченко, П.П. Кульчицький та ін.; за ред. І.П. Голосніченка. Київ: ДП «Друк. МВС України, 2009. 36 с.

493. Микитась А.В. Проблеми класифікації видів організаційно-штатної роботи в органах внутрішніх справ. *Право та державне управління*. 2013. № 1. С. 44–47.

494. Михайлишин Л.Р. Удосконалення системи місцевого управління в Україні з використанням зарубіжного досвіду: автореф. дис. ... канд. наук здерж. упр.: 25.00.01. Львів, 2008. 20 с.

495. Мовчан А.В. Оптимізація системи професійної підготовки кадрів для МВС України. *Кадровий вісник*. 2011. № 1. С. 13–22.
496. Мовчан М.А. Застосування спеціальних засобів як захід адміністративного припинення. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2010. № 1. С. 137–144.
497. Мозгова В.А. Підвищення ефективності координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції. *Держава і право*. 2013. № 61. С. 279–285.
498. Моїсєєв М.С. Місце Державного бюро розслідувань України у системі державних органів. *Правові горизонти*. 2018. Вип. 10(23). С. 55–60. DOI:10.21272/legalhorizons.2018.i10.p55.
499. Мокрицька Н.П. Правове забезпечення процедури реалізації права на працю в порядку призначення на посаду. *Форум права*. 2010. № 2. С. 308–316.
500. Мокрицька Н.П. Складення присяги як умова виникнення відносин найманої праці з державним службовцем у новому Законі України Про державну службу. *Форум права*. 2013. № 3. С. 390–394.
501. Мороз Ю.Г. «Орган охорони правопорядку, «орган правопорядку, «орган досудового розслідування»: співвідношення понять. *Право і суспільство*. 2018. № 2, Ч. 3. С. 14–18.
502. Москаленко А.П. Актуальні проблеми професійного психологічного відбору до вузів системи МВС. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2002. Вип. 18. С. 452–456.
503. Московець В.І. Принципи побудови партнерської взаємодії міліції з населенням. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2002. Вип. 18. С. 443–446.
504. Муравенко О.Ю. Особливості правової природи принципу законності. *Публічне право*. 2012. № 2(6). С. 380–385.
505. Муравенко О.Ю. Роль і місце прокуратури в забезпеченні законності в державному управлінні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2014. 203 с.

506. Муромець Н.Є., Черненко А.А. Логістичні принципи побудови організаційної структури торговельного підприємства. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2014. № 2(2). С. 95–100.

507. Мусаєва С.С., Баранов С.О. До питання про основні форми діяльності Національної поліції України у сфері забезпечення прав і свобод людини та громадянина. *Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави*: матер. VIII міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 25 берез. 2016 р.). Одеса: ОДУВС, 2016. С. 187–188.

508. Мусієнко О.П. Адміністративно-правові заходи запобігання та протидії корупції в органах виконавчої влади і місцевого самоврядування в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2017. 242 с.

509. Мушинский М.А. Эффективность законодательства в правоохранительной сфере и механизм ее обеспечения: теоретико-правовой аспект: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Санкт-Петербург, 2003. 25 с.

510. Нагорных Р.В. О формировании административно-правового института государственной правоохранительной службы. *Актуальные проблемы российского права*. 2008. № 3(8). С. 96–102.

511. Нагорных Р.В. О формировании административно-правового института государственной правоохранительной службы. *Человек: преступление и наказание*. 2009. № 2(65). С. 14–18.

512. Нагорных Р.В. Понятие и административно-правовая природа государственной службы Российской Федерации. *Вестник института: преступление, наказание, исправление*. 2014. № 3(27). С. 34–36.

513. Нагорных Р.В. Понятие системы государственной службы в правоохранительной сфере. *Криминологический журнал Байкальского государственного университета экономики и права*. 2016. Т. 10, № 1. С. 179–184 DOI:10.17150/1996-7756.2016.10(1).179-184.

514. Нагорных Р.В. Принципы государственной правоохранительной службы. *Вестник института: преступление, наказание, исправление*. 2012. № 19. С. 43–47.

515. Нагорных Р.В. Системообразующие признаки государственной службы в правоохранительной сфере. *Вестник института: преступление, наказание, исправление*. 2018. № 1(41). С. 4–12.

516. Надьон В.В. Элементы правосуб'єктності в цивільному праві. *Проблеми законності*. 2014. № 125. С. 100–109.

517. Наливайко Л.Р., Орешкова А.Ф. Принцип політичної неупередженості в системі державної служби. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія: *Юридичні науки*. 2016. Т. 1, № 3. С. 41–44.

518. Недобор І.В. Концептуальні підходи до співвідношення понять «публічна служба» та «державна служба» в умовах децентралізації. *Проблематика процесу децентралізації надання послуг в об'єднаних територіальних громадах*: зб. матеріалів кругл. столу (Київ, 18 квітня 2018 р.) / за заг. ред. Р.В. Войтович, П.В. Ворони. Київ: ІПК ДСЗУ, 2018. С. 44–47.

519. Неліпа Д.В. Адаптація державної служби України до сучасних світових стандартів. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. Серія: *Управління*. 2014. № 1. С. 55–62.

520. Неумивайченко Н.М. Особливості виникнення, зміни та припинення трудових правовідносин державних службовців: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2002. 220 с.

521. Нечипоренко В.С. *Теория и организация государственной службы*: курс лекций. Москва: РАГС, 2010. 328 с.

522. Нечипорук І.В., Феєр І.І. Службова кар'єра та просування по службі працівника ДФС України. *Фіскальна політика: теоретичні та практичні аспекти юридичної науки*: зб. тез доповідей Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Ірпінь, 24 лист. 2017 р.). Вінниця: Нілан-ЛТД, 2017. С. 121–123.

523. Николаенко Е.А., Махина С.Н. О некоторых спорных аспектах в понимании правоохранительной службы и службы курсантов образовательных организаций системы МВД России. *Проблемы правоохранительной деятельности*. 2015. № 1. С. 75–82.

524. Нікітенко О.І. Основні акти регулювання діяльності правоохоронних органів із забезпечення внутрішньої безпеки держави. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2015. № 32(3). С. 56–59.

525. Нікуліна А.Г. Адміністративно-правовий статус органів досудового розслідування національної поліції України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Суми, 2017. 241 с.

526. Новіков В.В. Форми забезпечення громадської безпеки. *Форум права*. 2014. № 1. С. 382–386.

527. О борьбе против незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ: Конвенция ООН от 20.12.1988. *Конвенции о международном контроле над наркотиками*. Нью-Йорк: ООН, 2014. С. 81–121.

528. О гражданских и политических правах: Международный пакт, принятый Генеральной Ассамблеей ООН 16.12.1966. *Международная защита прав и свобод человека*: сб. док. Москва: Юридическая литература, 1990. С. 32–53.

529. О правоохранительной службе: Закон Республики Казахстан от 06.01.2011 № 380-IV ЗРК. *Казахстанская правда*. 2011. № 17–18(26438–26439) (у ред. від 28.12.2018). URL: http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=32563 (дата звернення: 27.03.2019).

530. О психотропных веществах: Конвенция от 21.02.1971. *Конвенции о международном контроле над наркотиками*. Нью-Йорк: ООН, 2014. С. 49–79.

531. Огієнко І.В. Особливості припинення службово-трудових правовідносин працівників органів внутрішніх справ за загальними

підставами, визначеними Кодексом законів про працю України. *Форум права*. 2008. № 2. С. 376–380.

532. Озерський І.В. Атестація в органах прокуратури: організаційно-правовий і психологічний аспекти. *Віче*. 2009. № 12. С. 19–21.

533. Озерський І.В. Проблемні аспекти призначення прокурора на адміністративну посаду за проектом Закону України «Про прокуратуру» (станом на 01.07.2014 р., ст. 39). *Політико-правові реформи та становлення громадянського суспільства в Україні*: мат. Всеукр. наук.-практ. конференції (м. Херсон, 10–11 жовт. 2014 р.). Херсон: Вид. дім «Гельветика», 2014. С. 228–231.

534. Окопник О.М. Проблемні питання запобігання та протидії корупції в Україні. *Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід*: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Тернопіль, 20–21 квітня 2018 р.). Тернопіль: Вид-во ТНЕУ, 2018. С. 357–359.

535. Олешко А.М. Конкурсний відбір та його вплив на формування якісного корпусу державних службовців. *Економіка та держава*. 2009. № 7. С. 118–121.

536. Олійник Р.В. Адміністративно-правовий статус прокуратури України. *Європейські перспективи*. 2013. № 13. С. 35–40.

537. Онопенко П.В. Правоохоронні функції української держави: зміст і реалізація: дис. ... кан. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2005. 204 с.

538. Опацький Р.М. Адміністративно-правовий статус працівників служби дільничних інспекторів міліції: поняття та шляхи вдосконалення. *Вісник Запорізького національного університету*. Серія: *Юридичні науки*. 2011. № 3. С. 93–98.

539. Організація судових та правоохоронних органів: навчальний посібник для студентів юридичних спеціальностей вищих навчальних закладів освіти / за ред. І.Є. Марочкіна, Н.В. Сибільової, О.М. Толочко. Харків: Право, 2000. 272 с.

540. Орел О.В., Мідіна А.С. Генезис Національної гвардії України як суб'єкта протидії загрозам національній безпеці України. *ScienceRise: Juridical Science*. 2018. № 2(4). С. 4–7. DOI:10.15587/2523-4153.2018.135830.

541. Орлов В.А. Правовий статус муніципальної міліції в Україні: проблеми та перспективи. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2014. Т. 1, Вип. 29. С. 91–95.

542. Ортинська Н.В. Правовий статус неповнолітніх: теоретико-правове дослідження: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01. Львів, 2017. 524 с.

543. Осауленко С.В. Адміністративно-правовий статус Кабінету Міністрів України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2010. 19 с.

544. Павленко Ж.О. Поняття інформаційної функції держави. *Проблеми законності*. 2011. Вип. 117. С. 202–211.

545. Павленко К.А. Служебная дисциплина в системе правоохранительной службы Российской Федерации: монография / под ред. Ю.Н. Старилова. Воронеж: Научная книга, 2012. 174 с.

546. Павленко Н.Г. Адміністративно-правові засади діяльності персоналу міліції громадської безпеки: дис. ... канд. юр. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2006. 195 с.

547. Павленчик П.Т. Атестація – важливий елемент проходження державної служби. *Вісник державної служби України*. 2000. № 4. С. 66–71.

548. Падалко Г.В. Служба в органах місцевого самоврядування у зарубіжних країнах: європейські стандарти організації та функціонування. *Форум права*. 2013. № 1. С. 751–757.

549. Падалко Г.В. Принципи місцевого самоврядування, принципи муніципального права та принципи служби в органах місцевого самоврядування в Україні: проблеми співвідношення та взаємодії. *Альманах права*. 2012. Вип. 3. С. 420–423.

550. Падалко Г.В. Служба в органах місцевого самоврядування в Україні: концептуальні проблеми теорії та практики. *Часопис Київського університету права*. 2012. № 1. С. 117–123.

551. Падалко Г.В. Служба в органах місцевого самоврядування в Україні: актуальні проблеми теорії. *Вісник Запорізького національного університету*. Серія: *Юридичні науки*. 2012. № 1, Ч. 2. С. 24–29.

552. Падерін І.Д., Новак Є.Е. Аналіз впливу зовнішніх та внутрішніх факторів на стратегії підприємств малого та середнього бізнесу. *Економічний вісник Донбасу*. 2015. № 3(41). С. 135–141.

553. Палій М.Б. Аксіологічний вимір правоохоронної діяльності як об'єкт філософсько-правового дослідження: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12. Львів, 2015. 211 с.

554. Панова О.О. Щодо кадрового забезпечення публічної безпеки в Україні. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Т. 2, № 5. С. 113–116.

555. Панченко М.В. Поняття и структура правового механізму забезпечення достойного труда прокурорів в Україні. *Право и политика*. 2018. № 2. С. 29–33.

556. Панченко М.В. Правовий механізм забезпечення гідної праці державних службовців України: дис. ... д-ра юрид. наук; 12.00.05. Київ, 2019. 459 с.

557. Панчишин А.В. Поняття, ознаки та структура категорії «правовий статус». *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. С. 95–98.

558. Панчук В.А. Адміністративно-правовий статус помічника судді в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2018. 231 с.

559. Паньков Д.А. *Принципи правового регулювання колективних трудових відносин*: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. Одеса, 2007. 186 с.

560. Парпан У.М., Ільчишин Н.В. Правосуб'єктність як передумова участі особи в адміністративному процесі. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2018. Т. 19. С. 221–226.

561. Пархоменко-Куцевіл О.І. Державна служба як інституційний феномен: понятійно-категоріальний апарат. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2010. Вип. 1(4). URL: [http://www.dbuapa.dp.ua/vidavnictvo/2010/2010_01\(4\)/10roirka.pdf](http://www.dbuapa.dp.ua/vidavnictvo/2010/2010_01(4)/10roirka.pdf) (дата звернення: 02.06.2017).

562. Пархоменко-Куцевіл О.І. Удосконалення процедури атестації державних службовців: порівняльно-правовий аналіз. *Вісник Національної академії державного управління*. 2010. № 1. С. 55–62.

563. Передерій О.С. Пріоритети діяльності правоохоронної системи у світлі активізації європейської інтеграції України. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми: тези доп. круглого столу* (м. Харків, 27 жовтня 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 165–168.

564. Перепелиця А.В. Адміністративно-правове регулювання підготовки персоналу для органів внутрішніх справ України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Львів, 2009. 272 с.

565. Перепелиця А.В. Особливості професійного відбору персоналу до органів внутрішніх справ. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2008. № 2. С. 1–9.

566. Петрашко Е.Л. Государственная правоохранительная служба Российской Федерации: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.14. Москва, 2005. 248 с.

567. Петренко М.Я. Правові форми діяльності органів місцевого самоврядування щодо забезпечення законності та правопорядку. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2003. № 23. С. 148–155.

568. Петришин А.В. Государственная служба: историко-теоретические предпосылки, сравнительно-правовой и логико-понятийный анализ: монография. Харьков: Факт, 1998. 168 с.

569. Петришин О.В. Правовий режим державної служби: питання загальної теорії: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01. Харків, 1999. 33 с.

570. Петришин О.О. Види державної служби: загальнотеоретичний підхід. *Вісник Академії правових наук України*. 2000. № 4. С. 116–128.

571. Петров А.В. Форма права и ее разновидности. *Вестник Нижегородского университета им. Н.И. Лобачевского*. 2012. № 6-1. С. 227–232.

572. Пиотровский В.Ю. Правоохранительная система в условиях формирования правового государства в России: историко-правовой и теоретико-правовой аспекты: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Санкт-Петербург, 2003. 154 с.

573. Письменний І.В., Липовська Н.А. Публічна служба як інструмент публічного управління. *Вісник Академії митної служби України*. Серія: *Державне управління*. 2016. № 1(12). С. 82–89.

574. Пікуля Т.О. Правоохоронні органи в механізмі Держави України: теоретико-правові засади функціонування: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2004. 20 с.

575. Плахотнюк Н.Г. Кадрові процедури як обов'язковий елемент управління державною службою. *Держава і право*. 2007. Вип. 36. С. 246–253.

576. Плахотнюк Н.Г. Повноваження керівника органу виконавчої влади у сфері управління персоналом. *Університетські наукові записки*. 2007. № 1. С. 170–177.

577. Побережна Н.М., Куліш І.В. Кадрова політика як основа розроблення стратегії управління персоналом. *Вісник НТУ «ХПІ»*. 2010. № 64. С. 175–178.

578. Погребняк Н.С. Форми діяльності апарату Верховної Ради України. *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. 2015. № 29. С. 43–53.

579. Погребняк С.П. Втілення принципів права в юридичних актах. *Вісник Академії правових наук України*. 2006. № 2(65). С. 21–32.

580. Погребняк С.П. Закріплення основоположних принципів права в Конституції України. *Вісник Академії правових наук України*. 2009. № 4. С. 31–39.

581. Подкопаєв С.В. Основні компоненти кадрового забезпечення прокурорської діяльності. *Актуальні проблеми держави і права*. 2014. Вип. 72. С. 380–392.

582. Подкопаєв С.В. Професіоналізм прокурорської діяльності. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 1. С. 17–21.

583. Подоляка А.М. Адміністративно-правовий статус Державної автомобільної інспекції МВС України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2004. 19 с.

584. Подоляка С.А. Особливості адміністративної процедури припинення державної служби в органах прокуратури України. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. Вип. 7. С. 132–134.

585. Подорожній Є.Ю. Формування конкурентоспроможного середовища як фактор відбору персоналу для МВС України. *Право і безпека*. 2006. № 5. С. 87–90.

586. Пожарский Д.В. Охранительная функция государства (теоретико-методологические проблемы): автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01. Москва, 2015. 49 с.

587. Полковніченко О.М. Шляхи удосконалення практичної діяльності Служби безпеки України щодо реалізації правоохоронної функції держави. *Форум права*. 2011. № 4. С. 571–576.

588. Полянський Ю.Є. Про організаційний устрій та функції органів прокуратури. *Юридичний вісник*. 2015. № 1. С. 87–90.

589. Полярна В.Л., Рябець В.В. Європейські практики надання електронних послуг в правоохоронній діяльності та перспективи їх впровадження в Україні: науково-дослідна робота / наук. кер. С.А. Чукут. Київ: КПІ, 2017. 36 с.

590. Пономаренко Г.О. Діяльність відомчих вищих навчальних закладів щодо реалізації кадрової політики МВС України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2009. № 45. С. 6–13.

591. Поплавський В.Ю. До питання про визначення ознак державно-службових відносин. *Порівняльно-аналітичне право*. 2014. № 4. С. 135–137.

592. Поплавський В.Ю. Сучасні наукові підходи до класифікації державно-службових відносин. *Право і суспільство*. 2015. № 3(2). С. 133–136.

593. Попов С.В. Юридична відповідальність працівників ОВС України. *Форум права*. 2010. № 2. С. 388–394.

594. Попова О.В. Поняття та ознаки публічної служби в Україні. *Форум права*. 2011. № 4. С. 583–587.

595. Попова О.В. Щодо принципів публічної служби в Україні. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2012. № 3. С. 269–272.

596. Працко Г.С., Чеботарев Д.А. Правовой порядок и права человека. *Правовая система и современное государство: проблемы, тенденции и перспективы развития*: сб. ст. Междунар. науч.-практ. конф. (г. Пенза, 10 ноября 2018 г.). Пенза: Наука и Просвещ., 2018. С. 19–21.

597. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: Закон України від 01.12.1994 № 264/94-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 52. Ст. 455.

598. Про взаємодію в боротьбі з організованою злочинністю: Угода між Урядом України та Урядом УР від 19.05.1995. *Зібрання чинних міжнародних договорів України*. 2006. № 5, Кн. 2. Ст. 1240.

599. Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України: Закон України від 07.03.2002 № 3099-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 32. Ст. 225.

600. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя): Закон України від 02.06.2016 № 1401-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 28. Ст. 532.

601. Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави: Закон України від 19.06.2003 № 975-IV. *Відомості Верховної Ради України*, 2003. № 46. Ст. 366 (втрат. чин. від 08.07.2018).

602. Про день початку роботи Офісу Генерального прокурора: наказ ГПУ від 23.12.2019 № 351. *Голос України*. 2019. № 247. URL: <http://www.golos.com.ua/article/325727> (дата звернення: 27.12.2019).

603. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 № 794-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 6. Ст. 55.

604. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23.12.1993 № 3781-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 11. Ст. 50 (у ред. від 05.08.2018). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12> (дата звернення: 12.10.2018).

605. Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23.06.2005 № 2713-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 30. Ст. 409.

606. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 4. Ст. 43.

607. Про державну службу: Закон України від 16.12.1993 № 3723-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 52. Ст. 490. [втрат. чин].

608. Про державну службу: Закон України від 17.11.2011 № 4050-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 26. Ст. 273. [втрат. чин].

609. Про Дисциплінарний статут Національної поліції України: Закон України від 15.03.2018 № 2337-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 29. Ст. 233.

610. Про домовленість подальшого розвитку співробітництва між Міністерством внутрішніх справ України та Міністерством внутрішніх справ Угорської Республіки: Спільна заява МВС України та МВС УР від 12.05.2005. URL: <https://old.npu.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/212738> (дата звернення: 04.01.2019).

611. Про допомогу у галузі правоохоронної діяльності та кримінальної юстиції: Угода між Урядом України та Урядом США від 13.03.2015. *Офіційний вісник України*. 2015. № 31. Ст. 916.

612. Про економічні, соціальні і культурні права: Міжнародний пакт ООН від 16.12.1966. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042 (дата звернення: 12.01.2018).

613. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23.12.1993 № 3782-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 11. Ст. 51.

614. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 49. Ст. 2056.

615. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні: Закон України від 06.09.2012 № 5207-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 32. Ст. 412.

616. Про затвердження Інструкції з організації нормотворчої діяльності в Міністерстві внутрішніх справ України: Наказ МВС України від 27.07.2012 № 649. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0649320-12> (дата звернення: 09.12.2018).

617. Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України: Наказ МВС України від 16.02.2018 № 111. *Офіційний вісник України*. 2018. № 31. Ст. 1098.

618. Про затвердження Інструкції про порядок проведення атестування поліцейських: Наказ МВС України від 17.11.2015 № 1465. *Офіційний вісник України*. 2015. № 90. Ст. 3073.

619. Про затвердження Інструкції про порядок проведення контрольних заходів контрольно-ревізійним сектором Державної судової адміністрації України: Наказ ДСА України від 04.02.2005 № 11. *Офіційний вісник України*. 2005. № 28. Ст. 1674 (втрат. чин. від 29.07.2011).

620. Про затвердження Інструкції про порядок проведення контрольних заходів контрольно-ревізійним відділом Державної судової адміністрації України: Наказ Державної судової адміністрації України від 29.07.2011 № 120. *Офіційний вісник України*. 2011. № 65. Ст. 2547.

621. Про затвердження Положення про вахтовий метод служби (роботи) поліцейських, державних службовців та працівників органів і підрозділів Національної поліції України в зоні відчуження і зоні безумовного (обов'язкового) відселення: Наказ МВС України від 13.12.2017 № 1023. *Офіційний вісник України*. 2019. № 3. Ст. 83.

622. Про затвердження Положення про вищі навчальні заклади МВС: Наказ МВС України від 14.02.2008 № 62. *Офіційний вісник України*. 2008. № 21. Ст. 615.

623. Про затвердження Положення про Департамент кадрової роботи та державної служби Генеральної прокуратури України: Наказ ГПУ від 06.10.2017 № 282 (у ред. від 26.06.2019). URL: https://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=203901 (дата звернення: 28.12.2019).

624. Про затвердження Положення про Департамент персоналу, організації освітньої та наукової діяльності Міністерства внутрішніх справ України: Наказ МВС України від 14.12.2015 № 1570. URL: <https://dostup.pravda.com.ua/request/29879/response/59651/attach/2/utf%208.dos> (дата звернення: 19.11.2018).

625. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова КМУ від 28.10.2015 № 878. *Офіційний вісник України*. 2015. № 89. Ст. 2972.

626. Про затвердження Положення про Національну поліцію: Постанова КМУ від 28.10.2015 № 877. *Офіційний вісник України*. 2015. № 89. Ст. 2971.

627. Про затвердження Положення про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції: Наказ МВС України від 24.12.2015 № 1625. *Офіційний вісник України*. 2016. № 11. Ст. 485.

628. Про затвердження Положення про підрозділи поліції особливого призначення «Корпус оперативно-раптової дії»: Наказ МВС України від 26.11.2018 № 958. *Офіційний вісник України*. 2019. № 3. Ст. 83.

629. Про затвердження Положення про порядок складання кандидатами на посаду прокурора кваліфікаційного іспиту та методика його оцінювання: Рішення КДКП від 02.08.2017 № 22зп-17 (у ред. від 20.02.2019). URL: <https://ips.ligazakon.net/document/view/GP17039> (дата звернення: 06.06.2019).

630. Про затвердження Положення про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад: Постанова КМУ від 06.02.2019 № 106. *Офіційний вісник України*. 2019. № 19. Ст. 648.

631. Про затвердження Порядку проведення інспектування Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами: Постанова КМУ від 20.04.2006 № 550. *Офіційний вісник України*. 2006. № 16. Ст. 1206.

632. Про затвердження Порядку проведення спеціальної перевірки стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, та посад з підвищеним корупційним ризиком, і внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України: Постанова КМУ від 25.03.2015 № 171. *Офіційний вісник України*. 2015. № 28. Ст. 812.

633. Про затвердження Порядку розгляду звернень та організації проведення особистого прийому громадян в органах та підрозділах Національної поліції України: Наказ МВС України від 15.11.2017 № 930. *Офіційний вісник України*. 2018. № 8. Ст. 319.

634. Про затвердження Порядку складення Присяги осіб рядового і начальницького складу Державного бюро розслідувань: Наказ ДБР від 01.07.2019 № 144. *Офіційний вісник України*. 2019. № 55. Ст. 1935.

635. Про затвердження Порядку складення Присяги прокурора: Наказ ГПУ від 05.04.2016 № 135. *Офіційний вісник України*. 2016. № 51. Ст. 1807.

636. Про затвердження Стандарту державного фінансового контролю за використанням бюджетних коштів, державного і комунального майна: Наказ Головного контрольно-ревізійного управління України від 13.07.2004 № 185. *Офіційний вісник України*. 2004. № 31. Ст. 2094 (втрат. чин. від 31.08.2012).

637. Про затвердження Типового положення про службу управління персоналом державного органу: Наказ НАДС від 03.03.2016 № 47. *Офіційний вісник України*. 2016. № 27. Ст. 1091.

638. Про захист викривачів корупції: Проект Закону України. https://nazk.gov.ua/sites/default/files/proekt_zu_vykrivachi.pdf (дата звернення: 26.12.2018).

639. Про захист прав людини і основоположних свобод: Конвенція від 04.11.1950. *Офіційний вісник України*. 1998. № 13. Ст. 270.

640. Про захист прав людини і основоположних свобод: Конвенція Ради Європи від 04.11.1950. *Офіційний вісник України*. 1998. № 13. Ст. 270.

641. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні: Указ Президента України від 22.07.1998 № 810/98. *Офіційний вісник України*. 1999. № 21. Ст. 943.

642. Про заходи щодо протидії торгівлі людьми: Конвенція РЄ від 16.05.2005. *Офіційний вісник України*. 2011. № 16. Ст. 706.

643. Про звернення громадян: Закон України від 02.10.1996 № 393/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 47. Ст. 256.

644. Про інститут підвищення кваліфікації прокурорів Національної академії прокуратури України: Положення, затверджене Наказом ректора НАПУ від 05.04.2019 № 47-од. URL: <http://napu.com.ua/wp-content/uploads/2019/05/Polozhennya4.pdf> (дата звернення: 08.05.2019).

645. Про інститут підготовки керівних кадрів та підвищення кваліфікації Національної академії внутрішніх справ: Положення, затверджене наказом НАВС від 05.12.2018 № 1652.

URL: https://ipo.naiu.kiev.ua/files/polozhennia_ipkpk_11122018.pdf (дата звернення: 06.02.2019).

646. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 48. Ст. 650.

647. Про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок: Конвенція ООН від 18.12.1979. *Бібліотечка голови профспілкового комітету*. 2005. № 5. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207 (дата звернення: 11.01.2018).

648. *Про ліквідацію всіх форм расової дискримінації*: Міжнародна конвенція ООН від 21.12.1965. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_105 (дата звернення: 11.01.2018).

649. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 24. Ст. 170.

650. Про навчальний процес в Національній академії прокуратури України: Положення, затверджене Наказом ректора НАПУ від 30.07.2018 № 96-од (у ред. від 22.10.2018). URL: <http://napu.com.ua/wp-content/uploads/2019/05/Polozhennya3.pdf> (дата звернення: 14.04.2019).

651. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 47. Ст. 2051.

652. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 31. Ст. 241.

653. Про Національну гвардію України: Закон України від 13.03.2014 № 876-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 17. Ст. 594.

654. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

655. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 № 2135-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 22. Ст. 303.

656. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 № 108/95-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 17. Ст. 121.

657. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993 № 3341-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 35. Ст. 358.

658. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19.06.2003 № 964-ІV. *Відомості Верховної Ради України*, 2003. № 39. Ст. 351 (втрат. чин. від 08.07.2018).

659. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності: Закон України від 05.04.2007 № 877-V. *Відомості Верховної Ради України*. 2007. № 29. Ст. 389.

660. Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб: Закон України від 09.04.1992 № 2262-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 29. Ст. 399.

661. Про підвищення кваліфікації прокурорів за дистанційною формою навчання: Положення, затверджене наказом ректора НАПУ від 25.04.2013 № 54-од (у ред. від 15.02.2019). <http://napu.com.ua/wp-content/uploads/2019/05/Polozhennya5.pdf> (дата звернення: 17.04.2019).

662. Про погодження затвердження організаційної структури Державного бюро розслідувань: Розпорядження КМУ від 13.12.2017 № 938-р. *Урядовий кур'єр*. 2018. № 5. С. 3.

663. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2-3. Ст. 12.

664. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 № 2229-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. Ст. 382.

665. Про службу в органах місцевого самоврядування: Закон України від 07.06.2001 № 2493-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 33. Ст. 175.

666. Про співробітництво в боротьбі зі злочинністю: Угода між КМУ та Радою Міністрів Боснії і Герцеговини від 18.12.2015, 29.02.2016. *Офіційний вісник України*. 2017. № 71. Ст. 2189.

667. Про співробітництво в боротьбі зі злочинністю: Угода між КМУ та Урядом РС від 11.10.2011. *Офіційний вісник України*. 2012. № 97. Ст. 3967.

668. *Про співробітництво між Головним управлінням внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України й Департаментом військ карабінерів (внутрішніх військ) Міністерства внутрішніх справ Республіки Молдова: Протокол між ГУ ВВ МВС України й Департаментом військ карабінерів (внутрішніх військ) МВС Республіки Молдова від 11.09.2006.* URL: <https://old.npu.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/212702> (дата звернення: 04.01.2019).

669. Про співробітництво між Міністерством внутрішніх справ України і Міністерством внутрішніх справ Республіки Вірменія у боротьбі із злочинністю: Угода між МВС України і МВС РВ у боротьбі із злочинністю від 21.10.1992. *Офіційний вісник України*. 2005. № 12. Ст. 591.

670. Про співробітництво між Міністерством внутрішніх справ України і Міністерством внутрішніх справ Латвійської Республіки: Угода між МВС України і МВС ЛР від 21.10.1992. *Офіційний вісник України*. 2005. № 12. Ст. 589.

671. Про співробітництво між Міністерством внутрішніх справ України та Міністерством внутрішніх справ Азербайджанської Республіки: Угода між МВС України та МВС АР від 21.10.1992. *Офіційний вісник України*. 2005. № 12. Ст. 590.

672. *Про співробітництво між Міністерством внутрішніх справ України та Міністерством внутрішніх справ Литовської Республіки: Угода між МВС України та МВС Литовської Республіки від 30.05.1992.* URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/440_023 (дата звернення: 04.01.2019).

673. Про співробітництво між Міністерством внутрішніх справ України та Федеральним міністром внутрішніх справ Австрійської Республіки в боротьбі з незаконним обігом наркотиків та організованою злочинністю: Угода МВС України і Федеральним міністром внутрішніх справ Австрійської Республіки від 08.09.1992. *Офіційний вісник України*. 2004. № 40. Ст. 2683.

674. Про співробітництво правоохоронних органів: Угода між Кабінетом Міністрів України і Урядом Турецької Республіки від 04.12.2009. *Офіційний вісник України*. 2011. № 8. Ст. 408.

675. Про співробітництво протягом туристичного сезону: Протокол між МВС України та МВС РХ від 17.07.2014. *Офіційний вісник України*. 2014. № 67. Ст. 1887.

676. *Про співробітництво у боротьбі з організованою злочинністю, тероризмом та незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин від 30 червня 1997 року*: Протокол між МВС ЧР та МВС України від 05.11.1999. URL: <https://old.npu.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/212614> (дата звернення: 04.01.2019).

677. Про співробітництво у сфері боротьби з організованою злочинністю, тероризмом та іншими злочинами середньої тяжкості, тяжкими та особливо тяжкими злочинами: Угода між КМУ та Урядом ФРН від 30.08.2010. *Офіційний вісник України*. 2012. № 57. Ст. 2307.

678. Про співробітництво у сфері боротьби зі злочинністю: Меморандум між МВС України та МВС Чорногорії від 13.06.2013. *Офіційний вісник України*. 2013. № 66. Ст. 2431.

679. Про співробітництво у сфері боротьби зі злочинністю: Угода між КМУ та Федеральним Урядом Республіки Австрія від 21.11.2013. *Офіційний вісник України*. 2015. № 62. Ст. 2070.

680. Про співробітництво у сфері боротьби зі злочинністю: Угода між Україною та Португальською Республікою від 24.06.2008. *Офіційний вісник Президента України*. 2009. № 4. Ст. 129.

681. Про співробітництво у сфері попередження злочинів і в правоохоронній діяльності: Угода між Урядом України та Урядом Держави Ізраїль від 16.06.1994. *Зібрання чинних міжнародних договорів України*. 2006. № 5, Кн. 1. Ст. 1115.

682. Продаєвич В.О. Функції адміністративної відповідальності. Актуальні проблеми держави і права. 2006. Вип. 27. С. 314–321.

683. Прудиус Л.В. Правові засади формування та розвитку громадянських компетентностей публічних службовців в умовах реформування державного управління. *Актуальні питання формування та розвитку громадянських компетентностей в Україні*: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. «Розвиток громадянських компетентностей в Україні» (Київ, 17–18 бер. 2016 р.). Київ: [б. в.], 2016. С. 232–236.

684. *Публічна служба: зарубіжний досвід та пропозиції для України* / за заг. ред. В.П. Тимощука, А.М. Школика. Київ: Конус-Ю, 2007. 735 с.

685. Пузанова В.В. Концептуалізація правового режиму трудової відповідальності. *Проблеми юридичної науки очима молодих науковців*: зб. наук. праць учасн. XII Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 06 груд. 2018 р.). Київ: НУБіП України, 2018. С. 150–152.

686. Пузанова Т.А. Поняття та значення принципів державної служби. *Право і безпека*. 2009. № 5. С. 53–56.

687. Пузирний В.Ф. Адміністративна діяльність Служби безпеки України. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2017. № 5. С. 121–123.

688. Рабінович П.М. Основи загальної теорії права і держави: навчальний посібник; 3-тє вид., змінене і доп. Київ: Атіка, 1995. 236 с.

689. Рабінович П.М. Основоположні права людини: соціально-антропна сутність, змістова класифікація. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2013. № 2(73). С. 10–16.

690. Ракша Н.С. Формы и методы административной деятельности полиции. *Известия Юго-Западного государственного университета*. 2016. № 5. С. 158–165.

691. Рачинський А.П. Кадрове забезпечення – необхідна умова становлення та розвитку державної служби на Україні. *Збірник наукових праць УАДУ*. 1998. Вип. 1. С. 48–51.

692. Ремизов М.В. Дифференциация уголовной ответственности за преступления против интересов публичной службы (гл. 30 УК РФ): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Ярославль, 2004. 202 с.

693. Резнік О.М. Адміністративно-правові засади діяльності правоохоронних органів із забезпечення фінансово-економічної безпеки України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07. Суми, 2019. 509 с.

694. Рибак О.О. Поняття та ознаки добросовісності особи, уповноваженої на виконання функцій держави. *Єдність адміністративно-правової думки в умовах 100-річчя соборності України*: електрон. видання матеріалів кругл. столу (Київ, 18 лютого 2018 р.). Київ: НАВС, 2018. С. 62–68.

695. Ринажевський Б.М. Компетенція та повноваження військової служби правопорядку (служби правопорядку) у Збройних Силах України. *Право і безпека*. 2010. №. 1. С. 15–21.

696. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 60 народних депутатів України про офіційне тлумачення положень частини першої статті 103 Конституції України в контексті положень її статей 5, 156 та за конституційним зверненням громадян Галайчука Вадима Сергійовича, Подгорної Вікторії Валентинівни, Кислої Тетяни Володимирівни про офіційне тлумачення положень частин другої, третьої, четвертої статті 5 Конституції України (справа про здійснення влади народом): Рішення КСУ від 05.10.2005 № 6-рп/2005 у справі № 1-5/2005. *Офіційний вісник України*. 2005. № 41. Ст. 2605.

697. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційними поданнями Президента України про офіційне тлумачення положень частин другої, третьої статті 5, статті 69, частини другої статті 72, статті 74, частини другої статті 94, частини першої статті 156 Конституції України (справа про прийняття Конституції та законів України на референдумі): Рішення КСУ від 16.04.2008 № 6-рп/2008 у справі № 1-2/2008. *Вісник Конституційного суду України*. 2008. № 3. С. 15.

698. Рождественська О.С. Самуель Пуфендорф та його вчення про обов'язки людини і громадянина. *Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. 2011. № 10(988). С. 85–88.

699. Романів С.Р., Будник Л.А. Кадровий аудит на сучасному підприємстві. *Розвиток науки і аудиторської діяльності в Україні за 20 років*: мат. Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Тернопіль, 26–27 квіт. 2013 р.). Тернопіль: ТНЕУ, 2013. С. 111–115.

700. Романова А.А. Система забезпечення прав і свобод людини та громадянина в Україні. *Форум права*. 2012. № 2. С. 599–602.

701. Руденко М.В., Шайтуро О.П. Щодо визначення поняття «органи правопорядку». *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. Серія: *Право*. 2017. Вип. 23. С. 158–160.

702. Рудик П.А. Основи теорії держави: навчальний посібник. Київ: Алерта». 2013. 208 с.

703. Рунова Н.О. Публічна служба в Україні: проблеми дефініції. *Публічне право*. 2012. № 3(7). С. 269–274.

704. Ряшко О.В., Комісарчук Ю.А. Реалізація морально-правового принципу справедливості у службовій діяльності працівників ОВС України – шлях до європейської моделі поліції. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. Серія: *Юридична*. № 3. С. 167–177.

705. Савельєв О.С. Атестація працівників органів внутрішніх справ: поняття, сутність та правове регулювання. *Вісник Запорізького юридичного інституту МВС України*. 2005. № 1. С. 111–119.

706. Сажнів І.В. Деякі питання щодо визначення поняття «правоохоронна функція держави». *Вісник Запорізького юридичного інституту Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2000. № 4. С. 62–71.

707. Салманов О.В., Лисенко С.Г. Засади діяльності детективів НАБУ в період реформування антикорупційної системи України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. Вип. 4. С. 183–187.

708. Салманова О.Ю. Правові акти в управлінській діяльності Національної поліції України: монографія. Харків: Панов, 2016. 460 с.

709. Санжарук Т.О. Правовий статус як властивість індивідуального суб'єкта права та компетенція як властивість колективного суб'єкта права. *Актуальні проблеми держави і права*. 2005. № 25. С. 122–128.

710. Саунін Р.Д. Адміністративно-правовий статус військових частин Національної гвардії України. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 12. С. 152–156.

711. Свида О.Г. До питання щодо вдосконалення інституту присяги прокурорських працівників. *Актуальні проблеми держави і права*. 2011. Вип. 59. С. 46–50.

712. Світлична Ю.О. Фонові для злочинності явища як індикатор криміногенної обстановки в регіоні. *Фонові для злочинності явища: запобігання та протидія*: зб. тез доп. Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 27 квітня 2018 р.). Харків: ХНУВС, 2018. С. 7–8.

713. Северин Н.Н. Педагогическая оценка форм управления процессом профессиональной подготовки сотрудников ГПС МЧС России. *Вестник БГТУ им. В.Г. Шухова*. 2012. № 2. С. 215–218.

714. Селютіна Н.Ф. Призначення на посаду як канал рекрутування адміністративної складової політико-адміністративної еліти. *Державне будівництво*. 2008. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2008_2_48 (дата звернення: 14.07.2018).

715. Сенчук І.І. Роль правоохоронних органів у здійсненні функцій держави. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми*: тези доп. круглого столу (м. Харків, 27 жовтня 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 187–189.

716. Сергеев А.А. Конституционные принципы государственной службы в Российской Федерации. *Актуальные проблемы права, экономики и управления*. 2015. № 11. С. 193–198.

717. Серьогін В.О. Конституційний принцип гласності у діяльності органів державної влади України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. Харків, 1999. 20 с.

718. Серьогін С.М. Мета, завдання та функції державної служби. *Аспекти публічного управління*. 2013. № 1. С. 58–65.

719. Сидоренко Н.С. Інтерпретація поняття публічна служба з урахуванням зарубіжного досвіду. *Аспекти публічного управління*. 2016. № 35-36. С. 71–77.

720. Сидоренко О.В. Обеспечение принципа социальной справедливости в административном процессе. *Конституционные права и свободы: проблемы интерпретации и реализации в национальных правовых системах*: сб. ст. междунар. науч.-практ. конф. (г. Новополюцк, 28–29 октября 2016 г.): в 3 т. / редкол.: И.В. Вегера (отв. ред.) [и др.]. Новополюцк: Из-во ПГУ, 2016. Т. 2. С. 205–210.

721. Сидоренко Т.М. Стратегічний розвиток підприємств та їх кадрове планування. *Стратегія підприємства: зміна парадигми управління та інноваційні рішення для бізнесу*: зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 14–15 лист. 2013 р.); редкол.: О.В. Востряков (гол.) та ін. Київ: КНЕУ ім. В. Гетьмана, 2013. С. 227–229.

722. Синегубов О.В. Правовий статус дитини, як учасника особистих немайнових відносин. *Форум права*. 2013. № 1. С. 900–907.

723. Синчук В.Л. Органи прокуратури України в системі державних органів та значення законності в їх діяльності. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2013. № 4. С. 121–130.

724. Синюта Л.Л. Правовое принуждение в деятельности государственных органов. *Вестник Московского университета*. Серия: *Право*. 2002. № 3. С. 19–26.

725. Синявська О.Ю. Принципи кадрової політики в органах внутрішніх справ. *Право і безпека*. 2004. № 3(3). С. 84–86.

726. Сисоєнко Г.І., Самодін А.В. Підрозділи Національного антикорупційного бюро України як орган досудового розслідування. *Часопис Академії адвокатури України*. 2015. Т. 8, № 2(27). С. 120–126.

727. Сичов Д.В. Трудова правосуб'єктність працівника. *Вісник Національного університету внутрішніх справ*. 2004. № 27. С. 386–391.

728. Сімонова І.П. Державно-службові відносини в контролюючих органах у сфері оподаткування: поняття та ознаки. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: *Право*. 2016. Т. 3, № 37. С. 20–23.

729. Сіцінська М.В. Теоретичний аналіз сутності державної служби. *Університетські наукові записки*. 2009. № 3. С. 301–305.

730. Скакун О.Ф. Теория государства и права: учебник. Харьков: Консум, 2000. 704 с.

731. Скакун О.Ф. Теорія держави і права (енциклопедичний курс): підручник. Харків: Еспада, 2006. 776 с.

732. Скакун О.Ф. Теорія права і держави: підручник; 2-ге вид., доп. і перероб. Київ: Правова єдність, 2010. 525 с.

733. Скаска І.М. Визначення ефективних методів відбору персоналу. *Управління розвитком*. 2014. № 3. С. 77–79.

734. Скворцов Л.И. Большой толковый словарь правильной русской речи: 8000 слов и выражений. Москва: Оникс, 2009. 1104 с.

735. Складорова Ю.В. Поняття й загальна характеристика атестаційного провадження поліцейських в Україні. *Правова позиція*. 2019. № 1(22). С. 148–153. doi:10.32836/2521-6473-2019-1-148-153.

736. Скогутовський І.П. Державне бюро розслідувань: структура та основні функції. *Державне бюро розслідувань: на шляху розбудови*: матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 16 червня 2018 р.) / редкол.: Г.О. Ульянова (голова ред.), В.М. Дрьомін, Є.Л. Стрельцов та ін. Одеса: Юрид. літ., 2018. С. 206–208.

737. Скриль С.А. Функціонування державних інститутів в Україні у

контексті європейських цінностей. *Актуальні проблеми політики*. 2015. Вип. 55. С. 180–187.

738. Скулиш Є.Д. Проблемні питання створення Державного бюро розслідувань. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2013. № 4. С. 205–215.

739. Слинько Д.В. Форми здійснення правотворчого процесу в діяльності Міністерства внутрішніх справ України. *Право і безпека*. 2017. № 3(66). С. 52–56.

740. Словарь иностранных слов современного русского языка: 100000 слов и выражений / сост.: Т.В. Егорова. Москва: Аделант, 2014. 800 с.

741. Сльозко Т.М. Облік у рульовому колесі менеджменту. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. Серія: Економіка. 2010. № 8. С. 135–144.

742. Смирнов М.І., Комісарчук Р.В. Щодо державного нагляду в Україні. *Вісник прокуратури*. 2006. № 4. С. 97–108. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/50595643.pdf> (дата звернення: 18.01.2018).

743. Соколенко О.Л. Поняття та ознаки правоохоронної функції держави як основи правоохоронної діяльності. *Форум права*. 2012. № 4. С. 847–852.

744. Соколенко О.Л. Система та види правоохоронних органів України. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 3. С. 143–149.

745. Сокурєнко В.В. Перспективні напрями оптимізації процесу відбору кандидатів на навчання до закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, що готують поліцейських. *Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України*: зб. наук. пр. Харків: ХНУВС, 2018. С. 44–47.

746. Сокурєнко В.В. Роль соціальної справедливості в розбудові правової соціальної держави: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.12. Київ, 2002. URL: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/1758/>

aref_Sokurenko%20VV_2002.pdf?sequence=2&isAllowed=y (дата звернення: 17.05.2018).

747. Соловійов В.М. Поняття і сутність правового регулювання державного управління України. *Університетські наукові записки*. 2007. № 3. С. 27–33.

748. Соцький А.М. Професійний відбір: правові проблеми. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2016. № 2. С. 77–80.

749. Спасенко Ю.О. Аналіз стану безпеки праці в Україні за методологією МОП. *Економіка АПК*. 2014. № 5. С. 77–84.

750. Спектор А.А., Туманов Э.В. Научно-практический комментарий к Федеральному закону от 27 мая 2003 г. № 58-ФЗ «О системе государственной службы Российской Федерации» (постатейный). Москва: Юркомпани, 2009. 192 с.

751. Спільник С.І. Прокурорський нагляд у формі процесуального керівництва за Кримінальним процесуальним кодексом України. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2013. № 3. С. 458–465.

752. Станчева О.Л. Обрання за конкурсом як вид оцінки ділових якостей працівників. *Актуальні проблеми держави і права*. 2013. № 70. С. 428–433.

753. Стародубцев А.А. Атестація працівників органів внутрішніх справ як елемент службової кар'єри. *Форум права*. 2012. № 1. С. 899–903.

754. Стародубцев А.А. Вимоги до працівників органів внутрішніх справ, відповідність яким є передумовою їх кар'єрного зростання. *Право і безпека*. 2011. № 1. С. 200–203.

755. Стародубцев А.А. Вплив результатів оцінювання якості службової діяльності працівників органів внутрішніх справ України на їх службову кар'єру. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. Серія: *Право*. 2013. № 1082. Вип. 16. С. 77–80.

756. Стародубцев А.А. Етапи службової кар'єри в органах внутрішніх справ. *Форум права*. 2012. № 2. С. 654–658.

757. Стародубцев А.А. Контроль за професійним зростанням випускників вищих навчальних закладів системи МВС України. *Право і безпека*. 2012. № 1. С. 234–237.

758. Стародубцев А.А. Особливості працевлаштування випускників юридичного профілю вищих навчальних закладів МОН та МВС України. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. Серія: *Право*. 2016. Вип. 21. С. 201–205.

759. Стародубцев А.А. Посада як основа службової кар'єри. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2010. № 4(2). С. 238–243.

760. Стародубцев А.А. Принцип законності при здійсненні службової кар'єри в органах внутрішніх справ. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2011. № 3(54). С. 316–323.

761. Стародубцев А.А. Принципи службової кар'єри в органах внутрішніх справ (теоретичний аспект). *Європейські перспективи*. 2012. № 2. С. 99–102.

762. Стародубцев А.А. Професійна підготовка працівників ОВС у вищих навчальних закладах МВС України. *Форум права*. 2011. № 4. С. 704–710.

763. Стародубцев А.А. Професійний відбір на службу до органів внутрішніх справ України. *Право і безпека*. 2011. № 4. С. 180–184.

764. Стародубцев А.А. Роль службового колективу при здійсненні кар'єри в органах внутрішніх справ. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2011. № 1. С. 380–385.

765. Стародубцев А.А. Службова кар'єра як важливий чинник проходження служби в органах внутрішніх. *Право і безпека*. 2010. № 5. С. 228–231.

766. Стародубцев А.А. Сучасний стан професійної підготовки працівників органів внутрішніх справ України. *Право і безпека*. 2011. № 5. С. 195–198.

767. Стародубцев А.А. Сучасні підходи до визначення принципів діяльності органів влади. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія: Право.* 2014. № 1106, Вип. 17. С. 55–58.

768. Стародубцев А.А. Умови призначення на посаду в органах внутрішніх справ. *Проблеми законності.* 2012. Вип. 118. С. 116–124.

769. Стельмащук Л.С. Співвідношення понять «публічна служба» та «державна служба». *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України.* 2009. № 1. С. 52–62.

770. Стеценко С.Г. Адміністративне право України: навчальний посібник. Київ: Атіка, 2007. 624 с.

771. Столбова В.В. Адміністративно-правові засади діяльності підрозділів зв'язків з громадськістю ОВС України щодо формування позитивного іміджу міліції: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2010. 19 с.

772. Столбовий В.М. Мілітаризовані формування як особливі суб'єкти службових правовідносин у сфері національної безпеки України. *Підприємництво, господарство і право.* 2018. № 12. С. 195–199.

773. Структура Офісу Генерального прокурора, затверджена наказом Генерального прокурора від 21.12.2019 № 99-шц. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=208108 (дата звернення: 02.01.2020).

774. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України: навчальний посібник / В.С. Ковальський (кер. авт. кол.), В.Т. Білоус, С.Е. Демський [та ін.]. Київ: Юрінком Інтер, 2002. 320 с

775. Сурай І.В. Добір і відбір кадрів як механізми формування й розвитку еліти в державному управлінні. *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України.* 2012. № 2. С. 51–58.

776. Сушовець А.О. Деякі питання припинення служби в органах державної податкової служби України. *Європейські перспективи*. 2012. № 4(1). С. 164–168.

777. Сухонос В.В. Організаційно-правові проблеми кадрового забезпечення органів прокуратури: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Харків, 1999. 19 с.

778. Талидкін О.В. Правосуб'єктність фізичних осіб: окремі аспекти. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2014. № 2. С. 55–60.

779. Тарахонич Т.І. Правові форми діяльності держави як засіб функціонування механізму правового регулювання. *Правова держава*. 2015. Вип. 26. С. 83–93.

780. Татомир І.Л. Розвиток форм і методів стимулювання в системі мотивації праці. *Економічний вісник Національного гірничого університету*. 2008. Т. 24, № 4. С. 129–133.

781. Тацій В.Я. Визначення поняття та системи правоохоронних органів у концепції змін до Конституції України (концептуальні підходи). *Право України*. 2012. № 11–12. С. 233–240.

782. Тацій В.Я. Поняття та система правоохоронних органів: у контексті системних змін до Конституції України. *Вісник Академії правових наук України*. 2012. № 4(71). С. 3–17.

783. Тацій В.Я. Прокуратура та органи правопорядку в системі правоохоронних органів. *Вісник прокуратури*. 2013. № 3. С. 3–15.

784. Тетеря В.М. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення Національної поліції України на регіональному рівні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2018. 209 с.

785. Тетеря В.М. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення Національної поліції України на регіональному рівні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2018. 22 с.

786. Тимків В.М. Понятійні аспекти становлення публічної служби в Україні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2012. № 3. С. 70–73.
787. Тимофєєва Л.Р. Правові форми діяльності глави держави. *Правове регулювання економіки*. 2009. № 9. С. 117–127.
788. Тимощук В.П. Процедура прийняття адміністративних актів: питання правового регулювання: дис. ... канд. юрид. наук:12.00.07. Київ, 2009. 214 с.
789. Тищенко О.В. Проблеми правового регулювання припинення трудових відносин із державними службовцями на підставі порушення присяги. *Право України*. 2011. № 1. С. 222–230.
790. Ткаченко Є.В. Основні характеристики політичних посад в органах публічної влади. *Форум права*. 2016. № 4. С. 296–303.
791. Ткаченко І.М. Правоохоронна функція української держави та попереджувальна функція юридичної відповідальності: аспекти співвідношення. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: *Юриспруденція*. 2014. Т. 1, № 12. С. 36–37.
792. Ткачук В.О. Теоретичні основи ефективного забезпечення робітничими кадрами підприємств промисловості. *Вісник Житомирського державного технологічного університету*. Серія: *Економічні науки*. 2011. № 1(55). С. 282–287.
793. Тогобіцька-Громова А.А. Керівник в органах прокуратури: адміністративно-правовий статус: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Суми, 2019. 227 с.
794. Тогобіцька-Громова А.А. Правове регулювання повноважень Генерального прокурора щодо призначень прокурорів на адміністративні посади. *Тенденції розвитку юридичної науки в інформаційному суспільстві*: мат. Міжнар. наук.-практ. конференції (м. Одеса, 28 груд. 2018 р.). Херсон: Вид. дім «Гельветика, 2018. С. 138–141.

795. Годика Ю.М., Серьогін В.О. Конституційний принцип гласності: поняття та сутність. *Вісник Академії правових наук України*. 1998. № 3(58). С. 31–39.

796. Токар-Балаж Я.І. Деякі питання визначення правового статусу особи у адміністративному праві. *Наше право*. 2015. № 2. С. 81–85.

797. Толкованов В.В. Нові підходи до організації конкурсів на державну службу. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*. 2017. № 1. URL: http://el-zbirn-du.at.ua/2017_1/25.pdf (дата звернення: 24.03.2018).

798. Толковый словарь русского языка: около 7000 словарных статей: свыше 35000 значений: более 70000 иллюстративных примеров / под ред. Д.В. Дмитриева. Москва: АСТ, 2003. 1582 с.

799. Тома М.Г. Участие в образовательном процессе и религиозное переосмысление личности преступника-профессионала, осужденного к лишению свободы. *Право и политика*. 2016. № Спецвып. С. 254–257.

800. Томкіна О.О. Принцип добросовісності державної влади: постановка проблеми. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2014. № 1(76).С. 65–74.

801. Топчій Ю.М. Адміністративно-правові аспекти діяльності комунальних охоронних підприємств (муніципальної варти): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2019. 247 с.

802. Тоцький В.В. Щодо структури адміністративно-правового статусу співробітника служби безпеки України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2013. № 1. С. 67–71.

803. Третьяков Ф.Ф. Сущность и принципы социалистической законности: монография. Ленинград: Знание, 1971. 39 с.

804. Трофімкіна О.І., Фаріна Є.М. Дипломатическая терминология сербского языка. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур*. 2013. Вип. 21. С. 142–152.

805. Труба Р.М. Єдиноначальність та погодження в реалізації окремих повноважень директора Державного бюро розслідувань. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 5. С. 233–237.

806. Турінін О.В. Класифікація та специфічні ознаки видів державної служби. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. Серія: *Право*. 2014. № 2. С. 313–319.

807. Угровецький О.П. Організаційно-правові засади охоронної діяльності Державної служби охорони при МВС України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків 2004. URL: <https://mydisser.com/files/35439723.doc> (дата звернення: 14.10.2018).

808. Удалова Л.Д. Кримінальна процесуальна діяльність Національного антикорупційного бюро України. *Вісник Академії адвокатури України*. 2015. Т. 12, № 2(33). С. 154–160.

809. Ударцов Ю.В. Права та обов'язки державних службовців органів прокуратури: адміністративно-правовий аспект. *Форум права*. 2012. № 4. С. 944–949.

810. Устименко В.В. Організаційно-правові аспекти підвищення кваліфікації прокурорів: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10. Київ, 2015, 217 с.

811. Училище професійної підготовки працівників органів внутрішніх справ України: наук.-практ. посібник; за заг. ред. М.І. Іншина, О.М. Музичука. Харків: Титул, 2007. 320 с.

812. Фаєр Ю.Г. Припинення державної служби як інститут адміністративного права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2015. 20 с.

813. Файєр О.А. Поняття професійної діяльності та її структурні елементи. *Університетські наукові записки*. 2009. № 3. С. 126–131.

814. Фатеев П.П. Адміністративно-правовий статус муніципальної міліції Російської Федерації: дис. ... канд. юрид. наук. Москва, 1996. 181 с.

815. Федіна Н.В. Сучасне розуміння справедливості в діяльності органів внутрішніх справ: теоретико-правове дослідження: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Львів, 2014. 203 с.

816. Федоренко В.Л., Андреев В.О. Присяга державного службовця та присяга судового експерта в Україні: спільне, відмінне та перспективи уніфікації. *Інституціоналізація публічного управління в Україні в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів*: мат. щоріч. Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 24 трав. 2019 р.): у 5 т.; за заг. ред. А.П. Савкова, М.М. Білинської, О.М. Петрос. Київ: НАДУ, 2019. Т. 1. С. 155–157.

817. Федорняк Л.С. Формування персоналу сільськогосподарського підприємства. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2008. № 4. С. 253–258.

818. Федорович В.І. Загальнотеоретичні підходи до визначення недобросовісної поведінки судді в системі загальнодержавних заходів протидії корупції. *Jurnalul juridic național: teorie și practică*. 2015. № 3/2(13). С. 14–17.

819. Филимонов В.Д. Гуманизм как принцип права. *Государство и право*. 2013. № 1. С. 102–108.

820. Філоненко Т.М. Адміністративно-правовий примус в діяльності органів прокуратури України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2013. 192 с.

821. Фуртатов В.С. Планування професійної кар'єри як складової покращення кадрового складу державного апарату в умовах адміністративної реформи. *Наукові праці*. Серія: *Державне управління*. 2011. Т. 160, Вип. 172. С. 24–27.

822. Фуфалько Т.М. Місце принципу пропорційності в системі принципів права. *Право і безпека*. 2012. № 1. С. 50–55.

823. Хаврат О.О. Механізм протидії виникненню правового нігілізму у сфері правозастосовної діяльності Національної поліції України (теоретико-правовий аспект): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків, 2018. 211 с.

824. Хаманева Н.Ю. Административно-правовой статус гражданина Российской Федерации. Москва: ИГиП РАИ, 2000. 109 с.

825. Хамула П.І. До питання визначення правового статусу правоохоронних органів України. *Університетські наукові записки. Часопис Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького*. 2014. № 10. С. 188–193.

826. Хамула П.І. Правоохоронні органи в системі органів державної влади: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків, 2016. 21 с.

827. Харченко О.В. Правоохранительная функция как перманентная функция государства. *Известия Российского государственного педагогического университета им. А.И. Герцена*. 2009. № 99. С. 215–222.

828. Хафиззода Ш.Х. Некоторые проблемы осуществления правоохранительной функции государства в сфере противодействия экстремизму и терроризму. *Вестник Таджикского государственного университета права, бизнеса и политики. Серия: Общественные науки*. 2017. № 4. С. 131–138.

829. Хомів О.В. Корупція в Україні та шляхи її подолання. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2018. Вип. 1. С. 123–130.

830. Хорошенко О.В. Організація публічної служби в Україні: теоретико-правовий аспект: автореф. дис. ... канд. наук з держ. управл.: 25.00.01. Львів, 2015. 20 с.

831. Хорошенко О.В. Уточнення сутності та переліку груп суб'єктів публічної служби. *Теорія та практика державного управління*. 2014. № 3. С. 230–238.

832. Храмцов О.М. Щодо нових критеріїв оцінювання ефективності діяльності ОВС (кримінологічний аспект). *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2011. № 2. С. 101–107.

833. Хряпінський П.В. Метод диспозитивності заохочувальних кримінально-правових приписів. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2015. № 1. С. 149–162.

834. Цебинога В.Ю. Роль Національної поліції України у процесі реалізації правоохоронної функції держави. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми: тези доп. круглого столу* (м. Харків, 27 жовтня 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 215–216.

835. Циганов О.Г. Правоохоронна діяльність та правоохоронні органи: сучасні підходи до визначення сутності й змісту. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*. 2015. № 3. С. 314–323.

836. Цимбалюк В.І. Функція досудового слідства в повноваженнях Державного бюро розслідувань та Національного антикорупційного бюро. *Право і безпека*. 2014. № 3. С. 160–164.

837. Цікул І.В. Особливості правового регулювання гендерних відносин в Україні. *Історико-політичні проблеми сучасного світу*. 2010. № 21–22. С. 142–147.

838. Цуркан М.І. Правове регулювання публічної служби в Україні. Особливості судового розгляду спорів: монографія. Харків: Право, 2010. 216 с.

839. Цуркан О.П. Адміністративно-правові засади післядипломної освіти поліцейських. *Jurnalul juridic național: teorie și practică*. 2018. № 3(1). Р. 58–62.

840. Цюприк І.В. Перспективи функціонування державного бюро розслідувань як суб'єкта боротьби з організованою злочинністю. *Науковий вісник національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 2(99). С. 175–186.

841. Чаннов С.Е. Административно-правовая модель регулирования служебных отношений в Российской Федерации: понятие и основные черты: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Саратов, 2010. 47 с.

842. Чаннов С.Е. Особенности юридической природы государственной службы. *Алтайский вестник государственной и муниципальной службы*. 2008. № 1. С. 54–57.

843. Черепкова О.В. Професійний відбір та професійна орієнтація кандидатів на навчання у закладах освіти МВС України. *Вісник Університету внутрішніх справ*. 1999. № 9. С. 38–42.

844. Черногоров Д.А. К вопросу о законодательном определении понятия публичной службы. *Бизнес в законе*. 2012. № 2. С. 168–171.

845. Черноног Є.С. Державна служба: історія, теорія і практика: навчальний посібник. Київ: Знання, 2008. 458 с.

846. Чиркин В.Е. Современное государство: монография. Москва: Междунар. отношения, 2001. 412 с.

847. Числов А.И. Профессиональная правоохранительная деятельность (теоретико-правовое исследование): дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.01. Санкт-Петербург, 2000. 372 с.

848. Човган В.О. Обмеження прав в'язнів: правова природа та обґрунтування: монографія. Харків: Права людини, 2017. 608 с.

849. Чуприна Л.В. Управлінський облік у сучасному менеджменті підприємства. *Вісник Національного технічного університету ХПІ. Серія: Технічний прогрес та ефективність виробництва*. 2014. № 34. С. 154–158.

850. Чухлебов І.О. Правове регулювання забезпечення кадрової політики органу публічної адміністрації в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2017. 284 с.

851. Шабанов Р.І. Щодо принципу соціальної відповідальності держави за формування та реалізацію політики сприяння зайнятості населення. *Порівняльно-аналітичне право*. 2013. № 4. С. 150–152.

852. Шай Р.Я. Правоохоронна функція правової держави: теоретико-практичний аспект: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Львів, 2012. 190 с.

853. Шакун В.І. Коли фінансування міліції набуває кримінологічних ознак. *Голос України*. 2003. № 175. С. 8.

854. Шамара О.В. Державне бюро розслідувань як одна із новел Кримінального процесуального кодексу України. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2015. № 5(163). С. 131–138.

855. Шапірко П.М. Правоохоронна діяльність як об'єкт кримінально-правового захисту. *Актуальні проблеми політики*. 2009. Вип. 38. С. 25–30.

856. Шаповал О.А. Кадрова політика та шляхи її покращення. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип. 9. С. 712–715.

857. Шаповалов А.В. Адміністративно-правові засади процедур проходження служби в органах прокуратури України. *Європейські перспективи*. 2014. № 6. С. 56–61.

858. Шаповалов А.В. Організаційно-правові проблеми атестації працівників органів прокуратури. *Наше право*. 2013. № 13. С. 39–42.

859. Шаповалов А.В. Особливості процедур просування по службі в органах прокуратури України. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2014. № 1. С. 220–225.

860. Шаповалов С.А. Соотношение военной службы с государственной гражданской службой и службой в правоохранительных органах. *Новая наука: Опыт, традиции, инновации*. 2017. Т. 1, № 2. С. 198–199.

861. Шарая А.А. Нормативний і сутнісний зміст принципів державної служби України. *Вісник Запорізького національного університету*. Серія: *Юридичні науки*. 2016. № 3. С. 205–211.

862. Шатилов С.П. Правоохранительная функция государства как теоретико-правовая категория. *Право и политика*. 2018. № 3. С. 43–55
DOI:10.7256/2454-0706.2018.3.18568. URL: http://e-notabene.ru/plp/article_18568.html (дата звернення: 14.09.2018).

863. Шатіло В.А. Принципи діяльності державної влади і методи їх здійснення. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Серія: *Юридичні науки*. 2014. № 1(99). С. 66–70.

864. Шатрава С.О. Стан та правове регулювання кадрового забезпечення органів Національної поліції на сучасному етапі розвитку. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 1. С. 83–87.

865. Швець Д.В. Гарантії професійної діяльності поліцейських. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2017. № 4(79). С. 15–25.

866. Швець Д.В. Підвищення кваліфікації та перепідготовка (додаткова професійна освіта) як чинники формування професіоналізму поліцейського. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія: Право*. 2017. № 24. С. 15–18.

867. Шевченко Н.Л. Адміністративно-правове забезпечення дотримання прав людини в правоохоронних органах України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2018. 231 с.

868. Шевчишин О.І. Правосуб'єктність неповнолітніх осіб як передумова дійсності правочинів. *Підприємництво господарство і право*. 2018. № 4. С. 74–79.

869. Шестопалова Л.М., Мельничук М.О. Особливості нормотворчості в органах внутрішніх справ. *Вісник академії управління МВС*. 2009. № 2. С. 134–142.

870. Шинкаренко Н.В. Національне антикорупційне бюро України як суб'єкт запобігання корупції. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2016. Вип. 2(11). С. 74–77.

871. Шипілов Л.М. До питання про сутність, зміст та форму демократичної держави. *Форум права*. 2009. № 1. С. 585–591.

872. Шопіна І.М. Щодо концептуальних підходів до визначення поняття правового регулювання. *Форум права*. 2011. № 2. С. 1055–1061.

873. Шоптенко С.С. Система правоохоронних органів України. *Науковий вісник публічного і приватного права*. 2017. Вип. 3. С. 150–155.

874. Шостко Е.Ю. Стан і тенденції виявлення кримінальних корупційних правопорушень в Україні. *Проблеми законності*. 2018. Вип. 141. С. 175–185. DOI:10.21564/2414-990x.141.133428.

875. Штанько Н.А. Тренінг як метод підготовки керівників-лідерів органів національної поліції. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія: *Психологічні науки*. 2019. № 1. С. 327–332. doi: 10.32999/ksu2312-3206/2019-1-54.

876. Штефан Н.М. Стан та перспективи євроінтеграційної спрямованості України. *Економічний вісник Національного гірничого університету*. 2015. № 4. С. 72–81.

877. Шульга І.Л. Публічна служба в Україні як інструмент реалізації соціальних потреб громадян на регіональному рівні. *Економіка та держава*. 2011. № 12. С. 124–126.

878. Шутенко А.Л. Конкурсний відбір претендентів на посаду керівника закладу освіти, що є у загальнодержавній власності. *Коммунальное хозяйство городов*. 2001. № 34. С. 273–277.

879. Шушпанов Д.Г. Особливості атестації державних службовців в Україні та шляхи її вдосконалення. *Сталий розвиток економіки*. 2011. № 6. С. 31–34.

880. Щерба А.В. Адміністративні процедури в органах місцевого самоврядування в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2011. 20 с.

881. Юнін О.С. Щодо проблем кадрової роботи в органах внутрішніх справ України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2006. № 2. С. 129–131.

882. Юрченко О.М. Національне антикорупційне бюро України: перспективи діяльності. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2014. № 2(33). С. 69–73.

883. Юсупов В.А. Організація та функціонування Служби безпеки України: напрями реформування. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. Серія: *Право*. 2014. № 2. С. 173–178.

884. Ющик О.І. Зміст принципу гуманізму в кримінально-правовому вимірі. *Гуманізація кримінальної відповідальності*: матер. II Міжнарод. наук.-практ. симпозиуму (м. Івано-Франківськ, 16–17 листопада 2018 р.). Івано-Франківськ: Ун-т Короля Данила, 2018.. С. 279–283.

885. Ющук А.О. Публічна служба в Україні: особливості становлення. *Закарпатські правові читання*: матер. IX Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Ужгород, 20–22 квітня 2017 р.) / за заг. ред. В.І. Смоланки, Я.В. Лазура, О.Я. Рогача, І.М. Полюжин. Ужгород: Говерла, 2017. Т. 1. С. 222–225.

886. Якимов О.Я. Субъекты административной юрисдикции (правовой статус и его реализация): монография. Москва: ВНИИ МВД РСФСР, 1996. Ч. 1. 66 с.

887. Яковлева Е.В. Персонал как объект управления в условиях инновационной экономики. *Креативная экономика*. 2010. № 6. С. 7–13.

888. Яковлев О.А. Правові засади встановлення умов праці за трудовим законодавством України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2019. 460 с.

889. Янчук А.О. Шляхи формування основ нормативно-правового забезпечення реформування правоохоронної системи України: до постановки проблеми. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2016. № 1. С. 107–116.

890. Янюк Н.В. Атестація публічних службовців: проблеми правового регулювання у національному законодавстві. *Вісник Львівського університету*. Серія: *Юридична*. 2011. Вип. 53. С. 177–183.

891. Яременко С.П. Інститут викривачів в Україні: реалії переходу від теорії до практики. *Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі*: матер. II Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 8 грудня 2017 р.) / редкол.: В.В. Черней, С.Д. Гусарев, С.С. Чернявський [та ін.]. Київ: Вид-во Нац. акад. внутр. справ, 2017. С. 191–195.

892. Ярмиш Н.М. Зміст терміна «органи правопорядку, використаного у статті 131-1 Конституції України». *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2016. № 4(46). С. 79–84.

893. Яценко Т.П. Порядок оформлення службово-трудоx відносин з працівниками органів внутрішніх справ. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2004. № 25. С. 393–397.

894. Яцуба В.Г. Кадрове забезпечення державного управління (організаційно-правовий аспект): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 1999. 226 с.

895. Яшин А.Н. Идеи гуманизма, справедливости и жертвенности в правозащитной деятельности русских адвокатов XIX века. *Вестник Мурманского государственного технического университета*. 2008. № 4. С. 713–718.

896. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény végrehajtásáról a művészeti, a közművelődési és a közgyűjteményi területen foglalkoztatott közalkalmazottak jogviszonyával összefüggő egyes kérdések rendezésére: Kormányrendelet 01.07.2012 № 150. URL:<https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=99200150.kor> (дата звернення: 28.05.2019).

897. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról: Törvény 2015 №XLII. *Magyar Közlöny*. 2018. № 11. P. 35736.

898. Armstrong M. Zarządzanie zasobami ludzkimi, Kraków: ABC, 2000. 784 s.

899. Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului: Lege al Republicii Moldova din 27.12.2012 № 320. *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*. 2013. № 42–47. Art. 145.

900. Cu privire la Poliția de Frontieră: Lege al Republicii Moldova din 28.12.2011 № 283. *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*. 2012. № 76–80. Art. 245.

901. Cushway B. The Employer's Handbook: An Essential Guide to Employment Law, Personnel Policies & Procedures. London: Kogan Page, 2002. 320 p.

902. DeMarco T., Lister T. *Peopeware: Productive Projects and Teams*; 3rd edit. San Francisco: Addison-Wesley Professional, 2013. 249 p.
903. Drozd O. The Rule of Law as a Principle of State Service in Ukraine. *Наукові записки. Серія: Право*. 2017. Вип. 2. P. 52–61.
904. Getman E.A. Rulemaking activity of central bodies of executive power: highlights and ways of improving. *International Scientific Journal – Euro-American scientific cooperation: research articles*. 2014. Vol. 2. P. 68–73.
905. Hladky V.V. Criminometric Analysis of Corruption Permissiveness and Conditions of Pricing in Corrupt Services. *Journal of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*. 2019. Vol. 26(2). P. 22–34. DOI:10.31359/1993-0909-2019-26-2-22.
906. Hladky V.V. The Manifestation of Corruption in Eastern Europe. *Path of Science*. 2018. Vol. 4, No 1. P. 4001–4012. DOI:10.22178/pos.30-5.
907. Hladky V.V. The Structure of the System of Corruption Crime Subjects according to the Legislation of Ukraine. *Path of Science*. 2019. Vol. 5(4). P. 2008–2020. DOI:10.22178/pos.45-4.
908. Ilchenko O.V. Adaptation of the European experience for personnel procedures in police of Ukraine. *Key Issues of Education and Sciences: Development Prospects for Ukraine and Poland: International Multidisciplinary Conference*. Stalowa Wola: Baltija Publishing, 2018. P. 14–17.
909. Komirchyi P.O. Researches of latent criminality: problems and prospects. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 4. С. 225–228.
910. Kostyuchenko O.E. Functional approach to the legal support of labor rights, freedoms and legal interests of citizens. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2018. Vol. 1. P. 94–99.
911. Lewicka D. Determinanty personalne innowacyjności przedsiębiorstw w ujęciu empirycznym. *Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Bankowej we Wrocławiu*. 2012. Nr 30. S. 101–114.

912. Lewicka D. Kształtowanie etycznych zachowań pracowników poprzez sprawiedliwe i przejrzyste procedury personalne. *Problemy Zarządzania*. 2011. T. 1, Nr 4. S. 106–126.

913. Matejova L., Godarová J. Civil Service Act – Opportunity or Threat for Public Administration of the Czech Republic. *Conference Proceedings of International Conference on Economics, Social Sciences and Languages* (Singapore, 14–15th May, 2014). Singapore: ICEHM Publish, 2014. P. 35–37. DOI:10.15242/ICEHM.ED0514064.

914. Pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară în direcțiile generale/direcțiile aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor: Ordinul ministrului administrației și internelor din 25.05.2010 № 120/2010. *Monitorul Oficial al României*. 2010. № 357. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/119133> (data звернення: 12.02.2019).

915. Privind administrația publică centrală de specialitate: Lege al Republicii Moldova din 04.05.2012 № 98. *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*. 2012. № 160–164. Art. 537.

916. Privind administrația publică locală: Lege al Republicii Moldova din 28.12.2006 № 436. *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*. 2007. № 32–35. Art. 116.

917. Privind Codul administrativ: Ordonanță de Urgență din 03.07.2019 № 57. *Monitorul Oficial al României*. 2019. № 555. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/215925> (data звернення: 27.08.2019).

918. Privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne: Lege al Republicii Moldova din 16.12.2016 № 288. *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*. 2017. № 40–49. Art. 85.

919. Privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne: Ordonanță de Urgență din 01.09.2005 № 120. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/153378> (data звернення: 07.02.2019).

920. Privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne: Ordonanța de urgență a Guvernului din 25.04.2007 № 30/2007. *Monitorul Oficial al României*. 2007. № 309. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/81819> (data звернення: 12.02.2019).

921. Privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române: Ordonanță de Urgență din 27.06.2001 № 104. *Monitorul Oficial al României*. 2001. № 351. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/29274> (data звернення: 07.02.2019).

922. Privind organizarea și funcționarea Poliției Române: Lege al României din 23.04.2002 № 120. *Monitorul Oficial al României*. 2014. № 307. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/119133> (data звернення: 06.02.2019).

923. Privind Statutul polițistului: Lege al României din 06.06.2002 № 360. *Monitorul Oficial al României*. 2002. № 440. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/36819> (data звернення: 06.02.2019).

924. Privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne: Hotărârea Guvernului din 09.05.2007 № 416/2007. *Monitorul Oficial al României*. 2007. № 311. URL: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/81859> (data звернення: 12.02.2019).

925. Solomon C. Procesul de democratizare a vieții politice în Republica Moldova. *Moldoscopie*. 2002. № 1(18). P. 137–154.

926. Solomon C., Ghiorghi-Aurelian C. Politici de postaderare a României la Uniunea Europeană. *Relații internaționale. Plus*. 2015. № 1. P. 100–109.